

စင်္ကြံပိဋကတ်ပါဠိတော်နိဿယ

နမော၊ကဿ၊ဘဝဝတော၊အရဟတော၊သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
နမော၊တဿ၊ဓမ္မဿ၊သုက္ခာတဿ၊သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ၊ ၊
နမော၊တဿ၊သံဃဿ၊သုပဋိပန္နဿ၊ဥဇုပဋိပန္နဿ၊ ၊

၁-အကတ္တိဝဂ်-၁-အကတ္တိစရိယ၊

သောရိပုတ္တ၊သောရိပုတ္တရာ၊ကပ္ပေသတသဟဿေ၊ကမ္ဘာကသိန်းတို့
ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊စတုရောစ အသင်္ခိယေ၊ ထေးအသင်္ခေါတို့ ပတ်လုံး
လည်းကောင်း၊ဧကန္တန္တရေ၊ဤလေးသင်္ခေါနှင့်ကမ္ဘာကသိန်းအတွင်း၌၊ယံစရိ
တံ၊အကြင်ဒါနံ ဘိဿအစရှိသော အကျင့်ကို၊ဥပစိတံ၊ဆည်းဘူးအပ်ပြီး၊
သမ္ဘိ၊အလုံးစုံသော၊တံစရိတံ၊ထိုဒါနံဘိဿအစရှိသောအကျင့်သည်၊ဗောဓိ
ပါစနံ၊ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်စေတတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ၊
သောရိပုတ္တ၊သောရိပုတ္တရာ၊အတိတကဓမ္မအတိတကပ္ပေသု၊လွန်လေပြီးသော
လေးသင်္ခေါနှင့် ကမ္ဘာကသိန်းကလေးတို့၌၊စရိတံ၊ ဒါနံဘိဿ အစရှိသော၊
အကျင့်ကို၊ဥပယိတွာ၊ထား၍၊ဣမမိာပဉ္စ၊ဤတဒ္ဓကမ္ဘာ၌သာလျှင်၊ဘဝါ
ဘဝေ၊ဘဝကြီးငယ်၌၊စရိတံ၊ဆည်းဘူးအပ်သောဒါနံဘိဿအစရှိသောအကျင့်
ကို၊ပဝက္ခိယသံ၊ဟောပေအံ၊မေ၊ငါးဘုရား၏၊သန္တိ၊ကား၊အထံမှ၊သုတောဟိ
နာကြလော၊ သောရိပုတ္တ၊သောရိပုတ္တရာ၊ယခါယသို့၊ကာလေ၊အကြင်အခါ
၌၊အတံ၊ငါးဘုရားသည်၊ အကတ္တိနာမ၊အက အမည်ရှိသော၊တာဝသော၊
ရသေ့သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊သုညေ၊ ဆီတံ့ငြိမ်သော၊ဝိဝိနကာနုဇေး၊ဝိဝိန
ကာနုဟု ဆိုအပ်သော၊ ဗြဟ္မာရညေ၊ တောကြီး၌၊အတ္ထောဂါယောတွာ၊
ဝင်၍၊ဝိဟရာမိ၊နေတော့မူ၏၊ တဒါကသို့၊ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဖံမမ၊
ငါ၏၊ တပတေ၊အဖု၊ သိသ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သန္တက္ကော၊ ပူစေအပ်သည်
ဖြစ်၍၊တိဒိဝိတိဘူ၊ ကာဝတိန်ဇာနတ်ပြည်ကို အစိုးရသောသိကြားမင်း
သည်၊ဗြဟ္မဏဝဏ္ဏံ၊ပုတ္တံ၊အသွင်ကို၊ခေရေန္တော၊ဆောင်ရွက်၊ဘိက္ခဝ
ယ၊ထူခင်းအလို၌၊ဝံ၊ငါ၏အထံသို့၊ဥပ၊ဝမ်းကပ်လာ၏၊ မေခွါရေ၊

၂

စရိယမိစ္ဆကတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ငါ၏သင်ခမ်းတံခါး၌၊ မြတ်၊ရပ်ထားသော ပုဏ္ဏားအသွင်ဆောင်လောသိ
 ကြားမင်းကို၊ မိသွားမြင်၍၊ပဝနာ၊တောမှ၊ အာဘတ်၊ဆောင်၊ကပ်သော၊
 အတေလ၍၊သိသည်းမရှိသော၊အလောကကပ္ပ၊လားလည်းမရှိသော
 ပဏ္ဏ၊ကပြင်းရှက်ပြိတ်ကို၊ သကဇ္ဇာဟေန၊ချက်ရာဖြစ်သောအိုးနှင့်တကွ၊
 အာကိရိ၊ လှူလိုက်ပြီ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဿ၊ထိုပုဏ္ဏား
 ဆောင်ဆောင်လောသိကြားမင်းအား၊ ပဏ္ဏ၊ကပြင်းရှက်ပြိတ်ကို၊ ဒက္ခာန၊
 လှူပြီး၍၊သာဇနံ၊အိုးကို၊ နိဏ္ဏုဇ္ဇိက္ခာန၊မှောက်၍၊ပုန၊တဖန်၊ သေနံ၊အစာ
 ရှာဖွေခြင်းကို၊ ဇတိက္ခာန၊စွန့်၍၊ ပဏ္ဏသာလကံ၊သစ်ရွက်မိုးသောသစ်သီး
 သို့၊အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါဝိသိံ၊ ဝင်၍နေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 နုတ်ယဇ္ဇိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌လည်းကောင်း၊ တတိယဇ္ဇိ၊ သုံးရက်
 မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊မမသန္တိကံ၊ငါ၏အထံသို့၊ ဥပဝန္တိ၊ကပ်
 လာ၏၊ တဒါပိ၊ ထိုနှစ်ရက်မြောက်သော နေ့သုံး ရက်မြောက်သော နေ့၌
 လည်း၊အကမ္မိတော၊ မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနောလဂ္ဂေါ၊ကပ်ပြီခြင်းမရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဇေမမပဏ္ဏိ၊ရှေးဦးစွာသောအနုအတူယသလျှင်၊ အထံ၊ဌာသည်၊
 အာဒါယိံ၊အကြွင်းမဲ့လှူလိုက်၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊တပ္ပစ္စယာ၊
 ထိုသုံးရက်ပတ်လုံးမစားတဲ့လှူခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ မေ၊ငါ၏၊
 လရိရသ္မိံ၊ကိုယ်၌၊ပိပဏ္ဏိယံ၊တောက်ပြန်သော အဆင်းသည်၊နအတ္ထိ၊မရှိ၊
 ပိတိသုခေန၊ပိတိသုခနှင့်၊ယုတ္တယ၊ထွဉ်သော၊ရတ်ယာ၊မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်
 တံဒိဝံ၊ထိုနေ့ကို၊ပိတိနု၊မေမိ၊လွန်စေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ဝရံ၊
 ဖြတ်သော၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မသံပိ၊တလပတ်လုံးလည်း
 ကောင်း၊ ဧမသံပိ၊ နှစ်လပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ယဒိလဝေ၊အကယ်၍
 ရသည်ဖြစ်အံ့၊ဇေသတိ၊ဤသို့ရသည်ရှိသော်၊အကမ္မိတော၊မတုန်လှုပ်သည်
 ဖြစ်၍၊အနောလိနော၊ တွန့်တိုခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တမံ၊မြတ်သော၊ဒါနံ၊အ
 လှူကို၊ဒဒေယျံ၊ပေးလှူအံ့၊ တဿ၊ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဒါနံ၊အလှူဝတ္ထု
 ကို၊ဒဒမာနော၊ လှူသောတရားထောင်းသည်၊ ယသဉ္စ၊ ချွေရံပရိသတ်ကို
 လည်းကောင်း၊ လာဘဉ္စ၊လူမင်းစည်းစိမ်နတ်မင်းစည်းစိမ်မြို့တော်မင်းစည်း
 စိမ်ကိုလည်းကောင်း၊နပတ္တယိံ၊မတောင့်တပြီ၊သဗ္ဗညုတံ၊တရားအဖြစ်ကို
 ပုတ္တယာနော၊တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊တာနိကဗ္ဗာနိ၊ ထိုအလှူဒါနအစရှိသော
 ကောင်းမှုကိုကို၊ အစရိံ၊အကားသိ၊ ကျင့်ပြီ၊ ဝဠမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊
 အကတ္တိဝရိယံ၊အကတ္တိရသေ့၊အကျင့်သည်၊နိဗ္ဗုတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၁-အကတ္တိဝဂ်၊

၃

၂-သင်္ခရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန၊ တာဝန၊ အပရံ၊ ဘဝါးတုံလည်း၊ ယဒါ
ယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သင်္ခရယော၊ သင်္ခ
မည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတသ္မိံကာလေ၊
ထိုသင်္ခရယော့၊ ဖြစ်သောကာလ၌၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ တရိတု
ကာမော၊ ကူးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌနံ၊ သင်္ဘောဆိပ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုသင်္ဘောဆိပ်၌၊ အပရာဇိတံ၊ မာရ်သုံးပါးတို့သည်မအောင်အပ်
သော၊ သယတ္တံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ တတ္ထာယ၊ သောလောပူသော၊ ကထိ
နတုဒိယာ၊ ကြမ်းသောမြေ၌၊ ကန္တာရန္ဒါနံ၊ အဝှံ့ရှည်သောခရီးကို၊ ပဋိပန္နံ၊ ကြွ
တော်မူသည်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဋိပထေ၊ ခရီးရင်ဆိုင်၊ အဗ္ဗသံ၊ မြင်၏၊
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ပဋိ
ပထေ၊ ခရီးရင်ဆိုင်၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣမမတ္တံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ ဝိစိန္တ
ယိံ၊ ကြံ့၏၊ ပုညကာသော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသော၊ ဇန္တု၊ နေ၊ သတ္တဝါ၏၊
ဣဒံဓမ္မံ၊ ဤသတ်မြေကောင်းသတ္တဝါဖြစ်သောအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အ
နုပတ္တံ၊ အစဉ်ရေခံသာပြီ၊ ကယကောဝုရိသော၊ သတ်လုပ်သောသော
ကျားသည်၊ မာဘရာမံ၊ များစွာသောအသီးအနှံတို့ရေခံရာဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ
သတ်မြေကောင်းကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်လျက်၊ တတ္ထ၊ ထိုသတ်မြေကောင်း၌၊ ဗီဇံ၊
စပါးမျိုးစေ့ကို၊ နရောပေတိ၊ အကယ်၍၊ စိုက်ပျိုးသည်ဖြစ်အံ့၊ သော၊ ထို
သတ်လုပ်သောသောကျားသည်၊ ခညောနု၊ စပါးဖြင့်၊ နအတ္ထိ၊ ကော၊ အလိုရှိ
သည်၊ သိယာ၊ သထား၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပုည
ကာမော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝရတ္တမံ၊ အလွန်တကာ
တို့ထက်အလွန်မြတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ သတ်မြေကောင်းသတ္တဝါဖြစ်သောအရှင်
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်လျက်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌၊ ကာရံ၊
ကောင်းမှုကို၊ ယဒိနကရာမိ၊ အကယ်၍မပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ပုညောနု၊ ကောင်းမှုဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရ၊ ယ
ထာ၊ ဥပမာတပါးလည်း၊ ရန္ဒိကာမော၊ ဘွဲ့တဆိပ်အရာကိုအလိုရှိသော၊ အ
မစ္စော၊ အမတ်သည်၊ ခုညော၊ မင်း၏၊ အန္တပူဇေ၊ နန်းတော်တွင်း၌၊ ဝသန္တ
နေသော၊ ဇနု၊ လူအပေါင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါသု၊ အပဉ္စနေသောမိတ်ပါ
ဆင်ခြင်းမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ယတာနုသိဋ္ဌံ၊ မင်းဆုံးမတိုင်း၊ နပတိပစ္စတိ၊
မကျင့်၊ တောသံ၊ ထိုအတွင်းသူပြင်သူတို့အား၊ ဝနဉ္စေ၊ ဥစ္စာစပါးကို၊ ယထာ

၆

စရိယဒိဋ္ဌကတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဝိဝာနံ မင်းစီချင်တိုင်း၊ နုခေတ္တ၊ မပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ သောအမဇ္ဈော၊ ထိုအမတ်
 သည်၊ မုန့်တော၊ သွတ်ဆိပ်အရာမှ၊ ပရိဟာယတိယထာ၊ ရှေ့သွားသကဲ့
 သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပုညကာမော၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသော၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိပုလံ၊ မြတ်သော၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိဝ္ဗာနု၊ ခြင်
 လျက်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါနံ၊ လှူအပ်သောဒါနဗ္ဗ
 ဝတ္ထုကို၊ ယဒိန္ဒဒါမိ၊ အကယ်၍မလှူသည်ဖြစ်အံ့၊ ပုညတော၊ ကောင်းမှုအ
 ကျိုးမှ၊ ပရိဟာယိသာမိ၊ ရေရာဉာ် ချေအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတိ၊ ကြံ၏။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတိ၊ ကြံပြီး၍၊
 ဥပါဟနာ၊ သိနပ်တို့ကို၊ ဩရောဟိတွာ၊ ချွတ်၍၊ တဿ၊ ထိုအရှင်ပဇ္ဇေက
 ဗုဒ္ဓါအား၊ ပါဒါနံ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ငှ်ခိုးပြီး၍၊ ဆတ္တုပါဟနံ၊ ထီးသိ
 နပ်ကို၊ အဒါယိ၊ လှူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါတသ္မိံ၊ ကာ
 လေ၊ ထိုသစ်ပုဏ္ဏားဖြစ်သော ကာလန္တံ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တေနဝ၊ ထိုအရှင်
 ပဇ္ဇေက ဗုဒ္ဓါထက်လျှင်၊ သတု၊ သတု၊ သတု၊ သတု၊ အဆအရာအားဖြင့်၊
 သုရမာသော၊ နူးညံ့၊ သိပ်မွေသောကိုယ်ရှိသည်၊ သုခေမိတော၊ ချမ်းသာသ
 ဖြင့်ကြီးသည်၊ ကိဉ္ဇာပိဟောမိ၊ အကယ်၍ကား၊ ဖြစ်၏ရှင်၊ အပိဝဧဝံ၊ သန္တေပိ၊
 ဤသို့နူးညံ့၊ သိပ်မွေသော်လည်း၊ ဒါနံ၊ ဒါနုပါရမီကို၊ ပရိပူရေန္တော၊ ဖြည့်လို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုခဲ၊ ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုအရှင်ပဇ္ဇေက ဗုဒ္ဓါ
 အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါယိ၊ လှူ၏။ နုတိယံ၊ နှစ်ရက်တို့၏၊ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ သစ်စရိယံ၊ သစ်ပုဏ္ဏား၏အကုသိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၃- ကုရုဗုဒ္ဓစရိယ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပန၊ တတနံ၊ အပရံ၊ တပါတု၊ ယဒါယသ္မိံ
 ကာလေ၊ အကြင်ကာလ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရုတ္တမေ၊ ပြည်တကားတို့ထက်
 မြတ်သော၊ ဣန္ဒပဏ္ဏေ၊ ဣန္ဒပဏ္ဏား၊ ပိရံ၊ ပြည်ကြီး၌၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊
 ကုသလေ၊ ကုသလေဟိ၊ အလှူပေးခြင်းဝိသေသောက်တည်ခြင်း အစရှိသော
 ကုသိုလ်တရားတို့နှင့်၊ ဥပါဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဓနုဗ္ဗယောနာမ၊ ဓနုဗ္ဗယ
 အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဟေသမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဒါတသ္မိံ၊ ကာ
 လေ၊ ထိုခနုဗ္ဗယ မင်းဖြစ်သောကာလ၌၊ ကလိဂ်ရဋ္ဌပိသယာ၊ ကလိဂ်ရုဇ်
 တိုင်းနိုင်ငံမှ၊ ပြာဟ္မကာ၊ ရှက်ယောက်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ မံ၊ ငါ၏အထံသို့
 ဥပဇ္ဈာ၊ ကပ်လာကုန်၏။ ဧညံ၊ ဥဠာစပါးသို့ဖြစ်စေတတ်သော လက္ခဏာ

၃-ကုရုရာဇဝဂ်ပါ

၅

နှင့်ပြည့်စုံသော၊ မင်္ဂလာသမ္ပတံ၊ မင်္ဂလာဆင်တော်ဟု သမုတ်အပ်သော၊
 ဟတ္ထိနာဂ၊ နင်ရတနာကို၊ ဝိမမ၊ ငါ့အား၊ အသေခံရုံ၊ တောင်းကုန်၏။
 ကိံအာ၊ သာရုံ၊ အဘယ်သို့တောင်းလာကုန်သနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊
 အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဇနပဒေါ၊ ကလိင်္ဂရာဇ်တိုင်းဇနပုဒ်သည်၊ အပုဋ္ဌိ
 ကော၊ မိုးခေါင်း၏၊ နုတ္တိက္ခော၊ ထမင်းအဟာရကိုရခဲ၏၊ မဟာဆာတကော၊
 ပြင်းစွာမွတ်သိပ်၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ နိလံ၊ ညိုသော အဆင်းရှိသော၊
 အဗ္ဗနသတ္တံ၊ အဗ္ဗနအမည်ရှိသော၊ ပဝရံ၊ မြတ်သော၊ နာဂံ၊ ဆင်ရတနာကို၊
 အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဒေါဟိ၊ လျှောက်မူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယာရုံ၊
 တောင်းကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယာစကံယာစကော၊ အလွန်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနုပုတ္တ၊ အစဉ်ရောက်လာသည်ရှိသော်၊ ပဋိက္ခေပေါ၊
 ငါမလ္လဟုပယ်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နအနုတ္တ၊ ငါမလျှောက်မတ်၊ မေ၊
 ငါအား၊ သမာဒါနံ၊ ဒါနပါရမီကိုဖြည့်အံ့ဟုဆောင်တည်ခြင်းသည်၊ မာဘိဇ္ဇိ၊
 မယူက်စေဆင့်၊ ဝိပုလံ၊ မြတ်သော၊ ဂဇံ၊ ဆင်ရတနာကို၊ ဒကာမိ၊ လျှအံ့၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နေတွာ၊ ကြံ၍၊ နာဂံ၊ ဆင်ရတနာမြတ်ကို၊ သောဏ္ဍာယံ၊ နှာ
 မောင်း၌၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ရတနာမယေ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော၊ ဘိကာ
 ခေ၊ ရွှေကား၌၊ ဇလံ၊ ရေကို၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊
 အာကိရိတွာ၊ ထောင်း၍၊ ဂဇံ၊ ဆင်ရတနာကို၊ အဒံအဒါယိံ၊ လျှပြီ။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဟတ္ထိနာဂေ၊ ထိုဆင်ရတနာကို၊ ပဒိန္နမိ၊ လျှသည်
 ရှိသော်၊ အမစ္စာ၊ မတ်တို့သည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောကားကို၊ အ၊ ဖြေ၊ ဆို
 ကုန်ပြီ၊ ကိံအ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တုဟ္ပံ
 အရှင်မင်းကြီး၏၊ ခဉ္စံ၊ ဥစ္စာစပါးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ မင်္ဂလာသမ္ပန္နံ၊ မင်္ဂလာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မင်္ဂလာဆင်ဟုသမုတ်အပ်
 သော၊ သင်္ဂါ၊ မိမိဇယံ၊ စစ်မြေ၌ရန်သူကိုအောင်တတ်လေသော၊ ဥတ္တမံ၊ ကျော်
 စောလေသော၊ ဝရံနာဂံ၊ မြတ်သောဆင်ရတနာကို၊ ယာစကာနံ၊ တောင်းလာ
 သောပုဏ္ဏားတို့အား၊ ကိံအာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပဒဿသိနံ၊ လျှကော်မူသိသ
 နည်း၊ ဟတ္ထိနာဂေ၊ ထိုဆင်ရတနာကို၊ ပဒိန္နမိ၊ လျှသည်ရှိသော်၊ တေ၊ အရှင်
 မင်းကြီးအား၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်သည်၊ ကိံကရိသတိ၊ အဘယ်ပြုလတ္တံ့နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ၊ ဖြေ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တောဇန္တာ၊ အမစ္စာ၊ အိုအမတ်တို့၊ နာဂံ၊
 ဆင်ရတနာကို၊ တိဋ္ဌတု၊ ထားသိဦး၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ရန္တံ၊ မိ၊
 ပြည်ကြီးစည်းစိမ် ကိုမူလည်း၊ ဒေဝ၊ လျှအံ့၊ ရန္တံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊
 တိဋ္ဌတု၊ ထားသိဦး၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကိုလည်း၊ ဣစ္ဆန္တုနံ၊

၆ ဗရိယပိဋကတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

အလိုရှိသောသူတို့အား၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာမိ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ကလ္လော၊ အဘွေ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား၊ ယလ္လော၊ အကြွင်းကြောင့်၊ မဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို အကြွင်းမရှိသိသော သဗ္ဗညုတညွှတ် ကိုသာလျှင်၊ ပိယံ၊ တောင့်တ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့တရားအဖြစ်ကို အလိုရှိသောကြောင့်၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ နာဂံ၊ ဆင်ရတနာကို၊ အဒါသိ၊ ဣဇ္ဇိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတိယံ၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣရုရ၊ စ ဝရိယံ၊ ကုရုဘိင်းရှင်ခန့်ဗ္ဗယမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄-မဟာသုဒဿနစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒိယတ္ထိံကာလေ၊ အကြွင်းအခါ၌၊ အကံ၊ ငါသည်၊ ကုသဝတိ၊ နိဂဂေ၊ ကုသဝတိပြည်ကြီး၌၊ မဟိပတိ၊ လေး ကျွန်းမြေအပြင်ကို အစိုးခတော်မူလေလော၊ မဟုဗ္ဗလော၊ မရေတွက်နိုင် သောဒိုလ်ပါးဆင်ခြင်၍ပြည့်စုံသော၊ မဟာသုဒဿနောနာမ၊ မဟာ သုဒဿနအမည်ရှိသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြဝတေးမင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ် ၏။ စက္ကဝတ္ထိံကာလေ၊ ထိုမဟာသုဒဿနစကြဝတေးမင်းဖြစ်သော အခါ၌၊ အကံ၊ ငါသည်၊ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနှိုက်၊ လိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ တတိံ တတိံ၊ ထိုသို့အရပ်၌၊ စောသယပေမိ၊ ကြွေးကြော်စေ၏၊ ကော၊ အဘယ် သူသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိသနည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ပစ္ဆေ တိ၊ တောင့်တသနည်း၊ ကသ၊ အဘယ်သူအား၊ ကိံ၊ ခန့်၊ အဘယ်ဥစ္စာ ကို၊ ဒိယတု၊ ပေးစေလိုသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သာတကော၊ ပွတ်သနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဝ၊ သိတော၊ သိပ်သနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဓာတု၊ ပန်းကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူ သည်၊ ဝိဇယဝနံ၊ သာပျောင်းကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိသနည်း၊ ကော၊ အဘယ် သူသည်၊ နာနာရက္ခာနိ၊ အထူးထူးသော ဆုံးရှပ်ဖြင့်ဆိုးအပ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊ ဝုဆိုးတို့ကို၊ နဂ္ဂေ၊ အဝတ်ချွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဒဟိဿတိ၊ ဝတ် လတ္တံ့နည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ပထေ၊ ခရီး၌၊ ခတ္တံ၊ ထီးကို၊ အာ ဒေဟိ၊ ယူအံ့နည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဓုဒ္ဓ၊ နှုတ်ကုန်သော၊ သုတ၊ တင့်တယ်ကုန်သော၊ ဥပါဟနာ၊ တိနပ်တို့ကို၊ အာဒေဟိ၊ ယူအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဟံ၊ ငါသည်၊ သာယဗ္ဗညုချမ်းအခါ၌ လည်း၊ ကောင်းပါ တောမ၊ နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း၊ တဟိံ၊ တဟိံ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ စောသယ

၄-မဟာသုဒဿနစရိယ၊

၇

ပေမီးကြွေးကြပ်စေ၏။ သာဓိပုတ္တ၊ သာဓိပုတ္တရာ၊ တံနု၊ ထိလ္လအပ်
 သောဥစ္စာကို၊ ဒသသုဋ္ဌာနေသု၊ ဆယ်ပါးသောအရပ်တို့၌၊ ပနိယတ္တံ၊ စီရင်၍
 ထားအပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ဋ္ဌာနသဘောသုဝါဝိ၊ အရာသောအရပ်တို့၌
 လည်း၊ ပနိယတ္တံ၊ စီရင်၍ထားအပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အနေကသတဋ္ဌာ
 နေသု၊ အရာမကများသောအရပ်တို့၌၊ ယာစကော၊ အလှူခံတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိယ၊
 ချော်၍၊ နံ၊ ဥစ္စာကို၊ ပနိယတ္တံ၊ စီရင်၍ထားအပ်၏။ ။ဒိဝါဝါ၊ ရှေ့အခါ၌
 လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမျိုး၊ ခုတ္တိံ၊ ဝါ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်းကောင်း၊ ပနိဗ္ဗ
 ကော၊ အလှူခံသည်၊ ယဒိတိ၊ အတတ်၍၊ ရာဂံ၊ လာ၊ နှစ်ဖြစ်အံ့၊ ယဒိစ္စကံ
 အလိုရှိတိုင်းဘောဝံ၊ ဥစ္စာတို့၊ သဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ ပုရဟတ္ထော၊ ပြည့်သောထက်ရှိ
 ၍သာသျှင်၊ ဝစ္ဆာဟိ၊ သွားရ၏။ သာဓိပုတ္တ၊ သာဓိပုတ္တရာ၊ ဧ၊ ရှပ်၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ မဟာဒါနံ၊ များစွာသောအလှူကို၊ ယာစဇိဝိကံ၊ အသက်ရှိ
 သောကာလဝတ်လုံး၊ အဒါထိံ၊ လျှပြီးအဟိံ၊ ငါသည်၊ နံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒေသံ၊ အ
 မနာဝံ၊ မနှစ်သက်အပ်သည်၊ နဝိ၊ အမှီ၊ မဖြစ်၊ မဟိ၊ ငါ၌၊ နိစယော၊ ပေါင်းစု
 ၍ထားအပ်သောဥစ္စာသည်၊ နတ္တိ၊ မရှိသည်၊ နဝိ၊ အမှီ၊ မဖြစ်၊ ယထာပိ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ အာတုရောနာမ၊ အနာမြင့်နှိပ်စက်အပ်သောသူသည်ကား၊
 ရောဂတော၊ အနာမှ၊ ပရိမုတ္တိယ၊ လွတ်ခြင်းငှါ၊ ဝနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်၊ ဝေဇ္ဇံ၊
 ဆေးသမားကို၊ တပေဉ္စာ၊ နှစ်ငါးစဉ့်၊ ရောဂတော၊ အနာမှ၊ ပရိမုတ္တိယ
 ထားလွတ်သကဲ့သို့၊ တေထော၊ ထိုအတူသလျှင်၊ ဇာနဿနော၊ ဝနီဆင်းရဲ
 မှထွက်မြောက်ကြောင်းကား၊ အလ္လုဒါနတည်းဟုသိသော၊ အဟိံ၊ ငါသည်၊
 အသေသဘော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ပရိပူရေတုံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အ
 လိုကိုပြည့်စေခြင်းငှါ၊ ဦနံ၊ မပြည့်သောစိတ်ကို၊ ပူရေတုံ၊ ပြည့်စီမံ
 သောငှါ၊ ပနိဗ္ဗကပနိဗ္ဗကနံ၊ အလှူခံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူဝတ္ထု
 ကို၊ နိယရာသယော၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အပစ္စာသော၊ လူနတ်စည်း
 မိတ်ကိုမတောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မောမိံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ အနုဗ္ဗတ္တိယာ၊ အ
 စဉ်ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဒေမိ၊ လျှတော်မူ၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုကို၊ ပြည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သော မဟာသုဒဿန စရိယံ၊ မဟာသုဒဿန စကြာမင်း၏ အကျင့်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၅-မဟာဂေါဝိဒ္ဓစရိယ၊

သာဓိပုတ္တ၊ သာဓိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါထသ္မိံ
 ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သတ္တရာ၊ ၈ ပုရောဏိတော၊ ခုနစ်ပြည့် သောဝိ

၈ စရိယဝိသုဒ္ဓိကတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

သောမင်းတို့၏ပရောဟိတ်ဖြစ်ထသော၊ နုရုဒ္ဓေဝေဟိ၊ လူနတ်တို့သည်၊ ပူဇိ
 တော၊ ပူဇော်အပ်ထတော၊ မဟာဂေါရိန္ဒုဗြာဟ္မဏော၊ မဟာဂေါရိန္ဒမည်
 သောဝုတ္တရားသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါတတ္ထိံ ကာလေ၊ ထိုမဟာ
 ဂေါရိန္ဒ ပုဏ္ဏား ဖြစ်သောအခါ၌၊ သတ္တရဇ္ဇေသု၊ ခုနစ်ပြည်ထောင်တို့၌၊ ယံ
 ဥပါယနံ၊ အကြင်လက်ဆောင်သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တေနဥပါယေန၊ ထိုမရေမတွက်နိုင်သော လက်ဆောင်ဥစ္စာဖြင့်၊
 အက္ခယာတံ၊ ချောက်ချားခြင်းလည်းမရှိထသော၊ သာဂဗ္ဗပဓံ၊ သမုဒ္ဒရာနှင့်
 တူထသော၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒေမိ၊ လှူ၏၊ မေမယာ၊ ငါ
 သည်၊ ခနုဓညံ၊ ဥစ္စာစပါးကို၊ ဒေသံအဝိယံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊
 မဟိ၊ ငါ၌၊ နိစ္စယော၊ ပေါင်းရ၍ ထားအပ်သောဥစ္စာသည်၊ နတ္ထိမိ၊ မရှိသည်
 လည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ မယှံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သုရားအဖြစ်ကို၊ ပီယံ၊ တောင့်
 တအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝရံ၊ မြတ်သော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒေမိ၊ လှူ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပဉ္စမံ- ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း
 သောမဟာဂေါရိန္ဒ၊ စရိယံ- မဟာဂေါရိန္ဒပုဏ္ဏားအကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆ နိမိဒ္ဓါစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ ထတနံ၊ အပရံ၊ တပါးဝရံ၊ ယဒါယတ္ထိံ
 ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိတိယယံဝုရုတ္တမေ၊ ပြည်တကာတို့ထက်မြတ်
 သောဝိတိယာပြည်ကြီး၌၊ ပဉ္စတော၊ ပဉ္စာရှိထသော၊ ကုသလတ္ထိကော၊
 မိမိအားလည်းကောင်း၊ သူတပါးအားလည်းကောင်း ကုသိုလ် ဖြစ်ခြင်းကို
 အလိုရှိထသော၊ နိမိဒ္ဓာမမဟာရာဇော၊ နိမိမင်းကြီးသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။
 တဒါတတ္ထိံ ကာလေ၊ ထိုနိမိမင်းကြီး ဖြစ်တော်မူသော ကာလ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ စာသုရခံ၊ တံခါးလေးခုတ်ရှိသော၊ စတုသာလံ၊ စရပ်လေးဆောင်တွဲ
 ကို၊ မာပယိတွာန၊ ဆောင်စေပြီး၍၊ တတ္ထ၊ ထိုစရပ်လေးဆောင်၌၊ ဝိဂပက္ခိနံ
 နောရိနံ၊ သားဌာန်အပေါင်းလူယောကျ်ားလူမိန်းမတို့အား၊ ဒါနံ၊ နေ့တိုင်းနေ
 တိုင်းခြောက်သိန်းခြောက်သိန်းသောဒါနဝတ္ထုကို၊ ပဇက္ကေသိ၊ လှူတော်မူ
 ၏၊ အတ္ထ၊ အနုဉ္စ၊ အဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သယနုဉ္စ၊ အိပ်ရာနေရာကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနုပါနုဉ္စ၊ ထမင်းအပျဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ တောဇနုဉ္စ၊ တောဇဉ်
 ငါးပါးကို လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗောဓိန္ဒံ၊ မပြတ်သည်ကို၊ ကရိတွာန၊ ပြု၍၊

၆ နိမိရာဇစရိယ၊

၉

မဟာဒါနံ၊ အလ္လုကြီးကို၊ ပဝတ္တယိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ယထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်
 ကား၊ နေဟေတု၊ ဥစ္စာကိုလိုခြင်သောအကြောင်းကြောင့်၊ သာမိံ၊ အရှင်ကို၊
 ဥပါဂကော၊ ဆည်းကပ်သော၊ သေဝကော၊ သူစားသည်၊ ကဗေယန၊ ကိုယ်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အာရာဓနိယံ၊ နှစ်သက်အပ်သည်ကိုသာလျှင်၊ သေတိယ
 ထာ၊ ရှစ်ရက်အတွင်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗ
 ဘဝ၊ အဆုံးသို့သောဘဝ၌၊ ဗောဓိဇံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော
 သဗ္ဗညုဘညာဏ်တော်ကို၊ ပရိယေသိယာမိ၊ ရှာအံ့၊ ဒါနေန အလ္လုဝတ္ထုဖြင့်
 သက္ကေ၊ အလ္လုခံသက္ကဝါဒ်ကို၊ တဗ္ဗေတွာ၊ ရောင့်ရဲစေ၍၊ ဥတ္တမံ၊ အတုမရှိ
 မြတ်တော်မူသော၊ ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုဘညာဏ်တော်ကိုသာလျှင်၊ ဣန္ဒြိယံ၊
 တောင့်တ၏၊ အဟံ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဆဋ္ဌံ-ခြောက်၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နိမိရာဇစရိယံ-နိမိမင်း၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-စန္ဒကုမ္ဘာရစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဗုဒ္ဓ၊ တတနံ၊ အပရံ၊ တမ္ပါးတုံ၊ ယဒါယသိစ္စံ၊ ကာ
 သေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပုပ္ဖဝတိယာနဝရေ၊ ပုပ္ဖဝတိအမည်တွင်သော ဗာရာ
 ကသိပြည်ကြီး၌၊ ဧကရာဇဿ၊ ဧကရာဇ်မင်း၏၊ အတြေရော၊ သားတော်ဖြစ်
 သောစန္ဒ ဘဝသယာကုမာရော၊ စန္ဒကုမ္ဘာမည်သောမင်းသားသည်၊ ဟောမိ၊
 ဖြစ်၏။ တဒါတသိစ္စံ၊ ကာသေ၊ ထိုစန္ဒကုမ္ဘာမင်းသားဖြစ်သောအခါ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ယဇနာ၊ ယဇ်ပူဇော်ခံအဆုတ်သောအစီအရင်မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်ပြီး
 သည်ဖြစ်၍၊ သညာဝါခူတော၊ ယဇ်တွင်းမှ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်၊
 သံဝဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ဇနယိတွာန၊ ဖြစ်စေ၍၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော
 အလှူကို၊ ပဝတ္တယိ၊ ဖြစ်စေပြီး၊ တဒါတသိစ္စံ၊ ကာသေ၊ ထိုစန္ဒကုမ္ဘာရမင်းသား
 ဖြစ်သောကာလ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧက္ခိဏေယျော၊ အလ္လုခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
 အဒတွာန၊ မလ္လုချဦးမူ၍၊ ဆဋ္ဌဗ္ဗေတ္တိယောအပိ၊ ငါးညဉ့်ခြောက်ညဉ့်တို့ပတ်
 လုံးလည်း၊ ပါနံ၊ သောက်တွယ်ကို၊ နပိဝါမိ၊ မသောက်၊ ခါနံ၊ ခဲတွယ်ကို၊ နခါ
 ဒါမိ၊ မခဲ၊ တောဇနံ၊ တောဇဉ်ကိုလည်း၊ နာဘုဉ္ဇာမိ၊ စေး၊ ယထာပိ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ ဝါဏိဇောနာမ၊ ကုန်သွယ်သောသူမည်သည်၊ ဘဏ္ဍာသဉ္ဇ
 ယံ၊ ရောင်းအပ်သော ဘဏ္ဍာကိုဆည်းတူးခြင်းကို၊ ကတွာန၊ ပြု၍၊ ယတ္ထ၊

စရိယဝိဇ္ဇာကတ်ပါဠိတော်နိဿယ

အကြင်အရပ်၌၊ သာဘော၊ အမြတ်သည်၊ မဟာ၊ များသည်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဘတ္တ၊ ထိုအမြတ်များရအရပ်သို့၊ ဘတ္တကံ၊ ရောင်းအပ်သော ဘတ္တ
 ကို၊ အာ၊ အရက်ယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊ သက
 ဘုတ္တ၊ မိမိစားအပ်သောထမင်းမှသည်၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဝိတ၊ ဇွဲထွာ
 ခွဲခြမ်းဝေစာန့်၍၊ ဒိန္နံ၊ လှူသည်ဖြစ်အံ့၊ မဟပ္ပလံ၊ များသောအကျိုးရှိ၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရဿ၊ တပါးသောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ လှူအပ်
 သောအနည်းငယ်သော ဒါနဝတ္ထုသည်၊ သတဘာဂေါ၊ အရာမကသော
 အတို့ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ကြံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ အတ္တဝေသံ၊ ထိုသို့သော
 အကျိုးထူးကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဘဝါဘဝေ၊ ဘကြီးငယ်၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
 ဒေမိ၊ လှူ၏၊ သဗ္ဗေမိ၊ ထုရားအဖြစ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တိယာ၊ အစဉ်သဖြင့်ရောက်
 ခြင်းငှါ၊ ဒါနတော၊ အလှူပေးခြင်းငှါ၊ နပုဋ္ဌိတ္တမာမိ၊ နောက်မဆုတ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သတ္တမံ-ရနစ်ရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ စန္ဒကုဗ္ဗာရစရိယံ၊ စန္ဒကုဗ္ဗာမင်းသားအကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဂ-သိဝိရာဇစရိယ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ အရိဋ္ဌသုတယ၊ အရိဋ္ဌပုရအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့ကြီး၌၊
 သိဝိနာမ၊ သိဝိအမည်ရှိသော၊ ခတ္တိယော၊ ရေမြေကိုအစိုးရသော မင်းမြတ်
 သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတသ္မိံကာလေ၊ ထိုသိဝိမင်းကြီးဖြစ်သောအခါ၌၊
 ပါသာဒဝရေ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်ထက်၌၊ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်
 အလှူသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အဒိန္နံ၊ မလှူထူးသော၊ တံဒါနံ၊ ထို
 သို့သော အလှူသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ယောဝိ၊ အကြင် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်
 ထည်း၊ ဧဝမာ၊ ငါ၏၊ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ ဧဝေသ၊ ဧဝယျ၊ အကယ်တောင်၊ ဌာ၊ အံ့၊
 အကမ္ဘိတာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ စက္ခု၊ မျက်စိကိုလည်း၊ ဒေသေယျံ၊
 လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဒေဝါနံ၊
 စတုမဟာရာဇ်ဘာဝတိံ သာနတ်တို့ကို၊ ဣသရော၊ အစိုးရသော၊ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်၊ မမာ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဒေဝငရိ
 သာယ၊ တစ်တိသ်သာနတ်တို့ပရိသဟ်၌၊ နိယိန္ဒော၊ နေထွက်၊ ဣဒံ၊ စနံ၊ ဤသို့

သောစကားကို၊ အဖြိဝိ၊ဆို၏၊ သောန္တောဒေဝတာယော၊အိုနတ်အပေါင်း
 တို့၊မဝိဗ္ဗိကော၊ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ သောသိဝိရာဇာ၊ ထိုသိဝိမင်းကြီး
 သည်၊ ဝါသာဒဝရေ၊မြတ်သောပြဿနထက်၌၊ နိသန္ဓေ၊ ထိုင်တော်မူ၏၊ ဝိဝိဓံ၊
 အထူးထူးအပြားပြားသော၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ စိန္တန္တော၊ ကြံသည့်ရှိသော်၊
 အဒေယျံ၊မလှူဘူးသောအလှူကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်သဟတ်၊ တေ၊ထိုမျက်
 လုံးကိုလှူအံ့သောအကြံသည်၊ တထံနု၊မှန်မည်သော၊ ဝိတထံနု၊မမှန်မည်
 ထော၊ဟန္တဒါနံ၊ယခုအဟံ၊ငါသိကြားမင်းသည်၊ တံ၊ထိုသိဝိမင်းကြီးစိတ်
 ကို၊ ဝိမံသယာမိ၊ သွား၍စူးစမ်းအံ့၊ ဟာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အဟံ၊ငါ
 သိကြာ မင်းသည်၊တံမနံ၊ထိုသိဝိမင်းကြီး၏စိတ်ကို၊ ဇာနာမိ၊သိ၏၊ တာဝ၊
 ထိုမျှသောမဟုတ္တံ၊ကရဟုတ်မျှအာဝမယျာထ၊ ငုံ့လင့်ကုန်ကြဦး၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဖြိဝိ၊ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သော၊ထိုသိကြားမင်းသည်၊
 ဇေ၊ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ဆိုခဲ့ပြီး၍၊ ပဒေဝမာနော၊တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပလိဗ၊သိ
 ရော၊ဆံဖြူးသာဥက္ကောင်းရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝလိဂက္ကော၊အထွေထွေသောကံလ်
 ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ ဇရာတုဒရာ၊အို သဖြင့်ကျင်နာသည်ဖြစ်၍၊ အန္တဝဇ္ဇောဝ၊မျက်
 မမြင်သန္တာန်ရှိသည့် သာလျှင်၊ ဟုတ္တာနု၊ဖြစ်၍၊ ရာဇာနံ၊သီဝရာဇမင်းကြီး
 အထံ သို့၊ ဥပသကံမိ၊ကပ်ထား၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သော၊ထို
 မျက်မမြင်အရောင်ဆောင်သော သိကြားမင်းသည်၊ တဒါတတ္ထိ၊ကာလေ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဝါမံဗာဟုဉ္စ၊လက်ဝဲလက်ရုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏံဗာဟုဉ္စ၊
 လက်ျာလက်ရုံးကို လည်းကောင်း၊ ဝဂ္ဂဟေတွာနု၊ မြောက်၍၊ သိဓေ၊
 ဥက္ကောင်း၌၊ အဉ္ဇလိ၊လက်အုပ်ကို၊ ကတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ ဣဒံစေနံ၊
 ဤသို့သောစကားကို၊ အဖြိဝိ၊ဆို၏၊ ခန္တိက၊တရားဆယ်ပါးစောင့်တော်မူ
 ထသော၊ ရဋ္ဌဝဇ္ဇနု၊တိုင်းကားနိုင်ငံသူအပေါင်းတို့၏အစီးအပွားကိုဆောင်
 တော်မူထသော၊ မာဘရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တံ၊အရှင်မင်းကြီးကို၊ ယာ
 စာမိ၊တောင်းပန်၏၊ တာဝ၊ရှင်မင်းကြီး၏၊ ဒါနုရတာကိတ္တံ၊ အလှူပေးခြင်း၌
 ဝေဇ္ဇေ၊လျော်၏ဟူသောကျော်စောသောသည်၊ ဒေဝမာနုသေ၊ နတ်လူတို့ကို၊ ဥဂ္ဂ
 တာ၊ ထွင်းမိုး၍ဘက်၏၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး၊ မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊ နယနာ၊ထို
 ထိုအရပ်သို့ဆောင်ကြွင်းခြင်ကုန်သော၊ ဥဘောပိနေတ္တာ၊မျက်စိနှစ်လုံး
 တို့သည်လည်း၊ အန္ဓာ၊မမြင်ကုန်၊ ဥပဟတာ၊ကွယ်ကုန်၏၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊
 ကေနယနံ၊တလုံးသောမျက်စိကို၊ ဒေဟိ၊လှူတော်မူလော၊ တွံပိ၊ရှင်မင်းကြီး
 သည်လည်း၊ ဧကေန၊တလုံးသောမျက်စိဖြင့်၊ ယာပယ၊လှူတော်မူလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဖြိဝိ၊ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊သိဝိမင်းဖြစ်သောငါ

၈၂

စရိယဝိသုဒ္ဓိကတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

သည်၊ ကတ္ထ၊ ထိုမျက်မမြင်အရောင်ဆောင်သော သိကြားမင်း၏၊ ဝေဒန၊
 စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဟဋ္ဌော၊ ရွှင်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်
 ထန်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ကကပ္ပလီ၊ လက်အုပ်ချီသူကို၊ ဣဒံစစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဟ္မိ
 ဆိုပြီး၊ ဣဒါနိ၊ ယခုပင်လျှင်၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဝိန္တယိတွာန၊ မျက်စိကိုလှူလို
 သောအားဖြင့်ကြံ၍၊ ပါသာဒတော၊ ပြာသာဒ်မှာ၊ ဣဓ၊ ဤနေရာသို့၊ အာဂတော၊
 လာ၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဂိတ်ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ နေတ္တံ၊ မျက်
 စိကို၊ ယာစိတုံ၊ တောင်းခြင်းငှါ၊ အာဂတော၊ လာပေ၏၊ အဟော၊ အော်
 နံတွသ်ရှိစွ၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာနသံ၊ နှလုံးအလိုသည်၊ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးပေစွ၊ သဇာတိဌေ၊
 ငါ၏အကြံသည်၊ ဝရိပုရိတော၊ ပြည့်ပေစွ၊ အဗိန္နပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မလှူဘူးသော၊ ဒါန
 ဝရံ၊ မြတ်သောအလှူကို၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ယာစကောယာစကောနံ၊ အလှူခံတို့အား၊
 ဒေယာမိ၊ လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဟ္မိ၊ ဆိုပြီး၊ သိဝက၊ သိဝကအမည်ရှိသော
 ဆေးသမား၊ ဧဟိ၊ လာလှည့်၊ ဥဋ္ဌဟိ၊ ထလော၊ မာနန္တယိ၊ မကြာစေနှင့်၊
 မာပဝေယိ၊ မတုန်လှုပ်နှင့်၊ ဥဘောဝိနယနံ၊ ငါ၏မျက်စိနှလုံးတို့ကိုလည်း
 ဥဌာဓေတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဝနိဗ္ဗကေ၊ အလှူခံတို့အား၊ ဒေကိ၊ လှူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဗြဟ္မိ၊ ဆိုပြီး၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တတော၊ ထိုနေ့ကံမှာမဟုတ်၊ ငါ
 သည်၊ စောမိတော၊ တံ၊ တွန်းအပ်သော၊ စေနက ရေ၊ ငါ့စကားကိုလိုက်နာ
 သော၊ သောသိဝကော၊ ထိုသိဝကဆေးသွားသည်၊ တာလမိဉ္ဇံ၊ တနံသီးဆံ
 နှစ်ကိုကဲ့သို့သော၊ ဥဘောဝိနယနံ၊ နှလုံးသောမျက်စိတို့ကိုလည်း၊ ဥဋ္ဌရိတွာန
 ထုတ်၍၊ ယာစကေ၊ တောင်းလာသောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပါဒါသိ၊ လှူ
 ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဒေမာနဿ၊ ဆေးသွားသည် ထုတ်အပ်ပြီး
 သည်၊ ဒေန္တဿ၊ ပုတ္တုားယောင်ဆောင်သောသိကြားထက်၌ထားအပ်သည်
 သတောသန္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ ဒိန္နဒါနဿ၊ လှူအပ်ပြီးသော စက္ခုဒါနရှိသော၊
 မေ၊ ငါ၏၊ ဗေပိယာယေဝ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏သာလျှင်၊ ကာရေတာ၊
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိတ္တဿ၊ ဂိတ်၏၊ အညာယ၊ တွန့်သည်၏ အဖြစ်သည်၊
 နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေမယာ၊ သိဝိမင်းဖြစ်သောငါသည်၊
 ဥဘောစက္ခု၊ နှလုံးသောမျက်စိတို့ကို၊ ဒေယာအမနာပါ၊ မနှစ်သက်အပ်
 ကုန်သည်၊ နမဟုတ်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသိယော
 အမနာပါ၊ မနှစ်သက်အပ်သည်၊ နမဟုတ်၊ ဟတော၊ ထိုအင်္ဂါကြီးငယ်
 ထက်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ ထူးရှားအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ မဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်
 ၏၊ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတံ၊ ငါသည်၊ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ အဒါသိ၊ လှူ၏။

၈-သိဝိရာဇစရိယ၊

၁၃

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သိဝိရာဇစရိယံ၊ သိဝိမင်း၏ အကုန်သည့်ကိုမျှော်၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၉-ဝေဿန္တရစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဗုဿတိနာမ၊ ဗုဿတိအမည်ရှိသော၊
 ယာခတ္တိသာ၊ အကြင်မင်းသမီးသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇနိကာ၊ မယ်တော်သည်၊
 အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဗုဿတိ၊ ထိုဗုဿတိမည်သောငါ၏ မယ်တော်
 သည်၊ အတိဘာသုအတိဘာယံ၊ အခြားမဲ့လွန်သောပြီးသော၊ ဇာတိသုဇာတိ
 ယံ၊ ဘဝ၌၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်သော၊ မဟောထိ၊ မိဖု
 ယားသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿာ၊ ထိုမိဖုယား၏၊ အာယုက္ခယံ၊ အသက်
 ကုန်ဆုံးသည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဧဝိန္နော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့
 သောစကားကို၊ အဗြိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဗြိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘန္ဓေ၊ အ
 တယ်ဒီဗုယား၊ တေးသင့်အား၊ ဒသဝရေ၊ ဆယ်ပါးသောဆုတို့ကို၊ ဒဒေါမိ၊
 ငါးပေး၏၊ ယံဝရံ၊ အကြင်ဆုတိုးအတ္ထုသိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံဝရံ၊ ထိုအလိုရှိသော
 ဆုတိုး၊ ပရိဂ္ဂဗျာဟိ၊ ယူသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြိ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တော၊ သိကြားမင်းသည်ဆိုအပ်သော၊ သာစဒေဝိ၊
 ထိုမိဖုယားသည်လည်း၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ အုဒံဝစနံ၊ ဤ
 သို့သောစကားကို၊ အဗြိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဗြိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဧဝိန္နော၊
 သိကြားမင်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကိံ၊ အပရာသေ၊ အဘယ်မည်သောအပြစ်
 သည်၊ အတ္တိနု၊ ရှိသနည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တဝ၊ အရှင်သိကြားမင်း၏၊
 ဒေဿာအဝိယာ၊ မချစ်အပ်သောမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ကိံ၊ ဖြစ်သလော၊ ဝါ
 တော၊ လေသည်၊ ခရုဏီရုဟံ၊ သစ်ပင်ကို၊ စာဝေထိ၊ ဣဝ၊ ရွှေစေ့သကဲ့သို့၊
 မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ခုဗ္ဗာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ရှိသော၊ ဌာနာ၊ တာဝတိံသာ
 နတ်ပြည်မှာ၊ စာဝေထိ၊ ရွှေစေ့လိုသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြိ၊ ဆို၏၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော၊ သောသက္ကော၊
 ထိုသိကြားမင်းသည်၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ အဿ၊ ထိုမိဖုယားအား၊ အုဒံဝစနံ၊ ဤသို့
 သောစကားကို၊ အဗြိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဗြိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တေတံ
 ယာ၊ သင်သည်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နံစေဝကတံ၊ ပြုလည်းမပြုပေ၊ တံ၊ သင်
 သည် မေမေ၊ ငါ၏၊ အဝိယာ၊ မချစ်အပ်သောသူသည်၊ နစအထိ၊ မဖြစ်သည်
 သာသျှင်ကံတည်း၊ တော၊ သင်၏၊ အာယု၊ အသက်သည်၊ ဧတ္ထကံယေဝ၊ ဤမျှ

၉

၁၄

စရိယပိဋကတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

လောကံသာဗျင်ရှည်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ စဝနကောသော၊ စုတေအံ
သောကာသသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ၊ ရေတ္တမေဆကကတိသက်
မြတ်သုန္ဒသော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိန္န၊ ပေးအပ်တုနသော၊ ဒသဝရေဆယ်
ပါးသောဆုတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဗျာဓိသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပြိ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတ္တရာ၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒိန္နဝရာ၊ ပေးအပ်သောဆုရှိ
သော၊ သာဗုသတိ၊ ထိုဗုသတိမိဗုသားသည်၊ ကုဋ္ဌဟဋ္ဌာ၊ အလွန်ရှင်
သည်ဖြစ်၍၊ ပဿဒိကာ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက် သည်ဖြစ်၍၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊
အတ္တန္တရံ၊ ကတွာ၊ အတွင်းပြု၍၊ ဒသဝရေဆယ်ပါးသော ဆုတို့ကို၊ ဝရိ
ဂဏ္ဌိယူ၏၊ ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သာဗုသတိ၊ ထိုဗုသတိသည်၊
ဒသဝရေဆယ်ပါးသောဆုတို့ကို၊ ဝဏ္ဏိတွာ၊ ယူ၍၊ တတော၊ ထိုတာဝတိံ
သာနတ်ပြည်မှ၊ စုတေ၊ စုတေခဲ၍၊ ခန္တိယေ၊ မဒ္ဒုနု၊ ဇာတိဝိသုဒ္ဓိ၊ ဥပပဇ္ဇ
ထ၊ ဖြစ်၏၊ ဝယဗ္ဗတ္တကောသော၊ အရှယ်ရောက်သောအခါ၌၊ ဇေတုတ္တ၊ ဧတိ
နဝရေ၊ ဇေတုတ္တက္ကရာပြည်၌၊ သဉ္ဇယေန သဉ္ဇယသား၊ သိင်္ခစည်းမင်း
ကြီး၏၊ သမာဂါမိ၊ မိဗုသားကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ ယဒါယသ္မိံကာသေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုသတိ
ယာဗုသတိမိဗုသား၏၊ ဝိယမာတုယာ၊ ချစ်စွာသောငါ့ မယ်တော်၏၊
ကုန္တိံ၊ ဝမ်းသို့၊ ဩတ္တန္တ၊ သက်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိယမာတု
ယာ၊ ချစ်စွာသောအမိဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်သည်၊ မမေ၊ ငါ
၏၊ တေဇန၊ အာနုတော်ကြောင့်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဒါနုတော၊ အလှူပေး
ခြင်း၌ပွေ့လျော်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ၊ အနော၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၌၊ အာတု
ရေ၊ အနာရှိသောသူ၌၊ ဇိတ္တော၊ အိုမင်းသောသူ၌၊ ယာစကော၊ ထောင်းလေ
သောသူ၌၊ ပထိကေဇန၊ ခရီးသွားသောသူ၌၊ သမတေ၊ ရဟန်း၌၊ ဖြေဟွ
ထေ၊ ပုဏ္ဏား၌၊ ဝိသေ၊ ရိက္ခာကုန်သောသူ၌၊ အနိဗ္ဗနေ၊ ဥစ္စာသိမ်းဆည်းခြင်း
မရှိသောသူ၌၊ ဒါနံ၊ လှူအပ်သောဒါတဗ္ဗဝတ္ထုကို၊ ဒေတိ၊ လှူ၏၊ ၊ သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတ္တရာ၊ ဗုသတိ၊ ဗုသတိမည်သောမိဗုသားသည်၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဒသ
မာသေ၊ ဆယ်သတို့ပတ်လုံး၊ ဓာရယိတွာနု၊ ဆောင်၍၊ ပူရံ၊ ဇေတုတ္တရာပြည်
ကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ် တည်သည်ကို၊ ကရာဇန္တု၊ ပြိုင်ဘက်ရှိသော
ဝေသာနံ၊ ကုန်သည်တို့၏၊ ဝိဝိယာမဇ္ဈေ၊ ခရီးအလယ်၌၊ ဇနုထိ၊ ဖွား၏၊
မဟံ၊ ငါ၏၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊ မတ္တိကံ၊ မယ်တော်အဆက်မှလာသောအ
မည်သည်သည်၊ နမဟုတ်၊ ပေတ္တိကသတ္တံ၊ မေည်းတော်အဆက်မှဖြစ်သော
အမည်သည်လည်း၊ နမဟုတ်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေသ၊ ဝိဝိယာ၊

ကုန်သည့်တို့၏ခရီး၌၊ ဇာတော၊ ဖွားသည်၊ အဖိုးဖြစ်၏၊ တသွားထိုသို့ကုန်
သည် ဘုံ၏ခရီး၌ ဖွားသောကြောင့်၊ ဝေသာန္တရာ၊ ဝေသာန္တရာမည်သည်၊
အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယသို့ ကာလေး၊ အကြင်အ
ခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာတိယာ၊ ဖွားသည်၊ အဋ္ဌဝသိကော၊ ရှစ်နှစ်သားရှိ
သော၊ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါသာဒေ၊
ပြုသား၌၊ နိသန္ဓ၊ ထိုင်နေ၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတု၊ လှူခြင်းငှါ၊ ဝိစိန္တယိံ၊
ကြံ၏၊ မံ၊ ငါကို၊ ဟဒယံ၊ နှစ်လို ကံ၊ ဝေယာစေ၊ အကယ်၍ တောင်းငြားအံ့၊
ဟဒယံ၊ နှလုံးကို၊ ဒဒေယျ၊ လှူအံ့၊ စက္ခု၊ စက္ခုကို၊ ဝေယာစေ၊ အကယ်၍
တောင်းငြားအံ့၊ စက္ခု၊ စက္ခုကို၊ ဒဒေယျ၊ လှူအံ့၊ မံသံပိ၊ အသားကို လည်း
ကောင်း၊ ရုဟိရမ္ပိ၊ အသွေးကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယာစေ၊ အကယ်၍တောင်း
ငြားအံ့၊ မံသံပိ၊ အသားကိုလည်းကောင်း၊ ရုဟိရမ္ပိ၊ အသွေးကိုလည်း
ကောင်း၊ ဒဒေယျ၊ လှူအံ့၊ ကောမိ၊ ဟရံတတယောကံသော အလှူခံသည်၊
မမံ၊ ငါ၏၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဒါသံကာမော၊ ကျွန်ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဒိယာ
စယေ၊ အကယ်၍တောင်းငြားအံ့၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ သာဇေတွာ၊ ကျွန်၏
အဖြစ်ဖြင့်ကြား၍၊ ဒဒေယျ၊ လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိစိန္တယိံ၊ ကြံ၏၊ ၊ သာရိ
ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယိ၊ ငါသည်၊ သဘာဝံ၊ မပောက်မပြန်၊ အကမ္ဘိတံ၊
မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ အသဗ္ဗမ္ဘိတံ၊ တွန့်တိုခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိန္တ
ယန္တ၊ သဝိန္တယန္တေ၊ ကြံသည်ရှိသော်၊ ဘတ္တတသို့ ကာလေး၊ ထိုကြံသော
အခါ၌၊ ထိနေရဝနဝံသကာ၊ မြင့်မိုရ်၌ရောက်သော ဥယျာဉ်မိမာန်ပဒေ
သာပင်တည်းဟူသော ပန်းရှိသသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ အကမ္ပိ၊
တုန်လှုပ်၏၊ ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယသို့ ကာလေး၊ အကြင်အ
ခါ၌၊ အနုဘမာသေ၊ ထွဲဖြစ်သော၊ ပန္နရသေ၊ တဆွဲငါးရက်တို့၏ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏမာသေဥပပါသယေ၊ တပြည့်ဥပုသ်နေ့၌၊ ပစ္စယံနာဂံ
ပစ္စယမည်သောဆင်ဖြူတနာကို၊ အာရဟံ၊ တက်စီး၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတု၊
လှူခြင်းငှါ၊ ဒါနသာလံ၊ အလှူတင်းကုပ်သို့၊ ဥပါမိံ၊ ကပ်၏၊ ၊ တဒါ၊ ထို
ကာလေးထိုအခါ၌၊ ကလိဂံရဋ္ဌဝိသယာ၊ ကလိဂံရ၊ ငါတိုင်းမှ၊ ပြာဟူဏာ၊
ရှစ်ဟောက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ မံ၊ ငါသို့၊ ဥပဂဉ္ဇေ၊ ကပ်လာကုန်၏၊ ဥပ
ဂဉ္ဇေ၊ ကပ်လာကုန်၍၊ ခဉ်ဥစ္စာစပါးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ မဂ်ဇာ၊ မြ
တံ၊ မဂ်ဇာဆင်တော်ဟု ဂရုဏ်အပ်သော၊ ဟတ္ထိနာဂံ၊ ဆင်ဖြူတနာကို၊
မံ၊ ငါကို၊ အာယာရံ၊ တောင်းကုန်၏၊ ၊ ကိံ၊ အာယာရံ၊ အဘယ်သို့တောင်း
ကုန်သနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အမှောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဇနုပဒေါ၊ ဇနုပုန်

သည့်အရရှိကော၊ ခိဗ္ဗိယော၊ ခေါင်၏၊ ရန္တိန္ဒြေ၊ ရှားပါးငတ်မွတ်၏၊ မဟာသေ
တကော၊ ပြင်းစွာမွတ်သိပ်၏၊ သဗ္ဗသေတံ၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော၊ ဂဇုတ္တမံ၊ ဆင်
တကာတို့ထက်ကျော်စောသော၊ ပဝရံနာဂံ၊ မြတ်သော ဆင်တော်ကို၊ ဒဒါ
တိ၊ လှူဘော်မှုသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယာရံ၊ တောင်းကုန်၏၊ ပြာဟုဏာ၊
ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ခံ ငါကို၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို၊ ယာစန္ဒိ၊ တောင်းကုန်၏၊
တံ၊ သို့တောင်းသောဝတ္ထုကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒဒါမိ၊ လှူအံ့၊ နုပိက၊ မွာမိ၊ မတုန်
ထုပ်အံ့၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသောဥစ္စာကို၊ နုပုတိဂုဿာမိ၊ ငါမထွိုဝှက်အံ့၊ မေ၊
ငါ၏၊ မနော၊ စိတ်သည်၊ ဒါနေ၊ အလှူပေးခြင်း၌၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊
ယာစကံယာစကော၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုပုတ္တေ၊ ရောက်သာသည်ရှိ
သော်၊ ပရိက္ခေပေါ၊ မလှူအံ့ဟုပယ်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နအနုန္တဝေါ၊
မလျှောက်ပတ်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သမာဒါနံ၊ ဒါနုပါရမီကိုဖြည့်အံ့ဟုဆောက်တည်
ခြင်းသည်၊ မာဘိဇ္ဇိ၊ မပျက်စေသင့်၊ ဝိပုလံ၊ မြတ်စွာသော၊ ဂဇံ၊ ဆင်ဖြူ
ရတနာကို၊ ဒသာမိ၊ လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတု၊ ကြို၍၊ နာဂံ၊ ဆင်ဖြူရ
တနာကို၊ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်း၌၊ ငဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ရတနမ၊ ယာ၊ ရတနာ
ဖြင့်ပြီးသော၊ ဘိက္ခံ၊ ချေရွှေကရား၌၊ ဇယံ၊ ရေကို၊ ဗြဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊
ဟတ္ထေ၊ ဆက်၌၊ အာကိရိတွာ၊ လောင်း၍၊ ဂဇံ၊ ဆင်ဖြူရတနာကို၊ အဒံ၊ အဒါမိ၊
လှူ၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရား၊ ပုန၊ တစ်ခါ၊ အပရံ၊ တပါးထုလည်း၊
သဗ္ဗသေတံ၊ သဗ္ဗသေတော၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော၊ ဂဇုတ္တမံ၊ ဂဇုတ္တမေ၊ မြတ်သော
ဆင်ဖြူရတနာကို၊ ဒဒန္တံ၊ သဒဒန္တံ၊ လှူသည်ရှိသော်၊ တဒါပိ၊ ထိုဆင်ဖြူ
ရတနာကိုလှူသောကာလ၌လည်း၊ သိနေရဝနဇံ၊ သကော၊ မြင်းမိုရ်၌ရောက်
သော ဥယျာဉ်ဗိမာန် ပဒေသာပင်တည်ဟူသော ပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေ
ကြီးသည်၊ ကမ္ဘိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရား၊ တသနာဂဿ၊
ထိုခြောက်သိန်းသောဥစ္စာနှင့်တကွ အသုပြာဒ္ဓိသန်းလေးသိန်းထိုက်သော
တန်ဆာနှင့်ဟာရသော ဆင်ဖြူရတနာကို၊ ဒါနေန၊ လှူခြင်းကြောင့်၊ သမဂ
တာ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးသကုန်သော၊ သိဝယော၊ သိဉ္စည်းမင်းကြီးနှင့်
တကွသိဝရာဇ်ပြည်သူ အပေါင်းတို့သည်၊ ကုဒ္ဓါ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဂတံ၊ ပဗ္ဗတံ၊ ဂတံပါတောင်သို့၊ ဂစ္ဆတု၊ သွားထေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သကာရဋ္ဌာ၊ မိမိတိုင်းနိုင်ငံ၌၊ ပဗ္ဗာဇေသံ၊ နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တံ၊
သာရိပုတ္တရား၊ တေသံ၊ တေသု၊ ထိုသိဝရာဇ်ပြည်သူတို့သည်၊ နိန္ဒု၊ တမာနာ
နံ၊ နိန္ဒု၊ တမာနာသု၊ နှင်ထုတ်ကုန်သော်လည်း၊ အကမ္ဘိတံ၊ မတုန်လှုပ်သည်
ဖြစ်၍၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို၊ ပဝတ္တေတု၊ လှူပြန်ခြင်း၌၊ ဧကံ၊ ဝရံ၊ တရ

သေသုကို၊ အာယာဓိသံ၊ တောင်းပန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 မေဃသာ၊ ငါသည်၊ ယာဓိတာ၊ တောင်းပန်အပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝင်္ဂဝိသ်း
 ကုန်သော၊ ဝိဝေသာစ၊ ဝိဝရာဇ၊ ပြည်သူတို့သည်လည်း၊ မေ၊ ငါ၊ အာ၊ ကော်
 ဝရံ၊ တရသေသုကို၊ အဒံသု၊ လူလေတော့ဟုဝေးကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဗ္ဗာဘေရိ၊ ထိုအလ္လစည်ကို၊ သာဝယိတွာ၊ ဝီးခတ်စေ၍၊
 မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒဒါမိ၊ လှူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ အထဝေဒိယမာနော၊ ဤသို့လှူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထဘေသိဉ္စိဒါနန္တေ၊ ထို
 အလှူဘင်းကုပ်၌၊ ဒါနေန၊ အလှူပေးခြင်းကြောင့်၊ ဣဏံ၊ ဤဝေသာန္တရာမင်း
 ကြီးကို၊ နိဂဇန္တိ၊ နှင့်ထုတ်ကုန်၏။ ဝုန၊ ဘာသာ၊ အယံ၊ ဤဝေသာန္တရာမင်း
 ကြီးသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒါသ၊ လှူပြန်ခဲ့၏တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဘေရ
 ဝေ၊ ကြီးစွာသောကြောက်မက်တွယ်ရှိသော၊ ဝုရသေသု၊ အုပ်အုပ်ကြက်
 ကြက်သော၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဟတ္ထိစ၊ ဆင်ကိုလည်းကောင်း၊ အသေစ၊ ဖြင်း
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရထေစ၊ ရထားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊
 ဒါသိစ၊ ကျွန်မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ ဒါသဉ္စ၊ ကျွန်ယောကျ်ားကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဂဉ္စ၊ နို့ညှစ်နွားမကိုလည်းကောင်း၊ ဓနဉ္စ၊ ရွှေငွေစသောဥစ္စာကို
 လည်းကောင်း၊ မဟာဒါနံ၊ ချားစွာသောအလှူဝတ္ထုကို၊ ဒဒိတွာနု၊ လှူ၍၊ နဂ
 ရာ၊ ဒေတုတ္တရာပြည်မှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 တသ္မိံ၊ ထိုဝေသာန္တရာမင်းကြီးသည်၊ နိက္ခမိတွာနု၊ မြို့မှထွက်၍၊ နဂရံ၊ မြို့
 တော်ကို၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လှည့်၍၊ ဝိသောကိတေ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊
 တဒါဝိ၊ ထိုကာလ၌သည်၊ သိနေရုဝနာဝရံ၊ သကား၊ မြင့်မြင့်၌ရောက်သော
 ဥယျာန်၊ ဗိမာန်ပဒေသာပင်တည်းဟူသော ပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီး
 သည်းကမ္ဘိ၊ ထုန်ထွက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ စာတုဝါဟိံ၊
 လေးယောက်သားကိုဆောင်သော၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ ဒတွာ၊ လှူခဲ့၍၊ စတုမ
 ဟာပထေ၊ ခရီးလေးဆူ၌၊ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်တော်မူ၏။ ကောကိဟော၊ တယောက်
 အသည်းတည်း၊ အနုတိယော၊ အပေါ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ မန္တိဒေဝိံ၊ မန္တိဒိယဟား
 ကို၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဗိံ၊ ခရိုပြီ၊ မန္တိ၊ မန္တိဒိယဟား၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ကဗျာံ၊ ကဗျာဇိနမင်းသမီးကို၊ ဂဗျာဟိ၊ ချိုလော၊ သော၊ ဤကဗျာ
 ဇိနမင်းသမီးသည်၊ ဣဟုကားပေါ့၏။ ကနိဋ္ဌာ၊ နှစ်မလယ်တည်း၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဇာလိံ၊ ဇာလီမင်းသားကို၊ ဂဟေဿာမိ၊ ချီအံ့၊ သော၊ ထိုဇာလီမင်း
 သားသည်၊ ဂရုကော၊ လေး၏။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘာတိ

ကော၊ မောင်ကြီးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဟံ၊ ဆိုပြီ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ မန္တိ၊ မန္တိမိယသားသည်။ ပဒုမံ၊ ပထမ၊ ပဒုမ္မာ၊ ကြာပုတ္တ၊ ရက်ကြာနှင့်
 တူသော၊ ကဏ္ဍာဇိနံ၊ ကဏ္ဍာဇိနမင်းသမီးကို၊ အဂ္ဂဟိ၊ ချီ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်။
 သုဝဏ္ဏမိဓ္မံ၊ ရွှေရုပ်နှင့်တူသော၊ ဇာလိခတ္တိယံ၊ ဇာလိမင်းသားကို၊ အဂ္ဂ
 ဟိ၊ ချီ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဘိဇာတာ၊ လူနတ်တို့သည်ပူဇော်
 အပ်သော၊ အမျှ ဖြစ်ကုန်ထသော၊ သုရမာယာ၊ သိပ်ပွေ့နဲ့ ညှဉ်သော၊ ဟံ၊ ဟိ
 ကုန်သသော၊ ခတ္တိယာ၊ မြတ်သောမင်းမျိုးဖြစ်ကုန်ထသော၊ စတုရောဇနာ၊
 လေးယောက်ကုန်သောငါတို့သည်။ ဝိသမသမံ၊ မညှဉ်ညွတ်သော၊ အရေညီ
 ညွတ်သော၊ အရေကို၊ အတ္တနန္တာ၊ နှင်းကုန်လျက်၊ ဝက်ပဗ္ဗတံ၊ ဝက်ပါ
 တောင်သို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယေကေမိ၊
 အထုံးစုံကုန်သော၊ မနုဇာ၊ လူတို့သည်။ အနုမဂ္ဂေ၊ ခရီးကွေ့၌လည်းကောင်း၊
 ပရိပ္ပလေ၊ ရှေ့ဖြစ်သော၊ ခရီး၌လည်းကောင်း၊ ဇန္တိ၊ ထာကုန်အံ့၊ တေ၊ ထိုခရီး
 သွားတို့ကို၊ အတ္တေ၊ အမောင်တို့၊ ဝက်န္တပဗ္ဗတော၊ ဝက်ပါတောင်သည်။
 ကုဟိ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ ပရိပုတ္တ၊ မေးကုန်၏။
 တေမနုဿ၊ ထိုလူတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုခရီး၌၊ အမ္မ၊ ငါတို့ကို၊ ပဿိတွာ၊
 မြင်ကုန်၍၊ ကရုဏံ၊ သနားတွတ်သော၊ ဂိရံ၊ အသံကို၊ ဥဒီရယံ၊ မြှက်ကုန်၏။
 ဝက်န္တပဗ္ဗတော၊ ဝက်ပါတောင်သည်။ ခုရေ၊ ဝေးတွေးချေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တေ၊ ထိုခရီးသွားတို့သည်၊ နက္ခံ၊ ငါတို့ကိုမြင်၍ သနားခြင်းကြောင့်ဖြစ်
 သော၊ သင်းရဲကို၊ ပရိဝေဒေန္တံ၊ ခံစားကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 ဒါရကာ၊ ဇာလိမင်းသားကဏ္ဍာဇိနမင်းသမီးတို့သည်။ ပဝနေ၊ တေးကြီး၌၊
 ဖလိကေ၊ အသီးသီးကုန်သော၊ ဒုမေ၊ သစ်ပင်တို့ကို၊ ယဒိပသန္တိ၊ အကယ်၍
 မြင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အသံဇာသနံ၊ ထိုသစ်သီးတို့၏ဟောတုမ္ပ၊ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဒါရကာ၊ ဇာလိမင်းသားကဏ္ဍာဇိနမင်း သမီးတို့သည်၊ ဥပရော
 ဒန္တံ၊ ပိုကုန်၏။ ဒါရကေ၊ ဇာလိမင်းသားကဏ္ဍာ ဇိနမင်းသမီးတို့ကို၊
 ရောဒေန္တေ၊ ပိုကုန်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၏။ ဥပ္ပဒ္ဒါ၊ အထက်သို့မြင့်
 ကုန်သော၊ ဝိပုလံ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောကုန်သော၊ နုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။
 သယမေဝ၊ အလိုလိုပင်လျှင်၊ ဩနမိတွာန၊ ညွတ်ကုန်၍၊ ဒါရကေ၊ သူငယ်
 တို့သို့၊ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ချဉ်းကပ်လာကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သဗ္ဗင်္ဂ
 သောဘာဏာ၊ ခပ်သိမ်းသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိထ
 သော၊ မန္တိ၊ မန္တိမိယသားသည်၊ အတ္ထုတံ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်ထသော၊ ထောမဟံ
 သနံ၊ ကြက်တီးမွေးညှင်းထခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ထသော၊ ဣဒံ၊ အတ္ထုရိယံ။

ဇ-ဝေသာန္တရဂီတိ

၁၆

ဤအံ့ဘွယ်သရဲကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြစ်၍၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းမြီးကို၊ ပဝတ္တေသိ၊
 ဖြစ်စေ၏။ ကိံ ပဝတ္တေသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေသနည်း၊ ဘောန္တောဒေဝတာ
 ယော၊ အိနိတ်အပေါင်းကို၊ လောကတ္ထိ၊ လောက၌၊ အတ္တေဂုံဝတာ၊ အံ့ဘွယ်သ
 ရဲရှိပစ္စတကား၊ အတ္တုတံဝတာ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်စွတကား၊ လောမဟံဝနံဝ
 တ၊ ကြက်ဝမ်းမွေးညှင်းတဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဝေသာန္တရဿ၊ ဝေသာန္တရာ
 မင်းကြီး၏၊ တေဇေန၊ တန်ခိုးအာနိုးသင်ကြောင့်၊ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊
 သယမေဝ၊ အလိုလိုပင်လျှင်၊ ဩနဘာ၊ ညွှတ်သကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာ
 ဓုကာရံ၊ ကောင်းမြီးသံကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ယက္ခာနတ်ဘို့သည်၊ ဒါရကော၊ ဇာလိမင်းသားကဏ္ဍာဇိန်မင်းသမီး
 တို့ကို၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားကုန်သည်ဖြစ်၏၊ ပထံ၊ ယူစနာသုံးဆယ်ရှိသော
 ခရီးကို၊ သိဝိဝိသု၊ ချန်းကုန်၏၊ နိက္ခန္တဒိဝေသနေဝ၊ ဇေတုတ္တရာပြည်မှ
 ထွက်တော်မူသောနန္ဒီ သာလျှင်၊ စေတရဋ္ဌံ၊ စေတတိုင်းသို့၊ ဥပါဂဓံ၊
 ရောက်ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာတုလားဦး
 မိုးတော်အမျိုးမှ၊ သမ္ဘိရာဇသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းသောမင်းတို့သည်၊
 စေတရဋ္ဌေ၊ စေတတိုင်း၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊ ခပ်ထိမ်းသောခြောက်
 သောင်းသော မင်းတို့သည်လည်း၊ ပဉ္စလိကာ၊ လက်ခုတ်ချီကုန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ရောဒမာနာ၊ ပိုကုန်လျက်၊ ဥပါဂဓံ၊ ကပ်သကုန်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုစေတတိုင်း၌၊ စေတတိစ၊ စေတတိုင်းကိုအစိုးရသောမင်းတို့နှင့်
 လည်းကောင်း၊ စေတပုတ္တေဟိစ၊ စေတမင်းသားတို့နှင့် လည်းကောင်း၊
 သဗ္ဗာပံ၊ ဝမ်းခြောက်ဝမ်းသာစကားပြောဟောခြင်းကို၊ ဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ
 ၍၊ တေရာဇာနော၊ ထိုစေတမင်းသားတို့ကို၊ တတော၊ ထိုတော၏ အဝမှ၊
 နိက္ခမိတွာန၊ ပြန်စေ၍၊ အဓေရတ္တာရောဇနာ၊ ငါတို့လေးယောက် တို့သည်၊
 ဝကံပဗ္ဗတံ၊ ဝကံပါးလာသိသို့၊ အဂဓံ၊ ရှေးရှုသွားကုန်ပြီ၊ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝိန္ဒော၊ သိကြားမင်းသည်၊ မဟိဒ္ဓိကံ၊ ကြီး
 သောတန်ခိုးရှိသော၊ ဝိသုကမ္ဘာ၊ ဝိသုကြိုနတ်သားကို၊ အာမန္တယိတွာန၊ ခေါ်၍၊
 သုကတံ၊ ကောင်းစွာစီရင်ပြုပြင်အပ်သော၊ ခုန့်နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော
 အသမံ၊ သစ်မီးကို၊ ပဏ္ဏသာလံ၊ သစ်ရွက်မီးသောစရပ်ကို၊ သုမာပယ၊ တန်
 ဆင်းချေထိုး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော၊ ဝိသုကမ္ဘာ၊ ဝိသုကြိုနတ်သား
 သည်၊ သက္ကဿ၊ သကြားမင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သုကတံ၊
 ကောင်းစွာစီရင်ပြုပြင်အပ်သော၊ ခုန့်နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ အသမံ၊

သစ်ဝင်းကို၊ ပတ္တသလံ၊ သစ်ရွက်၊ ခိုးသောစရပ်ကို၊ သုမာပယိ၊ စာနိဆင်း၏၊
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယံစတုရောဇနာ၊ ငါတို့လေးယောက်တို့သည်၊
အပ္ပသန္တံ၊ အသံဆိတ်သော၊ နိရာဇဇယံ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိသော၊ ပဇနံ၊
တောကြီးသို့၊ အဇ္ဈောဂေါဟေတွာ၊ ဝင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုထောကြီး၌၊ ပဗ္ဗတန္တ
ရေ၊ ဝက်ဝါတောင်ကြား၌၊ ဝသမ၊ နေကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟဉ္စ၊ ငါသည်လည်းကောင်း၊ မန္တိဒေဝိစ၊ မန္တိဒိယားသည်
လည်းကောင်း၊ ဥတော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဇာလိကဏ္ဍာဇိနာစ၊ ဇာလိ
မင်းသားကဏ္ဍာဇိန မင်းသမီးတို့ သည်လည်းကောင်း၊ အညမညံ၊ အချင်း
ချင်းသောကနုဒါ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ကိုဗျောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အထမေ၊
သစ်ဝင်း၌၊ ဝသမ၊ နေကြကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဒါရကေ၊ သားငယ်သို့၊ ငယ်တို့ကို၊ အနုရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်လျက်၊
အသုဉ္စ၊ ငါနေသဖြင့်မဆိတ်သော၊ အသမေ၊ သင်ခန်း၌၊ ဟောမိ၊ တိဉ္စမိ၊
တည်၏၊ သမန္တိ၊ ထိုမန္တိဒိယားသည်၊ ဖလံ၊ သစ်သီးကြီးငယ်ကို၊ အဟ
ရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ တယောဇနော၊ သုံးယောက်သောငါတို့ကို၊ ပေါသေ၊ ကိ၊
မွေးကျွေး၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပဝနေ၊ တောကြီး၌၊ ဝသမ၊
နုဿ၊ နေ၍၊ အန္တိကော၊ အထီးကျန်သော ဇူဇကာပုဏ္ဏားသည်၊ မံ၊ ငါ၏
အထံသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်သ၏၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်လာပြီး၍၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တကေ
သားငယ် သို့၊ ငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥတော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဇာလိ
ကဏ္ဍာဇိနာ၊ ဇာလိမင်းသားကဏ္ဍာဇိနမင်းသို့တို့ကို၊ အယောမိ၊ တောင်း
၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယာစကံ၊ တောင်းထားသော ဇူဇကာ
ပုဏ္ဏားကို၊ ဥပဂတံ၊ ငါ၏အထံသို့ ကပ်လာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြစ်၍၊ မေ၊ ငါ
အားဟောသော၊ ရွှင်သောစိတ်သည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်၏၊ ဥတောပုတ္တေ၊ နှစ်
ယောက်သောသားငယ်သို့၊ ငယ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာနု၊ ယူ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
ပြာဟ္မဏေ၊ ပြာဟ္မဏသ၊ ဇူဇကာပုဏ္ဏားအား၊ အာဒိ၊ သိ၊ လူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သကေပုတ္တေ၊ မိမိသားငယ်သို့၊ ငယ်တို့
ကို၊ ဇူဇကေပြာဟ္မဏေ၊ ဇူဇကာပုဏ္ဏားအား၊ စန္ဒန္တသေ၊ စွန့်သည်ရှိသော်၊
တဒါပိ၊ ထိုသားငယ်သို့၊ ငယ်ကိုလှူသောကာသန္တိကံလည်း၊ သိနေရဝနဇဉ်
သံကာ၊ မြင့်မီရုံရောက်သော ဥယျာဉ်မိမိနိပဒေသာပင် တည်းဟူသော
စားရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကန္တိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ ပုနဒေဝ၊ တတန်လျှင်၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဩရုပ္ပ၊ တာ
ဝတံ၊ သာ နတ်ပြည်မှသက်၍၊ ပြာဟ္မဏသန္တိတော၊ ပုဏ္ဏားနှင့်အသွင်တူ

ဇ-ဝေသာန္တရစရိယ၊

၂၀

သည်။ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊ သီလဝတ်၊ သီလရှိသော၊ ပတိဗ္ဗတံ၊ အရှင်၌ ရှိသော
 တေးမြတ်သော အကျင့်ရှိသော၊ မန္တိဒေဝိ၊ မန္တိဒိယုမယားကို၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အာ
 ယာဝိ၊ တောင်းထား၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မန္တိ၊
 မန္တိဒိယုမယားကို၊ ဟတ္ထေ၊ ထက်၌၊ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်၍၊ ဥဒကံဥဒကေန၊ ရ
 ဖြင့်၊ အဇ္ဈလီ၊ ဖြန့်၍ ခံသော ပုဏ္ဏားအသွင်ဆောင်သော သိကြားလက်ကို၊ ပူရ
 ယ၊ ဖြည့်စေ၍၊ ဗသန္တမနသကံ၊ ပွါ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်ကြောင်း၊ ဒါနပါရ
 ဝီအပြီးသို့ရောက်ပေတော့အံ့ဟု ကြည်လင် ရွှင်လန်းသော စိတ်အကြံရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားဟောင်ဆောင်သော သိကြားအား၊ မန္တိ၊ မန္တိဒိယုမယား
 ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါသိ၊ ယူလိုက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မန္တိ
 ယာ၊ မန္တိဒိယုမယားကို၊ ဒိယမာနာယ၊ ယူသည်ရှိသော်၊ ဂဂနေ၊ ကောင်းကင်၌၊
 ဒေဝါ၊ များသော နတ်အပေါင်းတို့သည်။ ပမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်
 သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဒါဝိ၊ ထိုမန္တိဒိယုမယားကို ယူသော အခါ၌
 ထည်း၊ သိနုရုဓနဝဋ်သကာ၊ မြင်းရိပ်၌ ရောက်သော ဥယျာန်မိမာန်ပဒေ
 သာပင်တည်းဟူသောပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ဘိ၊ ကုန်လျှပ်၏။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဇာလိ၊ စ၊ ဇာလိမင်းသားကို ထည်းကောင်း၊ မိတံ၊
 သွီးဖြစ်သော၊ ဂဏ္ဍာဇိနံ၊ ဂဏ္ဍာဇိနမင်းသွီးကို လည်းကောင်း၊ ပတိဗ္ဗတံ၊
 အရှင်ကို ရှိသောထေးမြတ်သော အကျင့်ရှိသော၊ မန္တိဒေဝိ၊ မန္တိဒိယုမယားကို
 လည်းကောင်း၊ စဇာမာနော၊ စွန့်လွှဲသောငဲ့သည်၊ ဗောဓိယာယေဝ၊ သဗ္ဗညု
 ဉာဏ်တော်ဟု ဆိုအပ်သော ဘုရားအဖြစ်၏သာလျှင်၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ နစ်နွေသိ၊ နောင်တဘန်ပူပန်သော အားဖြင့်မကြံ။ သာရိပုတ္တ၊ သာ
 ရိပုတ္တရာ၊ မေမယာ၊ ငါသည်။ ဥဘောပုတ္တ၊ နှစ်ယောက်သော သွီးတို့ကို၊
 ခေသော၊ အပိယာ၊ မချစ်အပ်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ မန္တိဒေဝိ၊ မန္တိဒိယုမယားကို၊
 ဒေသပိယာ၊ အပိယာ၊ မချစ်အပ်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 မဟ္တာ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗညုတံ၊ ဘုရားအဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်
 ကိုသာလျှင်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကိုသာ
 လျှင်ချစ်သောကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပိယေ၊ ချစ်အပ်သောသား၊ မယားတို့
 ကို၊ အာဒါသိ၊ ယူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊
 တပါးတုံ၊ ပြဟာရညေ၊ တောကြီး၌၊ မာတာဝိထုသမာဂမေ၊ မယ်ဟော်
 ခမည်းတော်အစရှိသော များစွာသော အစည်းအဝေးအပေါင်းသည်။ ကဓူ
 တံ၊ သနားစကွယ်၊ ပရိဒေဝနွေ၊ ပိုကြွေးသည်ရှိသော်၊ သုခံရက္ခံ၊ ချမ်းသာ
 စောင်းရံကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ သလ္လပေနွေ၊ စကားပြောဟောကြ သည်ရှိ

စရိယဝိသုဒ္ဓိကတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

သော်၊ ဥဘိန္ဒ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဂုဗ္ဘနံ၊ အလေးပြုအပ်သောမယင်
 တော်မည်းတော်တို့ကို၊ ဟိရောတ္တဗ္ဗန၊ အပြစ်မရှိဘဲပြည်မှနှင်ထုတ်သေ
 သည်ဟုအမျက်ဒေါသ မရှိဘဲဟိရိတ္တဗ္ဗဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကင်၏၊ တဒါ
 ဝိ၊ ထိုမယ်တော်မည်းတော်အထံသို့ခြင်းကပ်သောအခါ၌လည်း၊ သိနေရ
 ဝနဝဋ္ဋံသကာ၊ မြင့်မိုရ်၌ ရောက်သောဥယျာန်မိမာန်ပဒေသပင်တည်းဟူ
 သောပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္မိ၊ ထုန်ထွပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ ဟာတန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ဗြဟ္မဗျော၊ တောကြီးမှ၊
 နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍၊ သညာတိတိ၊ မယ်တော် မည်းတော် အစရှိသော
 ဆွေတော်မျိုးတော်တို့နှင့်တကွ၊ ရဋ္ဌံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိသော၊ ပုရုတ္တံ၊
 ပြည်တကာတို့သက်မြတ်သော၊ ဇေတုတ္တရံ၊ ဇေတုတ္တရာအမည်ရှိသော၊
 ပုရံ၊ ပြည်ကြီးသို့၊ ပရိသာမိ၊ ငင်တော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 တတ္ထိဒိသော၊ ထိုဇေတုတ္တရာပြည်သို့ရောက်သောနေ့၌၊ သတ္တရတနာနိ၊
 ခုနစ်ပါးသောရတနာမိနင်းတို့သည်၊ ဝဿိသု၊ ရွာကုန်၏၊ မဟာမေဃော၊
 လေးကျွန်းလုံးအနှံ့ရွာသောမိနင်းကြီးသည်၊ ပဝဿထ၊ ရွာ၏၊ တဒါဝိ၊ ထို
 ဇေတုတ္တရာပြည်သို့ရောက်သောအခါ၌လည်း၊ သိနေရဝနဝဋ္ဋံသကာ၊ မြင့်
 မိုရ်ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်း၌ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိသော ဥယျာဉ်တည်းဟူသော
 ပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္မိ၊ ထုန်ထွပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ယာအယံပထဝီ၊ အကြင်မြေကြီးသည်၊ အစေတနာ၊ စိတ်စေ
 တနာမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာပထဝီ၊ ထိုမြေကြီးသည်၊ သုခံရက္ခံ၊
 ချမ်းသာဆင်းရဲကိုအပ်ညာယ၊ မထိဘဲသူ၏၊ မဟ္တံ၊ ငါ၏၊ ဒါနုပလ္လာအလ္လ
 ၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ ကမ္မထ၊ ထုန်ထွပ်၏၊ နဝ
 မံ-ကိုးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝေဿန္တရစရိယံ၊ ဝေဿရာမင်း
 ၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁၀-သဿပဏ္ဍိတစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ ထာတန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါ၊ အကြင်
 အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဝနစာရကော၊ တော၌နေလေ့ရှိသော၊ တိဏပဏ္ဏ
 သာကဗဿာက္ခော၊ မြက်သစ်ရွက် ဟင်းရွက်သစ်သီး အစရှိသော၊ ပရ
 ဟေဋ္ဌနဝိဝဇ္ဇိတော၊ သူတပါးတို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းမှကင်းလှသော၊ သဿ
 တော၊ ယုန်ငယ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါ၊ ထို

ယုဒမင်းဖြစ်တော်မူသောကာလ၌၊ မက္ခဋ္ဌေဝရ၊ မြောက်သည်လည်းကောင်း၊
ထိင်္ဂါယောစ၊ မြေခွေးသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒပေါတောစ၊ ဗျံသည်လည်း
ကောင်း၊ အဟပ္ပ၊ ငါသည်လည်းကောင်း၊ သာမန္တာ၊ အနီး၌၊ ကေ၊ တပေါင်း
တည်း၊ ဝသာမ၊ နေကြကုန်၏။ သာယံပါတော၊ ညနံနက်တိုင်း၊ ပဒိဿဓေ၊
ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍ ထင်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ ထိုသုံးရောက်သော
သူတို့ကို၊ ကဿ၊ တပါပကေ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကိရိယေ၊ အမှု
၌၊ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမ၏။ ဘောန္တော၊ အချင်းတို့၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊
ပရိဝုဇ္ဇေယ၊ ကြဉ်ကြကုန်၊ ကဿ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌၊ အဘိနိဝိဿ
ထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်၊ ဥပေါသထဋ္ဌိဒိဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့၌၊ ပုရိတံ၊ ပြည့်
သော၊ စန္ဒ၊ တကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ တတ္ထကတ္ထိ၊ ဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌၊ အဇ္ဈယနေ၊
ဥပေါသထေဒိဝသော၊ ဥပုသ်နေ့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေသံ၊ ထိုသုံး
ယောက်သောသူတို့အား၊ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ ဘောန္တော၊ အချင်းတို့၊ ဒက္ခိဏေ
ယျဿ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါတဝေ၊ လှူခြင်းငှါ၊ ဒါနာနိ၊ အလှူဝတ္ထုတို့ကို၊
ပမိယာဒေတွာ၊ စီရင်ကြသေကုန်၊ ဒက္ခိဏေယျေ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနံ၊
အလှူဝတ္ထုကို၊ ဒတွာ၊ လှူကုန်၍၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝသထ၊ သုံးကြ
ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တေ၊
ထိုသုံးယောက်သော သူတို့သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သေဝုတိ၊
ကောင်းပြီဟု၊ ဝတွာန၊ ဆိုကုန်၍၊ ယထာသတ္တိ၊ အစွမ်းရှိသောအလျောက်၊ ယ
ထာဗသံ၊ အားရှိသောအလျောက်၊ ဒါနာနိ၊ အလှူဒါနတို့ကို၊ ပမိယာဒေတွာ၊
စီရင်၍၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူခံကို၊ ဝပေယျ၊ ရှာကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိသဇ္ဈ၊ ထိုင်နေ၍၊ အနုန္တံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား
လျှောက်ခတ်သော၊ ဒါနံ၊ လှူအပ်သော၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူဝတ္ထုကို၊ စိန္တေယိ၊
ကြံ့၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ယဒိဝတေ၊ အကယ်
၍၊ သည်ဖြစ်အံ့၊ မေ၊ ငါအား၊ ကိ၊ ဒါနံ၊ အဘယ်ဒါနဝတ္ထုသည်၊ ဝပိဿတိ၊
ဖြစ်ပါသတ္တံ့သတည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ တိဿ၊ နှုန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဓုပ္ပ၊ ဝဲနောက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မာသ၊ ဝဲလွန်းတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ တဗ္ဗုလ၊ ဆံဘို့သည်လည်းကောင်း၊ စတံဝါ၊ ထောပတ်သည်
လည်းကောင်း၊ နအတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တိဏေန၊ မြက်ဖြင့်သာလျှင်၊
ယာပေမိ၊ မှု၏။ တိဏဒါတဝေ၊ ငြိမ်ကိုလှူခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊ တေတ်ကောင်း၊
ကောဝိ၊ တရံဘယောက်သော၊ ဒက္ခိဏေယျေ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေ၊
ငါ၏၊ သန္တိကေ၊ အလံသို့၊ တိက္ခာယ၊ ထမင်းအလို၊ ဌ၊ ယဒိဟိ၊ အကယ်၍

၂၃

လသသည့်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ သကံအတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပစ္စာဒေါပိ၊
လှူအုံးဝေံ။ ဤသို့ကိုယ်ကိုလှူသည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
တု၊ အတ္ထာ၊ အချည်းနှီး၊ နဂမိဿတိ၊ မသွားရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေယိ၊
ကြံ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ မမ၊ ငါ၏။
သကံပွံ၊ အကြံကို အညာယ၊ သိသတ်၍၊ ပြာဟူဏဝဇ္ဈိနာ၊ ပုဏ္ဏားအသွင်ဖြင့်
မေးငါ၏။ ဒ၊ နဝိမံသနာယ၊ လှူလိုသည်မလှူလိုသည်ကို စုံစမ်းခြင်းငှါ၊ မေးငါ
၏။ အာသသံ၊ နေရာသို့ ဥပဂစ္ဆ၊ ကပ်ထား၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားအယောင်ဆောင်သောသိကြားကို၊ ဗိသ္ဗာန၊ မြင်၍၊
သန္တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အပြင်၊
ဆို၏။ ဘောဒက္ခိတေယျ၊ အိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ စာသဟေတု၊
အစာကိုအလိုရှိသောကြောင့်၊ မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကေ၊ အထံသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊
ရောက်သာသည်ကား၊ သာရုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ အတ္တိ၊ ဖြစ်၏။
အဟံ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဈယနေ၊ တေ၊ သင့်အား၊ အဒိန္နပုတ္တံ၊ မလှူတူးသော၊ ဒါနဝရံ၊
မြတ်သောအလှူကို၊ ဒဿာမိ၊ လှူအုံးတုဝံ၊ သင်သည်၊ သိလဂုဏုစေတော၊
သိသကျေ ဇူးနှင့်ပြည့်စုံပေ၏။ တေ၊ သင်အား၊ ပရဟေဋ္ဌနံ၊ သုတပါးတို့အား
ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဇေတိ၊ သာထည့်၊ နာနာကဋ္ဌေ၊ အထူး
ထူးသောထင်းတို့ကို၊ သမာနယိ၊ စုရုံးထော၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ဒိမေတိ၊ တောက်စေ
သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပမိဿံ၊ ကျွန်စေအုံး၊ တံ၊ သင်
သည်၊ ပတ္တံ၊ ကျက်ပြီးသောအသားကို၊ ဘက္ခယိဿသိ၊ စားရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အပြဒံ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားအယောင်
ဆောင်သောသိကြားသည်၊ သ၊ ခုတ်၊ ကောင်းပြီဟု၊ ဟဋ္ဌမနော၊ ရွှင်သော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နာနာကဋ္ဌေ၊ အထူးထူးသောထင်းတို့ကို၊ သမာနယိ၊ စုရုံး
စု၏။ အင်္ဂါ၊ ရဂတ္တကံ၊ မီးကျိုးတိုက်ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာ
သော၊ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ တတ္ထ၊ ထိုထင်းပုံ၌၊ ဟထာ၊
အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သော၊ ထိုမီးသည်၊ ခိဉ္စံ၊ ယှဉ်စွာ၊ မဟာ၊ အတောက်
ကြီးသည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ပဒိပေ
သိ၊ တောက်စေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂတ္ထေ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ရဇဂတေ၊ မြူအလေး
အမွှားအလိမ်းလိမ်းကပ်သည်တို့ကို၊ ဖောဓေတု၊ ခါ၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
သောအရပ်၌၊ ဥပါရိသိံ၊ ဝင်၍နေ၏။ ဘဒါ၊ အကြွင်အခါ၌၊ မဟာကဋ္ဌ
ပုဏ္ဏာ၊ ကြီးစွာသောထင်းခုသည်၊ အာဒိတ္တော၊ တောက်သည်ဖြစ်၍၊ ခူမမာ
ယတိ၊ ဟူးဟူးဟူသော အသံဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုမီးကောက် သောအခါ၌၊

ဥပ္ပက္ခိက္ခာဝံ၍၊ ဇာလံသိန္ဓရေ၊ ဖိးဈျံအတွင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ မဇ္ဈိ၊ အထတ်သို့၊ ပဟတိ၊ ဆင်း၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယသကသမိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ ပဓိဋ္ဌံ၊ ဆင်းဝင်အပ်သော၊ သိတောဒကံနာမ၊ ရေချမ်းမည်သည်ကား၊ တဿ၊ ထိုဆင်းဝင်လာသောသူ၏၊ ဒရထပရိယာပံ၊ ကိုယ်၏ပူပန်ခြင်းကို၊ သမေတိယထာ၊ ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၊ အသာဒဉ္စ၊ သုခဝေဒနာကိုလည်းကောင်း၊ ဝီတိစ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေတိယထာပေးသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာသျှင်၊ ဇလိဘအဂ္ဂိ၊ တောက်သောမီးသည်းပဓိဋ္ဌဿ၊ မီးထဲသို့ဆင်းဝင်သောမမ၊ ငါ၏၊ တဒါ၊ ထိုဆင်းသောအခါ၌၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံးစုံသော၊ ဒေသတံ၊ ပူပန်ခြင်းကို၊ သမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ ယထာ၊ ဥပမာတတ်ကဲ့သို့ဟူမူကား၊ သိတောဒကံပိယ၊ ရေချမ်းကဲ့သို့တည်း။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဆဝိံ၊ အရေပါးကိုလည်းကောင်း၊ စဉ္စဉ္စ၊ အရေထူကိုလည်းကောင်း၊ ဓံသဉ္စ၊ အသားကိုလည်းကောင်း၊ နှာရုံစ၊ အကြာကိုလည်းကောင်း၊ အမြှာ၊ အရိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဟဒယဗန္ဓနုဉ္စ၊ ဇွဲသောနှလုံးသားကိုလည်းကောင်း၊ ကေဝလံ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ သကဏံ၊ အထုံးစုံသော၊ ကံပဉ္စ၊ ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားယောင် ဆောင်သော သိကြားမင်းအား၊ အဒါဝိံ၊ လှူ၏။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သသပဏ္ဍိတစရိယံ၊ ယုန်ညှာရှိ၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အကတ္တိဗြာဟ္မဏော၊ အကတ္တိပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ သင်္ခါ၊ သင်္ခပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ ကုရုယု၊ ကုရုတိုင်းသုတို့၏မင်းဖြစ်သော၊ နေဉ္စယော၊ နေဉ္စယမင်းလည်းကောင်း၊ မဟာသုဒဿနောရာဇာ၊ မဟာသုဒဿစကြာမင်းလည်းကောင်း၊ မဟာဂေါဝိန္ဒဗြာဟ္မဏော၊ မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ နိမိ၊ နေမိမင်းကြီးလည်းကောင်း၊ စန္ဒကုမာရောစ၊ စန္ဒကုမ္ဘာမင်းသားလည်းကောင်း၊ သိဝိ၊ သိဝိမင်းကြီးလည်းကောင်း၊ ဝေဿန္တရော၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးလည်းကောင်း၊ သသော၊ ယုန်ညှာရှိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောအကတ္တာဒိကော၊ အကြင်အကတ္တိပုဏ္ဏားအစရှိသောသူသည်၊ တေဒါနဝရေ၊ ထိုမြတ်သောဒါနဝတ္ထုတို့ကိုးအဒါအဒါဝိံ၊ လှူ၏။ သောအကတ္တာဒိကော၊ ထိုအကတ္တိပုဏ္ဏားအစရှိသောသူသည်၊ ဟဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟမေဝ၊ ငါတုရားသည် သာသျှင်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏၊ အညော၊ ငါမှတစ်ပါးသောသူသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဧတေ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောဒါနဝတ္ထုတို့ကိုစွန့်ခြင်းတို့သည်၊ ဒါနဝ

၂၆

ဝရိယဒိဋ္ဌကတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ရိက္ခာရာ၊ ဒါနပရမတ္ထပါရမီ၏အခြေအရံသာဖြစ်ကုန်၏။ တော၊ ထိုသို့အပေါ်ပြီး
 သောဒါနဝတ္ထုတို့ကိုစွန့်ခြင်းတို့သည်၊ ဒါနသာပါရမီ၊ ဒါနပါရမီသာမည်
 ကုန်၏။ သာသနဝတ္ထုကာလေပန၊ ယုပညာရှိဖြစ်သော အခါ၌ကား၊ ယခင်
 ကေးအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဖိစိတံ၊ အသက်ကို၊ ဒတွာ၊ သူ၍၊ ဣဒံပါရမီ၊ ဤဒါ
 နပရမတ္ထပါရမီကို၊ ပူရပဏ္ဍိ၊ ဖြည့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 သိက္ခာယ၊ သမင်းအလို၊ ဌ၊ ဥပဂတံ၊ ပုတ္တကားဟောင်ဆောင်၍ကပ်ထားသော
 သိကြားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ သကံအတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပ
 ရိန္ဒဇာ၊ စွန့်၏၊ မေ၊ ဝါ၏၊ ဒါနေန၊ အတ္ထဒါနန္တံ၊ သမော၊ တူသောအလှူသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သော၊ ဤအသက်ကိုစွန့်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ဝါ၏၊ ဒါနပါရမီ၊ ဒါနပရ
 မတ္ထပါရမီသည်၊ ဒါနဝါရမိတာ၊ ဒါနပါရမီသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီး ။

၂-ဟတ္ထိနာဂဝဂ်-၁၁-သီလဝစရိယ၊



သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊
 အဟံ၊ ဝါထုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ တောကြီး၌၊ မာတုပေါသကော၊ အိုမင်း၍မျက်
 မမြင်အမိကိုမွေးကျွေးသော၊ တုဉ္ဇရော၊ မဟာသီလဝဆင်မင်းကြီးသည်၊ အ
 ဟောသိ၊ ဖြန်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟိယာ၊ ခြေအပြင်၌၊ မေ၊ ဝါ၏၊ ဂုဏန၊
 သီလဂုဏ်နှင့်၊ သဒိသော၊ ဂုဏ်အားဖြင့်တူသောသူသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ သာရိ
 ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဗုဒ္ဓေန၊ တောကြီး၌၊ ဝနုစရော၊ တောမုဆိုးသည်၊ မံ၊ ဝါ
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီးကားနုနု၊ တောကြီး၌၊ တ
 ဝါနုစ္ဆဝေါ၊ အမျှင်မင်းကြီးအားလျောက်ပတ်သော၊ ဂဇော၊ ဆင်ဖြူရတနာ
 သည်၊ ပသတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရညော၊ ပြည်ကြီးရှင်မင်းအား၊ ပဝိဝေဒ
 ယိ၊ ကြားသျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တသ၊ ဆင်ဖြူရ
 တနာကို၊ ပရိက္ခာယ၊ ကြိုးသွင်း၍ဖမ်းခြင်းဖြင့်၊ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ၊ အာဇ္ဇက
 အာယကေန၊ ဆင်မ၏၊ နားရှက်ကိုကုယ်၍ကြိုးကွင်းဖြင့်ဖမ်းသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ကာသုယာ၊ ထည့်စားရာတွင်း၌ ချ၍ဖမ်းသဖြင့် လည်းကောင်း၊
 နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ၊ သောတ္ထာယ၊ နာမောင်းကို၊ သဟဂဟိတေ၊ ကိုင်သည်
 နှင့်တကွ၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုပင်လျှင်၊ ဣတော၊ ဤတောအရပ်မှာ၊ ဟေ
 တိ၊ သာသတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဝေဒယိ၊ ကြားသျှောက်၏။ ရာဇာပိ၊
 ပြည်ကြီးရှင်မင်းကြီးသည်လည်း၊ တသ၊ ထိုမုဆိုး၏၊ ကံဝစနံ၊ ယိုဘကတ

ကို၊ သုဝဂ္ဂ၊ ကြွား၍၊ တုဋ္ဌိမာနသော၊ အတ္တနိဗ္ဗာန်သက်သောဝိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဟတ္ထိဒမက၊ ဆင်ကိုလိမ္မာအောင်ဆုမွတ်တတ်သော၊ သုသိက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာ
 သင်အပ်ပြီးသော၊ ဆေကာဝရိယံ၊ လိမ္မာထွဋ်သောဆင်ဆရာကို၊ ပေသေ
 ထိ၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။ သောဟတ္ထိဒမကော၊ ထိုဆင်ထိန်းသည်၊
 ဂတ္တိသွားသွားဆေး၏၊ မာဓုယာ၊ ချက်မမြင်အမိကိုးယာပနတ္တယ၊ လုပ်ကျွေး
 ဖွေးမြူခြင်းငှါ၊ ဓနိမသရေ၊ ပဒုမ္မအိုင်၌၊ ဘိသမ္မလံ၊ ကြာစွယ်ကြာရင်းကို၊
 ဥဒ္ဓရန္တံ၊ နှုတ်၍နေသည်ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်ကေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ သီလဂုဏံ၊ သီလကျေးဇူးကို၊ ဝိညာယ၊ သိ၍၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခ
 ဏာကို၊ ဥပဓရယိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၏၊ ပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ ဇေတိ၊ ထာထည်၊
 ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာနံ၊ ဆို၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်း၌၊ အဂ္ဂဟိ၊
 ကိုင်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုမဟာသီလဝဆင်မင်းဖြစ်
 သောကာလ၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဗါကတိကံ၊ သဘောအားဖြင့်ပြီးသော၊ သရိရာ၊ န
 ဂတိ၊ ကိုယ်၌ အစဉ်အတိုင်းသော၊ ယံဗလံ၊ အကြင်ကာယဗလသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံဗလံ၊ ထိုအားသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယခုအခါ၌၊ နာဂသဟဿာနံ၊ ဆင်တ
 ထောင်တို့၏၊ ဗလေန၊ အားနှင့်၊ သမာ၊ မျှသည်ဖြစ်၍၊ သဒိသံ၊ တူ၏။ သာ
 ရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဂဟဏာယ၊ ဖုန်းခြင်းငှါ၊
 ဥပဘာနံ၊ ကပ်သကုန်သော၊ ဟေသံ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့အား၊ ယဒိပကုဋေ
 ယျံ၊ အကုန်၍အမျက်ထွက်ငြားအံ့၊ တေသံ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့အား၊ ဝိရုဏ္ဏိ
 တုံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ကျေမိမ့်သောငှါ၊ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ သတေ၊
 ဖြစ်၏၊ ယာပယတ္တကံ၊ အကြင်မျှထောက်သော၊ မာနုသံ၊ လူနှင့်တကွသော၊
 ဓမ္မဗ္ဗိ၊ ပြည်ကြီးသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတတ္ထကံ၊ ထိုမျှထောက်သော
 လူအပေါင်းကိုလည်း၊ ဝိရုဏ္ဏိတုံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ကြေမိမ့်သောငှါ၊ ပဋိဗ
 လော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ တဝေ၊ ဖြစ်၏။ အဝိစင်္ဇောသန္ဓေပိ၊ ဤသို့စွမ်းနိုင်သောအား
 ရှိငြားသော်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီလရက္ခာယ၊ သီလကိုလိုစေ၍၊ သီလ
 ပါရမိ၊ သီလပါရမီကို၊ ပုရိယာ၊ ပြည့်ခြင်းငှါ၊ မဓံ၊ ငါ့ကို၊ အာဠကေ၊ ဆင်ခုံ
 တိုင်၌၊ ပက္ခိဉ္ဇန္တံ၊ ထည့်သွင်းသည်ကို၊ ဒိဝ္ဋာ၊ မြင်၍၊ ဝိတ္တေ၊ မိတ်၌၊ အည
 ထတ္ထံ၊ ဖောက်ပြန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နကရောမိ၊ မပြု၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ တတ္ထတတ္ထိကာသေ၊ ထိုအခါ၌၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူအ
 ပေါင်းတို့သည် ဖရေသူဟိ၊ ခေါက်ဆိန်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တောမရေဟိ
 စ၊ လွန်မတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယဒိကောဋေယျံ၊ အကုန်၍ပေါက်ကုန်ထိုး
 ကုန်သည်ဖြစ်ငြားအံ့၊ မမ၊ ငါ၏၊ သီလက္ခဏာတယာ၊ သီလကျိုးပျက်အံ့သည်

၅-ကြောက်သောကြောင့်၊ တော်သံ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့အား၊ နေဝပကုမ္ပဏ္ဍိယ၊ အမျက်မထွက်အံ့၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သီလဝနာဂရိယံ၊ သီလဝဆင်၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၂-ဘုရိဒတ္တဝရိယ၊



သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တစာနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဘံ၊ ငါဘုရားသည်၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်း၊ ခိုးရှိသော၊ ဘုရိဒတ္တော၊ ဘုရိဒတ်နဂါးမင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘံ၊ သန္တာန်စပ်သောကြောင့်၊ ငါဟုဆိုအပ်သောဘုရိဒတ်နဂါးမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိရူပက္ခေန၊ ဝိရူပက္ခအမည်ရှိသော၊ မဟာရုညာ၊ နဂါးမင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဧဝံသေသကံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ အဂ္ဂိယိကံ၊ ။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်၊ သုခသမပ္ပိတော၊ နတ်တို့၏ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဧဝေ၊ တာဝတိံသာနတ်သားနတ်သမီးအပေါင်းတို့ကို၊ ပသေတော၊ မြင်၍၊ တံသဂ္ဂံ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဂမနတ္ထာယ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သီလဗ္ဗတ်၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းတည်းဟူသော အကျင့်ကို၊ သမာဒယိံ၊ ဆောက်တည်၏၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သရိရက်စ္စံ၊ မျက်နှာဆေးခြင်းအစရှိသောကိစ္စကို၊ ကတွာန၊ ပြု၍၊ ယာပနမတ္တကံ၊ မျှလေ့တတ်ရုံကို၊ ဘုတွာ၊ စား၍၊ စဘုရော၊ အင်္ဂါ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝဇ္ဇိကုဒ္ဓနိ၊ တောင်ပို့ထိပ်၌၊ သေမိ၊ အိပ်၏၊ ။ ဆဝိယာဝါ၊ အရေပါးဖြင့်လည်းကောင်း၊ စဗ္ဗေနဝါ၊ အရေလျှာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပံသေနဝါ၊ အသားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နဟာရုအဗ္ဗိကေဟိဝါ၊ အကြောအရိုးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယသေ၊ အကြင်သူအား၊ ဧတေနဧကေဟိ၊ ထိုလေးပါးတို့ဖြင့်၊ ကရုဏီယံ၊ ပြာတွယ်ကိစ္စရှိ၏၊ သော၊ ထိုအလိုရှိသောသူသည်၊ ဟုရာတု၊ ဆောင်စေသတည်း၊ နိန္ဒိယေဝ၊ ငါလှူသလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုရော၊ အင်္ဂါ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သေမိ၊ အိပ်၏၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အကတညျ၊ သူကျေးဇူးကို မသိသောနေသာဒုဏ္ဏိယသည်၊ ဒေသိတော၊ ပြည့်စုံအပ်သော၊ အာလမာယနေ၊ အလွှာယံမြွေသွားသည်၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ အဂ္ဂဟိ၊ ဖမ်း၏၊ အဂ္ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းပြီး၍၊ ပေဋ္ဌာယ၊ ပချုပ်၍၊ ဝက္ခိဟေတွာန၊ ထည့်၍၊

၁၂-ဘုရိဒတ္တစရိယံ၊

၂၉

ထက်ထက်၊ ထိုထိုရွာနိဂုံး၌၊ ကိစ္စေတိ၊ ကစား၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ပေဠာယ၊ ပချုပ်၌၊ ပက္ခိပန္နိ၊ ထည့်သော်လည်းကောင်း၊ ပါဏိ
 နာ၊ လက်ဆုပ်ဖြင့်၊ သမ္ပန္နန္တိ၊ ပြင်းစွာပုတ်ခတ်သော်လည်းကောင်း၊ မပ၊
 ငါ၏၊ သီလက္ခဏာဘယ၊ သီလပျက်စီးအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊
 အာလမ္ဘာယနေ၊ အာလမ္ဘာယံ၊ ခြွေသမား၌၊ နက္ခယိမိ၊ ငါအမျက်မထွက်၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုဘုရိဒတ် နဂါးမင်းဖြစ်တော် မူသော
 ကာလ၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ သကဇိဝိတပရိစ္ဆာဂေါ၊ မိမိအသက်ကိုစွန့်ခြင်းသည်၊
 တိထတော၊ မြက်ကိုစွန့်သောထက်၊ လဟုကော၊ ပေါ့သကဲ့သို့ထင်၏၊
 မသ္မံ၊ ငါအား၊ သီလဝိတိက္ကမော၊ သီလကိုလွန်ကျူးခြင်းသည်၊ ပထဝိဥတ္တာ
 နဝိယ၊ နှစ်သိန်းလေးသောင်း အထွတ်သောမြေကြီးကို လှံရသကဲ့သို့ထင်
 ၏၊ ဇာတိသတံ၊ ဘဝတရားပတ်လုံး၊ နိရန္တရံ၊ အခြားမရှိ၊ မမ၊ ငါ၏၊
 ဇိဝိတံ၊ အသက်ကိုကား၊ စေတယျံ၊ စွန့်လို၏၊ စတုဒိပါနဟောထုပိ၊ ထေး
 ကျန်းလုံးကိုအစိုးရသောစကြဝတေးမင်း၏ စည်းစိမ်ဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ သိထံ၊ သိလကို၊ နေပတိန္ဒယျံ၊ မပျက်အံ့၊ အဝိစ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီလသုက္ခာယ၊ သီလကိုလုံစေ၍၊ သီလ
 ပါရမီပူရိယာ၊ သီလပါရမီကိုဖြည့်ခြင်း၌၊ ပေဠကော၊ ပချုပ်၌၊ ပက္ခိပန္နိ
 ဝိ၊ ပြင်းစွာ နင်းနပ်ရိုက်ပုတ်၍ ထည့်သွင်းသော အလမ္ဘာယံ ခြွေသမား
 ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဗိက္ခေ၊ စိတ်၌၊ အညထတ္တံ၊ အမျက်ဒေါသနှင့်ယှဉ်
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ နကရောမိ၊ မပြု၊ ဗုတိယံ၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ ဘုရိဒတ္တစရိယံ၊ ဘုရိဒတ်နဂါးမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။

၁၃-စမ္ပေယျစရိယံ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ
 သော၊ စမ္ပေယျကော၊ စမ္ပေယျနဂါးမင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါဝိ၊ ထို
 စမ္ပေယျနဂါးမင်းဖြစ်သောအခါ၌လည်း၊ ဓမ္မိကော၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား
 ကိုကျင့်ဆောက်တည်သည်၊ ဇိဗ္ဗေတယမပ္ပိတော၊ ဥပုသ် သီလအကျင့်
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါဝိ၊ ထိုစမ္ပေယျ နဂါးမင်းဖြစ်သော
 အခါ၌လည်း၊ ဓမ္မစရိ၊ ကုသိုလ် ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကို ကျင့်လေ့ရှိ

သော၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပသုတ္တံ၊ ဆောက်တည်သော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အံ၊ ဟိ၊
 တုဏ္ဏိကော၊ ဖြွတ်သမားသည်၊ ဂဟေတွာန၊ ဖမ်း၍၊ ရာဇနွါမိ၊ မင်းအိမ်
 ။ တံ၊ ခါး၌၊ ကိန္ဒတိ၊ ကစား၏။ သော၊ ထို၊ ဖိ၊ ဖမ်းသမားသည်၊ နိဗ္ဗတိတ
 ထောဟိတံ၊ အညှီအရွှေအနီဟု ဆိုအပ်သော၊ ယံ၊ ယံဝတ္ထု၊ အကြင်အကြင်အ
 ဆင်းကို၊ ဖိန္ဒယတိ၊ ကြွေ၏။ တဿ၊ ထို၊ ဖိ၊ ဖမ်းသမား၏၊ ဗိတ္တာနုဝတ္ထုန္တော၊
 မိတ်သို့အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ဖိန္ဒတသန္နိဘော၊ ဖိ၊ ဖမ်းသမား၏အကြံနှင့်
 တုတ္တဘနံ၊ ဆင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊
 ထိုစေ့၊ ဘူ၊ နဂါးမင်းဖြစ်သောအခါ၌၊ ထလံ၊ ကျည်းကို၊ ဥဒကံကရေယျ၊
 ရေပြုနိုင်၏။ ဥဒကံ၊ ရေကိုလည်း၊ ထလံကရေ၊ ကျည်းပြုနိုင်၏။ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ တဿ၊ ထို၊ ဖိ၊ ဖမ်းသမားအား၊ ယဒိဝကုဋေယျံ၊ အကယ်၍အ မျက်
 ထွက်ငြားအံ၊ အဆာနတတ္ထိံ၊ ဆော၊ ထိုအမျက်ထွက်သောစကား၌၊ ဘာရိကံ
 ကရေ၊ ဖွဲ့ပြောပြုနိုင်၏။ ဗိတ္တာသံ၊ မိတ်၏အလိုသို့၊ ယဒိဘောသံ၊ အကယ်
 ၍လိုက်သည်ဖြစ်ငြားအံ၊ သီလဘော၊ သီလမှ၊ မရိဟာ၊ ယိသမာမိ၊ ယုတ်စေချေ
 အံ၊ သီလန၊ သီလမှ၊ မရိဟိနဿ၊ ယုတ်သောသူအား၊ ဥတ္တမတ္ထော၊ ဖြတ်
 သောဆောက်သောကုတ္တရာ အကျိုးသည်၊ နသိဏ္ဍာနိ၊ မပြည့်စုံ၊ တဿ၊
 ထိုကြောင့်၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ကမံ၊ စင်စစ်၊ သိန္ဓတု၊ ပျက်လို
 လည်းပျက်စေ၊ ဣဒေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ ဝိကိရိယံ၊ ဝု၊ ဖရိဖရေရှိလိုသော်
 လည်းရှိစေ၊ ဣသံဝိယံ၊ ဖွဲ့ပြောကဲ့သို့၊ ဝိကိရုန္တပိ၊ ဖရိဖရေရှိစေသော်လည်း၊
 သီလံ၊ သီလကို၊ နေဝပတိန္ဒေယျံ၊ မပျက်အံ၊ တတိယံ၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ စေတယုစရိယံ၊ စေတယုနဂါးမင်း၏အကုသိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗတံ
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၄-ရုဋ္ဌဗောဓိစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယ ဒါယတ္ထိံ၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သုသိတဝါ၊ အလွန်သိသရှိသော၊ ရုဋ္ဌဗောဓိ၊ ရုဋ္ဌဗောဓိ
 မည်သောပုတ္တော၊ သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုရုဋ္ဌဗောဓိပုတ္တော၊ ဖြစ်သော
 အခါ၌၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ တယတော၊ ကြောက်လန့်ဘွယ်အားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ ရှု၍၊
 နိက္ခမံ၊ နိက္ခမနုတ္တယ၊ ဘဝမှထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ ဂေဟတော၊ အိပ်မှ၊ အဘိ
 နိက္ခမိ၊ တောသို့ရှေးရှုထွက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ဒုတိယိကာ၊ လူထက်ထက်ကမယားဖြစ်ဘူးသော၊ ကနကသန္နိဟာ၊ ရွှေအ

ဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ ယောဗြာဟ္မဏီ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားမသည်၊
 အာသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ သာဝိ၊ ထိုပုဏ္ဏားမသည်လည်း၊ ပဋေ၊ ဝန်၌၊ အနုပက္ခာ၊
 အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နေက္ခမ္ပံနေက္ခမ္ပနတ္ထာယ၊ ဝန်မှထွက်မြောက်ခြင်းငှါ၊
 အဘိနိက္ခမိပဗ္ဗဇိ၊ ခဟန်းပြု၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကုလေကဏော၊
 ဆွေးမျိုးဥာတိအပေါင်း၌၊ နိရာဇယော၊ ကပ်ငြိခြင်းအာဇယ မရှိကုန်သော၊
 ဆိန္ဒုဗန္ဓု၊ ပျက်အပ်ပြီးသောအနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်သော၊ ကုလေကဏော၊ ဆွေးမျိုး
 ဥာတိအပေါင်းတို့ကို၊ အနုပက္ခာ၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂါမနိဝဓံ၊
 ရွာနိဂုံးသို့၊ စရန္တော၊ သွားကုန်သော ဘုရားထောင်းတို့သည်၊ ဗာရဏသိ၊
 ဗာရာဏသိပြည်သို့၊ ဥပါဂဓံ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗာရာဏသိပြည်
 ၌၊ နိဝကာ၊ ခုင့်သောပညာရှိသောငါတို့သည်၊ ကုလေကဏော၊ ရှေ့အပေါင်းတို့
 နှင့်၊ အသံသဋ္ဌော၊ ရောနှောခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဿမ၊ နေကြကုန်၏၊
 ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သောငါတို့သည်၊ နိရာကုလေ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိသော၊
 အပ္ပသဋ္ဌေ၊ အသံဆိတ်သော၊ ရှေ့ဇုယျာနေ၊ မင်းဥယျာဉ်၌၊ ဝဿမ၊ နေကုန်၏၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဥယျာနဒဿနံ
 ဥယျာဉ်ကိုရှုခြင်းငှါ၊ ဝန္တော၊ သွား၍၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမကို၊ အဋ္ဌဿ၊ ဖြစ်၏၊
 မဓံ၊ ငါ့သို့၊ ဥပဝဗ္ဗ၊ ကပ်၍၊ ဘော၊ ဤမိမ္မသည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ဘရိယော၊
 မယားထော၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ တရိယော၊ မယားနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဘေံ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏ၊ ဆိုသည်သော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဿ၊
 ထိုမင်းကြီးအား၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အဗြဝိံ၊ ဆို၏၊ ဘော၊
 ဤပုဏ္ဏားမသည်၊ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ခုသေ့ပုရုဇိတ်ဖြစ်သောကာလမှ၊
 ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ နဘရိယော၊ မယားမဟုတ်၊ သဟဇာ၊ တရားကျင့်
 ဘော်ဖြစ်သောသူတည်း၊ ဧကဿသနိ၊ ပုရုဇိတ်သာသနာ၌ ဖြတ်သောသိ
 တင်းသုံးဘော်ပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဝိံ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသိမင်းကြီးသည်၊ တိဿာ၊ ထိုပုရုဇိတ်မအား၊ သာ
 ရုက္ခဝဓိဘော၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းမက်မောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ စေတကေစေ
 တကေဟိ၊ မင်းခြင်ယောကျ်ားတို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာန၊ ဆွဲငင်ကိုင်ယူခဲ့စေ၍၊
 နိဗ္ဗိဋ္ဌယန္တော၊ နှိပ်စက်လျက်၊ ဗလဿ၊ အနိုင်အထက်၊ အန္တပူရံ၊ နန်းတော်
 တွင်းသို့၊ ပဝေသယိံ၊ သွင်း၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သဟ
 ဇာသဟဇာယ၊ တရားကျင့်ဘော်ဖြစ်ထသော၊ ဧကဿသနိ၊ ဧကဿသနိ
 ယာ၊ ခုသေ့ပုရုဇိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်သိတင်းသုံးဘော်ဖြစ်ထသော၊ ဩပပတ္တ
 ကိ၊ သာ၊ လူထွက်ကန်၌ အလိုမရှိဘဲမိဘဝမ်းများအပ်သော မယားဖြစ်

၂၁

၃၂ စရိယပိဋကတ်ပါဠိကော်စာနိဿယ

ဘူးသောပုရဗိဇ္ဇမကို၊ အံကနိတွာ၊ ငင်၍၊ နိယန္တိယာ၊ ဆောင်ယောသည်
 ရှိသော်၊ သဟသာ၊ အဆောတလျှင်၊ မေ၊ ငါအား၊ ကောပေါ၊ အမျက်ဒေါသ
 သည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ အကယ်၍ကာ၊ ဖြစ်၏ရှင်၊ ကောပေ၊ အမျက်သည်၊
 သရဗ္ဗန္ဓ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဟ၊ အမျက်ထွက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်ပင်
 လျှင်၊ သီလဗ္ဗတံ၊ သီလအကျင့်ကို၊ အနုဿရိ၊ အောက်မေ့၏၊ တတ္ထေဝ၊ ထို
 အမျက်ဖြစ်ရာ၌ပင်လျှင်၊ ကောပံ၊ ဖြစ်သောအမျက်ကို၊ နိဂ္ဂဏှိ၊ နှိပ်၏၊ ဥပရိ၊
 တကြိမ်ထက်အလွန်၊ ဝနိတံ၊ အမျက်ပွားစေခြင်းငှါ၊ နာဒါထိ၊ မပေး၊ နံဖြီးဟူ
 ကိ၊ ထိုပုဏ္ဏားမကို၊ ကောဝိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်၊ တိဏ္ဍသတ္တိ
 ယာ၊ ထက်လှစွာသောလှံဖြင့်၊ ယဒိကောဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ထိုးငြားအံ၊
 ဗောဓိယာယေဝ၊ ဘုရားဖြစ်လိုသည်၏သာလျှင်၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ နေဝဗဘိန္ဓေယျ၊ မပျက်အံ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ သာဗြာဟ္မဏိ၊ ထိုပုဏ္ဏားမကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဒေသာ၊ အပိယာ
 မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဗလံ၊ အားအစွမ်းသည်၊ နုဗိဇ္ဇတိပိ၊
 မရှိသည်လည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ မယျံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညု
 တံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ပိယံ၊ တောင့်တအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သီလံ၊ သီလကိုသာလျှင်၊ အနုရုက္ခိယံ၊ စောင့်ရှောက်ပြီး၊ စတုတ္ထံ၊ ထေးရတို့
 ၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဂူဇ္ဇဗောဓိဝရိယံ၊ ဂူဇ္ဇဗောဓိပုဏ္ဏား၏အကျင့်သည်
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၅- မဟိံ သရာဇစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တတနံ၊ အပရံစ၊ တပါးတံ၊ ယဒါယ
 ထိံကာယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝနကာယော၊ ကြီးသော
 ကိုယ်ရှိထသော၊ ဗလံ၊ အားနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ မဟာဇ္ဇော၊ ကြီးသောအ
 လုံးရှိထသော၊ ဘိမဒဿနော၊ ကြောက်ရွံ့ဟိသောအမြင်ရှိထသော၊ ပဝ
 နစာရကော၊ တော၌သာလျှင်လည်ထသော၊ မဟိံသော၊ တောကျွယ်သည်၊
 ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါဘထိံကာယေ၊ ထိုတောကျွယ်ဖြစ်တော်မူသောကာလ၌၊
 ဇ္ဈေတေထိံပဝနေ၊ ထိုတောကြီး၌၊ ဝတ္ထာရေစ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာ၌လည်းကောင်း၊
 ဝိနိဒုဂ္ဂေ၊ သွား၌၊ ခဲသောတောင်ချောက်ကြား၌လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလေ
 စ၊ သစ်ပင်ချင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဒကာသယေစ၊ ရေနံ၏ အနီး၌လည်း
 ကောင်း၊ ကောပိကောပိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်သည်၊ မဟိံသနံ၊ ကျွဲတို့၏၊

ဌာနံ၊ ဘဲဉ်ရှ၊ အရပ်သည်၊ ဟာကိ၊ ဖြစ်၏၊ တဟိ၊ တဟိ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊
 ဝိစနန္တော၊ သွားသောကျွမ်းသည်၊ ဖြဟာရဉ္စေ၊ ဘောကြီး၌၊ တဒ္ဒကံ၊ ချမ်း
 မြေ့သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ အဒ္ဓာ၊ မြင်လေ၏၊ တံဌာနံ၊ ထိုချမ်းသာသောအ
 ရပ်သို့၊ ဥပဂန္တိန္တော၊ ကပ်၍၊ ဘိဌာမိစ၊ ရပ်စည်းရပ်၏၊ သယာမိစ၊ အိပ်
 လည်းအိပ်၏၊ အထတသ္မိံ၊ ဇေတိဌမာနေ၊ ထိုသို့နေသည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထ
 ဘေသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌၊ ပါပေါ၊ မကောင်းစွာသော၊ အနုရိယော၊ ယုတ်သော
 အကျင့်ရှိသော၊ လဟု၊ သွပ်ပေါ်သော၊ ကပိ၊ မြောက်သည်၊ အာဂန္တိ၊ လာ၍၊
 တံဓိ၊ ထိုကျွမ်းမြင်သောငါ့ကို၊ ခန္ဓေ၊ မရုံး၌လည်းကောင်း၊ နဏာဓေ၊ နဖူး၌
 လည်းကောင်း၊ တာရကော၊ မျက်မှောင်၌လည်းကောင်း၊ ရက္ခေတိ၊ ကျင်ငယ်
 လည်းစွန့်၏၊ ဩဟနေတိ၊ ကျင်ကြီးလည်းစွန့်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 သင်္က၊ ပိမိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော
 နေ့ပတ် လုံးလည်းကောင်း၊ တတိယမ္ပိ၊ သုံးရက် မြောက်သော နေ့ပတ်လုံး
 လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထမ္ပိ၊ သေးရက်မြောက်သော နေ့ပတ်လုံး လည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ နုသေတိ၊ ပျတ်ဆီး၏၊
 တေန၊ ထိုမျောက်သည်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပဒ္ဓုတော၊ နှိပ်စက်
 အပ်သည်၊ ဘောမိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မဓံ၊ ကျွမ်းမြင်
 သောငါ့ကို၊ ဥပဒ္ဓုတံ၊ ရေဟောင်းအစာဟောင်းတို့ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သည်
 ကို၊ မိသွား၊ ဖြစ်၍၊ ယက္ခေ၊ သစ်ပင်စောင့်ဖြစ်သောနတ်သည်၊ ဓံ၊ ကျွမ်းမြင်
 သောငါ့ကို၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဗိ၊ ဆို၏၊ မဟိသ၊ ကျွမ်းမြင်၊
 ပါပံ၊ မကောင်းစွာသော၊ ဇေတံ၊ ထိုအကောင်ပုပ် သတ္တဝါဖြစ်သော
 မျောက်ကို၊ သိင်္ဂေဟိစ၊ ဥချိုတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခုရေဟိစ၊ ခွါတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ နာသေဟိ၊ ပျက်ဆီးလေသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဗိ၊ ဆို၏၊ သာ
 ရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇေတုမသ္မိံ၊ ဝစနေ၊ ဤသို့သောစကား
 ကို၊ ယက္ခေ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်သည်၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တံ၊ ထိုသစ်ပင်စောင့်နတ်ကို၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြ
 ဗိ၊ ဆို၏၊ ယက္ခေ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်၊ ကုဏပေန၊ စညာရှိတို့သည်စက်ဆုပ်
 အပ်သော အကောင်ပုပ်နှင့် တူသော၊ အနုရိယေန၊ သူတော်မဟုတ်သူ
 ယုတ်တို့၏ အကျင့်ဖြစ်ထသော၊ ပါပေန၊ မကောင်းမှုဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ဓံ၊ ငါ့လို၊ ကိံ၊ အကယ်ကြောင့်၊ ဣတိ၊ လိပ်းကျံ၊ ဘိသနည်း၊ အထံ၊
 ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုမျောက်အား၊ ယဒိကုပ္ပေယျံ၊ အကယ်၍အမျက်ထွက်
 ပြားအံ့၊ တဘော၊ ထိုမျောက်အောက်၊ ဟိနထရော၊ အလွန်ယုတ်သည်၊

သဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မေ၊ ငါ၏။ သိလဉ္စ၊ သိလသည်လည်း။ ပဘိဇ္ဇေယျ၊ မှုက်ရွာ
 ၏။ ခံ၊ ငါ့ကို။ ဝိညူစ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း။ ဂရဟေယျ၊ ကဲ့ရဲ့၊ ကဲ့ရဲ့ရာ၏။
 မေ၊ ငါ၏။ ဇိဝိကာဝိ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်လည်း။ ဟိဋ္ဌိတာ၊ စက်ဆုပ်အပ်
 သည်။ ပါဝိ၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်
 သောအသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်။ မတံ၊ သေရခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ အ
 ဟံ၊ ငါသည်။ ဇိဝိတဟေတုဝိ၊ အသက်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပရ
 ဟေဋ္ဌနံ၊ သူဘဝါးအားညှဉ်းဆဲခြင်းကို။ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကာဟာမိ၊
 ပြုရအံ့နည်း။ တောဒေဝတေ၊ အိုသစ်ပင်စောင့်နတ်။ ဟိနမန္တိ၊ မဥက္ကဋ္ဌေ၊
 အယုတ်အလတ်အမြတ်ဖြစ်သောသူတို့၏။ အဝမာနိတံ၊ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို
 သဟန္တော၊ သည်းခံသော။ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်
 ယထာယံဝရံ၊ အကြင်ဆုကို။ ပဋိတံ၊ တောင့်တအပ်၏။ ဇေတထာ၊ ထိုတောင့်
 တတိုင်း။ တံဝရံ၊ ထိုမြတ်သောဆုကို။ ထတတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုတို့၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဟိံသရာဇစရိယံ၊ ကွဲမင်း၏အကျင့်သည်။ နိဋ္ဌိ
 တံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၁၆-ရုရုရာဇစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယတ္ထိံကာ
 ထေ၊ အကြင်အခါ၌။ အဟိံ၊ ငါသည်။ သုဒ္ဓန္တကနကသန္နိတော၊ ဥသစ်သောရွှေ
 အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော။ ပရမသိထ သမာဟိတော၊ မြတ်သော
 သိထနှင့်ပြည့်စုံသော။ မိဂရာဇာရုရုနာမ၊ ဆတ်တကာတို့ကိုအစိုးရသော
 ဆတ်မင်းမည်သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါတတ္ထိံကာထေ၊ ထိုအခါ၌။
 ရဇ္ဈေ၊ ဇွေးဇွေးဖြူသော။ သဲအတို့တို့ဖြင့်ပွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ နမဏိ
 ထေ၊ သစ်သီးသစ်ပွင့်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဝိ
 ဝိတ္တေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ အမနုဿကေ၊ လူမနီးသော။ တဗ္ဘတတ္ထိံ၊ ပဇေသေ၊
 ထိုတောအရပ်၌။ မနောရမေ၊ နှလုံးပွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ ဂင်္ဂါကုလေ၊
 ဂင်္ဂါမြစ်နား၌။ ဝေါသံ၊ နေခြင်းကို။ ဥပဇ္ဈိ၊ ကပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ အထတတ္ထိံကာထေ၊ ထိုအခါ၌။ ဥပရိဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်အညာ၌။ ခနိကေ
 ဟိ၊ မြီရှင်တို့သည်။ ဝရိပိဋ္ဌိတော၊ မြီတောင်အညာအားဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော။
 ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဇိဝါပိဝါ၊ ရှင်လိုလည်းရှင်စေ။ မရာပိဝါ၊ သေ
 လိုလည်းသေစေ။ ဣတိမနုထိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါရေအ

မံဉ်ဒွံ၊ ပတုဗ္ဗိ၊ သင်္ဃန္တိ၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါယ၊ မဟောဒကောန၊ ကြီးစွာသောစေ
 အယဉ်ဖြင့်၊ ရတ္တိဒိဝံ၊ နေ့ညဉ်ပတ်လုံး၊ ဝုပ္ပမာနော၊ မျော့ထွက်၊ ကရုဏံ၊
 သနားစာပွယ်သော၊ ရံ၊ မည်တမ်းခြင်းကို၊ ရဝန္တော၊ မည်တမ်းထွက်၊
 ဂင်္ဂါယမဇ္ဈေ၊ ဂင်္ဂါယမဇ္ဈေ၊ ဂန္တိ၊ ကိ၊ သွား၍၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ အဟံ၊ ငါဟုဆိုအပ်သောဆတ်မင်းသည်၊ ကရုဏံ၊ သနားစာပွယ်၊ ဝရိဒေ
 ဝတော၊ ငိုကြွေးသော၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ သုတ္တာန၊ ကြား၍၊ ဂင်္ဂါ
 ယတီ၊ ဂင်္ဂါယ၊ နား၌၊ ဌတ္တာန၊ ရပ်၍၊ ဘောပုရိသ၊ ဒိုယောကျ်ား၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ကောနရာ၊ အတတ်မည်သောသူသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အပုတ္တိ၊ မေး၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ပုဋ္ဌော၊
 မေးအပ်သော၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်လည်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
 ဌံ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဗျာကာအိ၊ ကြား၏၊ သာမိ၊
 အရှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိကေဟိ၊ မြှောင်တို့မှ၊ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊
 တသိကော၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာနဒိ၊ မြစ်ကြီးသို့၊ ပက္ခန္တော၊ ပြေး
 ဆင်းသည်ဖြစ်၍၊ မျောသန္တိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏၊ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ကာရဏံ၊ သနားခြင်းကရု
 ဏာကို၊ ကတ္တာန၊ ပြု၍၊ မမ၊ ငါ၏ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ စိတ္တောန၊ စွန့်၍၊ ပဝိ
 ထိတွာ၊ မြစ်ထပ်သို့ဆင်း၏၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ အန္တကာရေ၊ လကွပ်ပက္ခ
 သန်းခေါင်အခါ၌၊ တဿ၊ ထိုရေ၌မျောသောသောယောကျ်ားကို၊ နိဟရိ၊ ရေ
 မှကယ်တင်၍၊ ဘျဉ်းကုန်ထက်၌ထား၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ နိဟ
 ရိတွာ၊ ရေမှကယ်တင်ပြီး၍၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ အသတ္တကာလံ၊ သစ်သီး
 ကြီးငယ်ဖြင့်ဆုပ်ကျွေးပြီး၍ပင်ပန်ခြင်းငြိမ်းပြီး၊ သောကာလကို၊ အညာယံ၊
 သိ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောကောင်းကို၊ အဗြဟံ၊ ဆို၏၊ ဘောပုရိ
 သ၊ ဒိုယောကျ်ား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဧကံ၊ တခုသောဆုကို၊ ယာစာမိ၊ တောင်း
 ပန်၏၊ ဤတော၌ရှိသောငါ့ကို၊ ကဿမိ၊ တရံတယောက်သောသူအား၊ မာ
 ပါဝဒ၊ မပြောမဆိုပါလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဟံ၊ မှာကြားလိုက်၏၊ သာရိ
 ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ဂန္တော
 န၊ သွား၍၊ ပုတ္တိတော၊ ပြည်တဲရှင်မင်းသည်မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နနဟေတု
 ကော-နနဟေတုကတ္တာ၊ ဥစ္စာကိုလိုခြင်သောအကြောင်းကြောင့်၊ အာပိက္ခိ
 ကြား၏၊ အာပိက္ခိတွာ၊ ကြားပြီး၍၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊
 ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ဂဟေတွာန၊ ယူ၍၊ မမန္တိကံ၊ ငါ၏အထံသို့၊ ဥပဂဉ္စိ၊ ကပ်
 ရော၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ယာဝတာယတ္တကံ၊

၃၆

စရိယဝိသုဒ္ဓိကတ်ပါဠိတော်နိဿယ

အကြင်မျှးသာကံသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကာရတံ၊ ရေမှုစာယံ၍သစ်
 သီးကြီးငယ်တို့ဖြင့်လုပ်ကျွေး၍ လူ့ပြည်သူပို့လိုက်သော အကြောင်းကို၊
 ရညော၊ ဗာရာဏသီပြည်ကြီးရှင်မင်းအား၊ အာရေစိတံ၊ ကြားလျှောက်
 အပ်၏၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ တာဝတိတ္ထကံ၊ ယိုမျှလောက်သော၊
 ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာနံ၊ ကြား၍၊ တဿ၊ ထိုကျေးဇူးမသိသောယောက်ျား
 အား၊ ဝိန္တိသုံ၊ ပစ်ခြင်းငှါ၊ ဥဿု၊ မြွှားကို၊ ပကပ္ပယိ၊ တင်၏၊ မိတ္တဒုန္တိ၊
 အလွန်ဝမ်းသာကို ပြစ်မှားတတ်သော၊ အရိယံ၊ ကျေးဇူးမသိသော သူယုတ်
 ကို၊ ဣဓေ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊ စာတယိသမာဓိ၊ သတ်အံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
 ဥဿု၊ မြွှားကို၊ ပကပ္ပယိ၊ တင်၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်
 တံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ အနုရုက္ခန္တော၊ စောင့်လိုသည်ဖြစ်၍၊ မမအတ္တနာ၊
 ငါ့၏ကိုယ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိနံ၊ ပထမ၏၊ ကိန္နိဗ္ဗိနံ၊ အဘယ်သို့ပထမသနည်း
 ဟူမူကား၊ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သောရရိယော၊ ထိုဟောကျွေး
 သည်၊ ဝိဇ္ဇဟေ၊ တည်ပါစေဦး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ အရှင်မင်းကြီးအား၊
 ကာမိကာရော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်သည်၊ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အတ္တ
 နာ၊ မိမိကိုယ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိနံ၊ ပထမ၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုဆတ်
 မင်းဖြစ်တော်မူကာကာလ၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ အနုရုက္ခန္တေ၊ စောင့်၏
 မမ၊ ငါ၏၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ နာရက္ခိံ၊ မစောင့်၊ ဗောဓိယာယောဝ၊ သဗ္ဗညု
 တညာဏ်တော်၏သာလျှင်၊ ကာရုဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဝီရိယဝါ၊ ဝီရိယ
 ရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သဗ္ဗေ၊
 ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ရုရုရု၊ စေရိယံ၊ ဆတ်မင်း၏
 အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၁၇-မာတင်္ဂစရိယ၊

သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တတနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဂ္ဂတာပနော၊ ပြီးပြီသောအကျင့်ရှိ
 ထသော၊ ဝီရိယဝါ၊ ဝီရိယရှိထသော၊ သုသမာဟိတော၊ အလွန်မြဲမြံခိုင်ခန့်
 တည်ကြည်သောနှလုံးရှိထသော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ မာတင်္ဂနာမ၊
 မာတင်္ဂအမည်ရှိသော၊ ဇမ္ဗိလော၊ ရသေ့သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတသ္မိံ၊
 ကာလေ၊ ထိုမာတင်္ဂရသေ့ဖြစ်သောကာလ၌၊ အဟပူ၊ ငါသည်တည်းဟူသောကံ၊
 ဧကော၊ ပြာဟ္မယော၊ တာတိမန္တပုဏ္ဏားသည်၊ ဟယောကံ၊ ဥဘော၊ နှစ်

နယာန်သောဝါတို့သည်။ ဂင်္ဂါကူးဝေ၊ ဂင်္ဂါနား၌၊ ဝဿမ၊ နေကြကုန်
 ၏အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝဿမိ၊ နေ၏၊ ပြာဟ္မကော၊ ဇာတိမန္တ
 ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝဿိ၊ နေ၏၊ * သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ အနုကုသမ္ဘိ၊ ဂင်္ဂါနား၌၊ ဝိစရန္တော၊ ထုည့်ပတ်သွားသောသော ဇာတိ
 မန္တပုဏ္ဏားသည်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အညာ၌၊ မေ၊ ဝါ၏၊ အဿမံ၊ သင်္ခမ်းကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်
 သေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအညာ၌၊ သဝနုပစာရေ၊ ကြားကောင်းသောတောအရပ်
 ၌၊ မံ၊ ဝါကို၊ ပရိဘာသိတွာ၊ ဆဲရေး၍၊ ရုဒ္ဓဗလနံ၊ သင့်ဥက္ခောင်းကွဲစေ
 သတည်းဟူသောကျိန်းဆဲခြင်းကို၊ အဘိသဝိ၊ ကျိန်ဆဲ၏၊ * သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ တဿ၊ ဇာတိမန္တရသေ့အား၊ ယဒိကုပ္ပေယျံ၊ အ
 ကယ်၍ အမျက်ထွက်ငြားအံ့၊ မေ၊ ဝါ၏၊ သိသံ၊ သိလကို၊ ယဒိနဂေါပယေ၊
 အကယ်၍ မစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်ငြားအံ့၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ တဿ၊ ဇာတိ
 မန္တရသေ့အား၊ ဩဇောကေတွာနု၊ ကြည့်၍သာလျှင်၊ ဆာရိကံပိယ၊
 ဖွဲငြားကဲ့သို့၊ ကရေယျံ၊ ပြုနိုင်ရာ၏၊ * သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထို
 အခါ၌သော၊ ထိုဇာတိမန္တပုဏ္ဏားသည်၊ ဂုပ္ပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဒုဋ္ဌမာနသော၊ မကောင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယံရုဗ္ဗဗလနံ၊ အ
 ကြင်ဥခေါင်းကွဲစေသတည်းဟူသော ကျိန်ဆဲခြင်းကို၊ အဘိသဝိ၊ ကျိန်ဆဲ
 ၏၊ တံရုဒ္ဓဗလနံ၊ ထိုဥက္ခောင်းကွဲစေသတည်းဟူသောကျိန်းဆဲခြင်းသည်၊
 တဿေဝ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့၏သာလျှင်၊ မတ္တကေ၊ ဥခေါင်းထက်၌၊
 နိပတိ၊ ကျသတ္တံ၊ တံ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့ကို၊ ယောဂေန၊ လွတ်လေအံ့သော
 အကြောင်းဖြင့်၊ တတော၊ ထိုချောက်လတ္တံ့သော ဆင်းရဲမှ၊ ပမောစယိံ၊
 လွတ်စေတော်မူ၏၊ * သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုမာတင်ရသေ့
 ဖြစ်သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ သိသံ၊ သိလကိုသာလျှင်၊ အနုရုက္ခိံ၊ စောင့်
 ၏၊ မေ၊ ဝါ၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကိုကား၊ နာရက္ခိံ၊ မစောင့်၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုမာတင်ရသေ့ဖြစ်သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဗောဓိယော
 ယေဝကာရဏာ၊ ထူးခြားလှသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ သိလဝ၊
 သိလရှိသည်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏၊ * သတ္တမံ၊ ရုနစ်ရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ မာတင်စရိယံ၊ မာတင်ရသေ့၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ၊

၃၈

စရိယဝိသုဒ္ဓိကတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

၁၈-ဓမ္မဇေဝယုတ္တစရိယ၊



သာရိယုတ္တ၊ သာရိယုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟာပက္ခော၊ ဈာနသောအခွေအရံပ
 ရိသတ်ရှိသသော၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးစွာသော နတ်တို့၏ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဓမ္မောနာမမဟာယက္ခော၊ ဓမ္မမည်သောနတ်မြတ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်
 ကော်မူ၏၊ တဒါတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုဓမ္မနတ်သားဖြစ်သော အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ သဗ္ဗဇောကာနုကမ္မကော၊ အလုံးစုံသောလူအပေါင်းကိုအလွန်သနား
 သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဒသကုသလကမ္မပထေ၊ ဒါနသီလအ
 စရှိသောဆယ်ပါးသော ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားတို့ကို၊ သမာဒပေဇ္ဇော၊
 ဆောက်တည်စေလျက်၊ သမိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်တကွ၊ သပရိစ္ဆနော၊
 ပရိသက်နှင့်တကွ၊ ဝါမနိဝံ၊ ထိုထိုရွာနိဂုံးမင်းနေပြည်သို့၊ စရာမိ၊ ထည့်
 ပတ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါပေါ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိထသော၊ ကဒ
 ရိယော၊ စဉ်းလဲခက်တန်ခပ်တို့သောအလေ့ရှိထသော၊ ယက္ခော၊ အဓမ္မနတ်
 သားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောပိ၊ ထိုအဓမ္မနတ်သားသည်လည်း၊ ဣတ္ထ၊ ဤဇမ္ဗူ၊
 ဒိပါကျွန်း၌၊ မဟိယော၊ မြေအပြင်၌၊ ဒသပါပကော၊ ဆယ်ပါးသော အကုသိုလ်
 ကမ္မပထတရားတို့ကို၊ ဒိပေဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ သမိတ္တော၊ မိမိအဆွေခင်ပွန်းနှင့်
 တကွ၊ သပရိစ္ဆနော၊ မိမိပရိသတ်နှင့်တကွ၊ စရာမိ၊ ထည့်ပတ်သွားသော၏၊
 သာရိယုတ္တ၊ သာရိယုတ္တရာ၊ ဓမ္မဝါဒစ၊ တရားအယူရှိသောဓမ္မနတ်သားလည်း
 ကောင်း၊ အာဇ္ဈော၊ တရားအယူမရှိသော အဓမ္မနတ်သားလည်းကောင်း၊ ဥ
 တော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောမဟံ၊ ငါတို့သည်၊ ပစ္စနိကာ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်
 ကျင်ကုန်၏၊ ခုရေ၊ တယောက်သောသူ၏ရထားဦးဖြင့်၊ ခုရံ၊ တယောက်သော
 သူ၏ရထားဦးကို၊ စာရုယန္တော၊ ထိစေကုန်လျက်၊ ဥတော၊ နှစ်ယောက်သော
 ငါတို့သည်၊ ပရိပထေ၊ ခရီးရင်ဆိုင်၊ သမိတ္တာ၊ ပေါင်းမိကြကုန်၏၊ သာရိယုတ္တ၊
 သာရိယုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကလျာဏသထ၊ ဗြူးပွင်းအပ်သောရုတ်ကျေး
 ဇူးရှိသောဓမ္မနတ်သားအားလည်းကောင်း၊ ပါပကသထ၊ မကောင်းသောအ
 ကျင့်ရှိသော အဓမ္မနတ်သားအားလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဩတ္တမနတ္ထာယ၊ တ
 ယောက်ကိုတယောက်ခရီးလွှဲမိသောဌ၊ တေသ္မော၊ ကြောက်မက်သွယ်
 ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကထဟော၊ ခိုက်ရုံသည်၊ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာ
 ယဒ္ဓန္တ၊ ကြီးစွာသောစစ်ထိုးအံ့သောအစီအရင်သည်၊ ဥပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်
 ၏၊ သာရိယုတ္တ၊ သာရိယုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါဟုဆိုအပ်သော

၁၈-ဓမ္မဒေဝပုတ္တစရိယံ၊

၃၉

မဗ္ဗနုတ်သားသည်၊ တံသ၊ ထိုအဓမ္မနုတ်သားအား၊ ယဒိပက္ခပေယျံ၊ အကယ်၍ အမျက်ထွက်ငြားအံ့၊ တပေါဂုဏံ၊ သိလစောင့်ရှောက်ခြင်းဟူသောဂုဏ်ကိုပြီးခြံစွာစောင့်ရှောက်အပ်သော သိလအကျင့်ကို၊ ယဒိကိန္ဓေ၊ အကက်၍ဖျက်ငြားအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံသ၊ ထိုအဓမ္မနုတ်သားအား၊ သဟပရိစ္ဆာနံ၊ မိမိပရိသတ်နှင့်တကွ၊ ရဇာဂုဏံ၊ ဗွဲပြာမြူမှုနှင့်အဖြစ်သို့ရောက်သည်ကို၊ ကရေယျံ၊ ပြုနိုင်ရာ၏။ အပိ၊ ထိုသို့ပြုနိုင်သောတန်ခိုးရှိငြားသော်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိလရက္ခာယ၊ သိလကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ မာနသံ၊ အမျက်ဒေါသဖြစ်သောစိတ်၏ မူလောင်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗာပေတွာန၊ ချမ်းစေ၍၊ သဟဇနန၊ မိမိပရိသတ်နှင့်တကွ၊ ဩက္ကမိတွာ၊ ခရီးထွဲ၍၊ ပါပသ၊ အဓမ္မနုတ်သားအား၊ ပထံ၊ ခရီးကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါယိံ၊ ပေး၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ စိတ္တသ၊ အမျက်ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်၏ နိဗ္ဗုတိံ၊ ငြိမ်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပထတော၊ ခရီးမှ၊ သဟဩက္ကန္တာ၊ ဖဲသည်နှင့်တကွ၊ တာဒေဝ၊ ထိုခရီးထွေးသောကာလ၌ပင်လျှင်၊ ပါပယက္ခသ၊ အဓမ္မနုတ်သားအား၊ ပထဝိ၊ မြေကြီးသည်၊ ဝီဝရံ၊ ဟင်းထင်းသောအပေါက်ကို၊ အဒါယိံ၊ ပေး၏။ အဗ္ဗဓံ၊ ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒေဝပုတ္တစရိယံ၊ ဓမ္မဒေဝပုတ္တနုတ်သား၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၉-ဇယဒိသစရိယံ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပဉ္စာလရဇန္တ၊ ပဉ္စာလတိုင်း၌၊ ပုရုတ္တမေ၊ ပြည်တကာတို့သက် ဖြတ်သော၊ ကပိယယံနဂရေ၊ ကပိလမြို့၌၊ သိလဂုဏမပါဂတော၊ သိလကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဇယဒိသောနာမ၊ ဇယဒိသအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံသ၊ ခုညော၊ ထိုဇယဒိသ မင်းကြီး၏၊ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၏။ သုတဓမ္မော၊ ဆည်းဘူးအပ်သောဗဟုသုတ ကျေးဇူးရှိ၏။ သုသိလဝါ၊ မြီးပွင်းအပ်သော သိလရှိ၏။ ဂုဏဝါ၊ ပြန့်ပြောသော ဂုဏ်ရှိ၏။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အနုရက္ခပရိစ္ဆာဒော၊ လေးပါးသောသက်တရတ္တုတို့ဖြင့်စောင့်ရှောက်ပြီးမြောက်အပ်သော၊ ခြေရံပရိသတ်ရှိ၏။ အထိနသတ္တော၊ အထိနသတ္တုအမည်ရှိ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝီတာ၊ ခမည်းတော်၊ ဇယဒိသမင်းကြီးသည်၊ ဂိဂံ၊

သမင်တောသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားလေ၏။ ပေါရိသဒ္ဓါ၊ လူသားစားတတ်သောစုဉ်း
 ပေါရိသဒ္ဓါအထံသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ရောက်လေ၏။ သော၊ ထိုစုဉ်းပေါရိသဒ္ဓါသတ်
 မေ၊ ငါ၏၊ ပိတုံ၊ ခမည်းတော်ဇယဒိသမင်းကြီးကို၊ အဂ္ဂဟေထိ၊ ဖမ်း၏။
 မမ၊ ငါ၏၊ ဘက္ခော၊ အစာသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ မာစလိ၊ မတုန်ထုပ်လင့်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပိတာ၊ ခမည်း
 တော်ဇယဒိသမင်းကြီးသည်၊ တဿ၊ ထိုစုဉ်းပေါရိသဒ္ဓါ၏၊ တံဝေခံ၊ ထို
 ဆိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဘီတော၊ ကြောက်သည်၊ တသိတဇေမိတော၊
 ကြောက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ထိတ်လန့်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုဇ
 ယဒိသမင်းကြီးအား၊ ပေါရိသဒ္ဓါ၊ လူသားစားတတ်သောစုဉ်းပေါရိသဒ္ဓါ
 ကိုးဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ ဥရုက္ခန္တော၊ ခက်တခက်သောကိုယ်အင်္ဂါရှိသည်၊ အဟု၊
 ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မိဂံ၊ သမင်၊ သားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ
 ၍၊ ဝါ၊ ကို၊ ခုဉ်းသုတ္တ၊ ဟွတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန၊ တတန်၊ အာဂမနံ၊ လာပြန်
 အံ့သောအကြောင်းကို၊ ကတွာန၊ ချိန်းချက်၍၊ မြီးဟူကဿ၊ ဟောကစားမ
 သွားဖို့ဥစ္စာပေးအံ့ဟုချိန်းချက်အပ်သော တယောကံသောပုတ္တ၊ အား၊ ခနံ၊
 ဥစ္စာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ပိတာ၊ ခမည်းတော်ဇယဒိသမင်းကြီးသည်၊ မမ၊ ငါ
 ကို၊ အာမန္တယိ၊ ခေါ်၍ဆိုတော်မူ၏၊ ပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ ခန္ဓံ၊ ပြည်းကြီးစည်းစိမ်
 ကို၊ ပရိပစ္စ၊ ခံစားလော၊ အံ့ပုရံ၊ ဤပြည်သူအပေါင်းကို၊ မာပမန္တိ၊ တရား
 ဆယ်ပါးနှင့်အညီ၊ မမေ၊ လျော့ပို၊ အုပ်ချုပ်လော၊ မေမယော၊ ငါသည်၊ ပေါရိ
 သဒ္ဓါ၊ စုဉ်းပေါရိသဒ္ဓါနှင့်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပုနအာဂမနံ၊ တတန်လာရခြင်းကို၊
 အနုဇာနာဟိ၊ ခွင့်ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံသင်္ကရံ၊ ထိုသို့ချိန်းချက်ခြင်းကို၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါ
 ဟုဆိုအပ်သောအထိနသတ္တ၊ မင်းသားသည်၊ မာတာစ၊ မယ်တော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပိတုစ၊ ခမည်းတော်ဇယဒိသမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး
 ၍၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တနာ၊ မင်းကြီးကိုယ်ဖြင့်မိမိကိုယ်ကို၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓိတွာန၊ ဖယ်လှဲ၍၊
 ခနုခတ္တံ၊ လေးသန်လျက်ကို၊ နိက္ခိပိတွာ၊ လွယ်၍၊ ပေါရိသဒ္ဓါ၊ စုဉ်းပေါရိသဒ္ဓါ
 အထံသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်လေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သသတ္တ၊ ဘတ္တံ၊
 လက်နက်စွဲသောလက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပါဂတံ၊ ကပ်သောငါ့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ကာမိ၊ ရံခါ၊ သော၊ ထိုစုဉ်းပေါရိသဒ္ဓါသည်၊ တသိသတိ၊ ထိတ်လန့်လတ္တံ၊
 မယိ၊ ငါသည်၊ ပရိတ္တာသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဟိတ်လန့်စေခြင်းကို၊ ကတေ၊
 ပြုသည်ရှိသော်၊ တေန၊ ထိုသူတပါးအားထိတ်လန့်ခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်၊
 မမ၊ ငါ၏၊ သိလံ၊ သိလသည်၊ ထိန္တိ၊ သတိ၊ ပျက်လတ္တံ၊ ဤသို့၊ မဟံ၊

ငါ၏၊ သိဝုဒ္ဓေဗ္ဗဘယ၊ သိသပျက်အံ့သည်မှကြောက်သောကြောင့်၊ တယသ
ထိုစူဠပေါရိသာဒအား၊ ဒေသံ၊ မချစ်မနှစ်သက်အပ်သောစကားကို၊ နဗျာ
ဟိရိ၊ မဆိုးမေတ္တဝိက္ကောမေတ္တာဝိက္ကန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောပိတ်ဖြင့်၊ ကိ
တဝါဒိ၊ အစီးအပွားနှင့် ခပ်သောစကားကို၊ သာဆိုလေ့ရှိသော အထိနသတ္တု
မင်းသည်၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဟံ၊ ဆို၏၊ ပိတပမဟ၊ ဘကြီး
တော်၊ မဟာအဂ္ဂိ၊ မီးပုံကြီးကို၊ ဥဇ္ဇထေဟိ၊ တောက်စေလော၊ အဂ္ဂိမ္ပိ၊ မီး
သည်၊ ပဇ္ဇာအန္တ၊ တောက်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရုက္ခတော၊ သစ်ပင်
မှ၊ ပပတိ၊ သာမိ၊ မီးထဲ သို့ချဆင်းအံ့၊ တံ၊ သင်ဘကြီးတော်သည်၊ သံပတ္တကာ
လံ၊ ကောင်းစွာကျွက်သောအခါကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဘက္ခယ၊ စားတော်မူ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဟံ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဣတိဇံ၊
ဤသို့၊ သိသဝတံ၊ သိသရှိသော မဟ်တော်ခ မည်းတော်တို့၏၊ ဟေတု၊ အ
ကြောင်းကြောင့်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇိပိတံ၊ အသက်ကို၊ နာရက္ခိ၊ မစောင့်၊ တယ
တံ၊ ပေါရိသာဒံ၊ သိစူဠပေါရိသာဒကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပါဏာကိပါတိ
တံ၊ ပါဏာတိပါတကံကို၊ ဇတံဇဟန္တော၊ စွန့်စေပြီ၍၊ ဗ္ဗောဇေသိ၊ ရဟန်းပြု
စေ၏၊ နာမံ၊ ကိုးရက်၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဇယဒိသစရိယံ၊ ဇယဒိ
သမင်း၏၊ သားဖြစ်သော အထိနသတ္တုမင်းသား၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂၀-သင်္ခါလစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ယဒါယသိစ္စံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ မဟိဒ္ဓိ၊ ကော၊ ကြီးစွာသော တန်းခိုးရှိထ
သော၊ ဒါဋ္ဌာရုဇော၊ အစွပ်ထေးချောင်းတည်းဟူသောလက်နက်ရှိထသော၊
စောရုပိသော၊ ပြင်းသောအဆိပ်ရှိထသော၊ နိဇိဇ္ဈာ၊ နှစ်ခုသောလျှာလည်း
ရှိထသော၊ ဥရဂါပိတု၊ နတ်နဂါးတို့၏အရှင်ဖြစ်ထသော၊ သင်္ခါလောဟော
မိ၊ သင်္ခါလနဂါးမင်းသည် ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါတသိစ္စံ၊ ကာလေ၊ ထို
အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နာနာဇနသမာကုလေ၊ အထူးထူးသောအမျိုးတို့
ဖြင့်ဖြှမ်းသော၊ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးထေးဆုံဖြစ်၍ဖြစ်ထသော၊ မဟာမဂ္ဂေ၊
များစွာသောလူအပေါင်းတို့၏၊ သွားသားရာဖြစ်သောခရီး၌၊ စတုရောအင်္ဂေ၊
ထေးပါးသော အင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုခရီး
ထေးဆုံ၌၊ ဝါသံ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းကို၊ ကပ္ပယိ၊ ပြု၏၊ ဘဝိယာ

၄၂

စရိယဗိဇ္ဇကယပါဠိတော်နိဿယ

ဝါ၊ အရေပါးဖြင့် လည်းကောင်း၊ စမွေ့နဝါ၊ အရေတူဖြင့် လည်းကောင်း၊
 မံသနဝါ၊ အသားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နုဟာဓုအဋ္ဌိကေဟိဝါ၊ အကြောအရိုး
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ ဧတေန၊ ထိုသေးပါးဖြင့်၊
 ကရုဏီ ဟံ၊ ပြုစွာထံကိစ္စရှိ၏။ ဒိန္နေယေဝ၊ ငါလှူသလျှင်ကတည်း၊ သေ၊
 ထိုအလိုရှိသောသူသည်၊ ဟရတု၊ ဆောင်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတု
 ရောအင်္ဂေ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝါသံ၊
 ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းကို၊ ကပ္ပယိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ တဒါတထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ခရေ၊ ကြမ်းတမ်းသော ကံယံနုတ်
 ရှိကုန်သော၊ လုဒ္ဓေ၊ ကြမ်းတမ်းသော စိတ်ရှိကုန်သော၊ အကားရုဏာ၊
 သနားခြင်းကရုဏာ ကင်းကုန်သော၊ ဘောဇပုတ္တ၊ တကျိပ်ခြောက်
 ယောက်သောမုဆိုးသားတို့သည်၊ မံ၊ ငါကို၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်လေကုန်၏။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်ကုန်ပြီး၍၊ ဘတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခဏ္ဍရဂ္ဂပေါဏီနော၊ ဒုတ်လှံဒဏ်ဆောက်
 ဝုတ်လက်စွဲကုန်လျက်၊ မမံ၊ ငါသို့၊ ဥပဂစ္ဆ၊ ကပ်လာကုန်၏။ နာသယ၊
 နှာခေါင်းကို၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ဖောက်၍၊ နဂိဋ္ဌေဝ၊ အပြီး၌လည်းကောင်း၊
 ဝိနိကဏ္ဍကေဝ၊ ကြောက်ဆစ်ရိုးအနီး၌လည်းကောင်း၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်
 ခြင်းဖောက်၍၊ ကာဇေ၊ ရှစ်ဆိုင်းသောထမ်းပိုးတို့ကို၊ အာရောပယိတွာန၊
 လျှို၍၊ ဘောဇပုတ္တ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သောမုဆိုးသား တို့သည်၊
 မံ၊ ငါကို၊ ဟရိ၊ သု၊ ဆောင်လေကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တတ္ထ
 တထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုသင်္ခါပါသနဂါးမင်း ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဣတ္ထ၊ မာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ သဿဂရံ၊ သရခွရာထေးစင်း
 အဆုံးရှိသော၊ သကာနနံ၊ ဟိမဝန္တာတောနှင့် တကွဖြစ်သော၊ သဗ္ဗေတံ၊
 တောင်အပေါင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ တံပထဝီ၊ ထိုနှစ်ထိမ်းလေးသောင်း
 အထူရှိသောမြေကြီးကို၊ နာသဝါတေန၊ နှာခေါင်းလေဖြင့်၊ ဈာပယေ၊ မှန်မှန်
 ညက်ညက် ကြေစေနိုင်သော တန်ခိုးရှိ၏။ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့ကြီးစွာ
 သောတန်ခိုးရှိသော်လည်း၊ သူလေဟိ၊ တံကျင်တို့ဖြင့်၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိန္တေ၊ ထုတ်ချင်း
 ဖောက်ကုန်သော၊ သတ္တိတိ၊ ထွံတို့ဖြင့်၊ ကောဠိယန္တေ၊ ထိုးကုန်သော၊ ဘော
 ဇပုတ္တ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သောမုဆိုးသားတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 နက္ခပ္ပါမိ၊ အမျက်မထွက်၊ ယော၊ ဤသို့အမျက်မျှမထွက်ခြင်းသည်၊ မေ၊
 ငါ၏၊ သီလပါရမီ၊ သီလပရမတ္ထပါရမီတည်း၊ ဒသမံ၊ သမ္ပယုတ္တံ၊ ပြည့်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ သင်္ခါပါထဂရိယံ၊ သင်္ခါပါသနဂါးမင်း၏ အကျင့်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၃

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ မဟာသင်္ခါလဝဆင်မင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဘုရိဒက္ခော၊ ဘုရိဒတ်နဂါးမင်းလည်းကောင်း၊ စက္ခယော၊ စက္ခ
 ယုနဂါးမင်းလည်းကောင်း၊ ဗောဓိ၊ ခုလဗောဓိပရိပိုဓိ လည်းကောင်း၊
 မတိံသော၊ ကျွဲမင်းလည်းကောင်း၊ ရုရု၊ သတ်မင်းလည်းကောင်း၊ မဇ္ဇထ
 ဂေါ၊ မာတင်္ဂရသေ့လည်းကောင်း၊ ဓမ္မောစ၊ ဓမ္မနုတ်သား လည်းကောင်း၊
 ဇယဒိသောဇယဒိသဿ၊ ပဉ္စာထရာဇ်တိုင်းကိုအစိုးရသော ဇယဒိသမင်း
 ကြီး၏၊ အတြဇော၊ သားတော်ဖြစ်သော အထိနာပတ္တ၊ မင်းသားလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဇေတနဝစရိယော၊ ထိုဟတ္ထိ
 နာဂစသောကိုးပါးသောစရိယတို့သည်၊ ဝီရိယဗလော၊ ဝီရိယပါရမီကို ဖြည့်
 သည်၏၊ အစွပ်၊ ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝီရိယပါရမီဟူသောအစွမ်းကိုကုန်၏၊ ပရိ
 ကွာရာ၊ ဝီရိယပရမတ္ထပါရမီ၏အကြောင်းသာဖြစ်ကုန်၏၊ ပဒေသိကာ၊ ဝီရိယ
 ပရမတ္ထပါရမီမပြည့်စုံသေးသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့် အကြွင်းရှိသေး သော
 ဝီရိယပါရမီမည်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အသတ်ကြောင့်နည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိတံ၊
 အသက်ကို၊ ပရိရက္ခိတွာ၊ အစိတ်ဖြင့်စောင့်၏၊ ဝီရိယနိ၊ ဝီရိယတို့ကို၊ အနု
 ရက္ခိသဟံ၊ အစဉ်စောင့်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဒေသိကာ၊ အစိတ်ဖြစ်သော
 ဝီရိယပါရမီမည်ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သင်္ခါပါလဿ၊ သင်္ခါ
 လေန၊ သင်္ခါပါလနဂါးမင်းသည်၊ သတောသန္တေ၊ ဖြစ်သော၊ မေမယော၊ ငါ
 သည်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း၊ ယဿကာယမိ၊ အမှတ်မရှိ သော
 သူအား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ နိယန္တံ၊ စွန့်အပ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့အသက်ကိုစွန့်
 ၍၊ ဝီရိယပါရမီကိုဖြည့်ခြင်းကြောင့်၊ သာ၊ ထိုပါရမီသည်၊ ဝီရိယပါရမီ၊ ဝီရိယ
 ပါရမီသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဝီရိယပါရမီနိဇ္ဈေသော၊ ဝီရိယပါရမီနိဇ္ဈေသ
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၃-ယုခဉ္စယဝဂ္ဂ-၂၁-ယုခဉ္စယစရိယ။



သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါတ္ထိကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ အမိတယသော၊ မနှိုင်းရှဉ်နှိုင်းသော ခြွေရံပရိသတ်စည်းစိမ်ရှိ
 သော၊ ယုခဉ္စယော၊ ယုခဉ္စယအမည်ရှိသော၊ ရာဇပုတ္တော၊ ဗာရာဏသီ
 ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၏ သားအော်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုယုခဉ္စယမင်း
 သားဖြစ်သောကာလ၌၊ သုရိယာတပေ၊ နေရောင်ကြောင့်၊ ပတိတံ၊ ပျက်
 သော၊ ဥဿာဝဒိန္နု၊ ဆီးနှင်းပေါက်ကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ သံဝိဇ္ဇိံ၊ သံဝေဂဖြစ်

တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တညော၊ ထိုဆီးနှင်းပေါက်၏အဖြစ်
မတည်သောအနိစ္စသဘောကိုသာလျှင်၊ အဓိပတိကတွင်၊ သက်သေပြု၍၊ သံ
ဝေဝံ၊ သံဝေဝံကို၊ အနုဗြူဟယိ၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်စေ၏။ အနုဗြူဟရိတွင်၊
သံဝေဝံကိုဖြစ်စေ၍၊ မာတာစ၊ မယံတော်ရွှေနှင်းမသခင်ကိုလည်းကောင်း၊
ဝိတုစ၊ ခမည်းတော် ပြည်ကြီးရှင် သဗ္ဗဒတ္တမင်းကြီးကို လည်းကောင်း၊
ဝန္တိတွင်၊ ရှိသိုး၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုဟာဝိယံ၊ အ
ဘန်တလဲတောင်းပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သနော
မာ၊ နိဂုံးနှင့်တကွကုန်သော၊ သဓုဋ္ဌာကာ၊ တိုင်းနှင့်တကွကုန်သော၊ မနုဿာ
လူအပေါင်းတို့သည်၊ ပဉ္စလိကာ၊ လက်အုပ်ချီကုန်လျက်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ယစန္ဒိ၊
ပြည်စည်းစိမ်ကို ခံစားစိမ့်သောငှါ တောင်းပန်ကုန်၏။ ရာဇာစ၊ ခမည်း
တော်မင်းကြီးသည်လည်း၊ ပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ အဇ္ဈော၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ဣန္ဒံ၊
ပြည့်စုံသော၊ ဖိတံ၊ ပွင့်လင်းသော၊ မဟာမတိ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်မြေအပြင်၌လည်း၊ ဖြူ
ဆောင်ခြင်းမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပနိပဇ္ဇာ၊ ခံစားသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာဝိ၊ တောင်း
ပန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သရာဇကော၊ ခမည်း
တော်မင်းနှင့်တကွသော၊ သဟောရာဇော၊ မိဖုရားမောင်းမိသံနှင့်တကွ
သော၊ သနောမေ၊ နိဂုံးသူအပေါင်းနှင့်တကွသော၊ သဓုဋ္ဌာကာ၊ တိုင်းသူနှင့်
တကွသော၊ ဇနသမူဟေဇနသမူဟာနံ၊ လူအပေါင်းတို့၏၊ ကရုဏံ၊ သနား
စာတွယ်၊ ပရိဒေဝန္တော၊ ပိုကြွေးစဉ်၊ အနုပေက္ခော၊ ဝံတွက်ခြင်းမရှိဘဲ
ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပရိစ္စိ၊ စွန့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကေ
ဝလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပထဝီ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်မြေအပြင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇေတု၊ ပြည်
ကြီးစည်းစိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ခမည်းတော်မယံတော်ဆွေတော်
မျိုးတော်ကို လည်းကောင်း၊ ပရိ၊ ခန့်၊ အလုပ်အကျွေး အပေါင်းကို လည်း
ကောင်း၊ ယသံ၊ ခြွေရုံပရိသတ်အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ စန္ဒမာနော၊ စွန့်
သောယုဓဇ္ဈယမင်းသည်၊ ဗောဓိယာယေဝကာရဏာ၊ တရားဖြစ်၍၊ သတ္တဝါ
အပေါင်းကိုကယ်တင်လိုသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ နုပိန္နောယိ၊
နောင်တဘန်ကြံခြင်းမရှိ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုယုဓဇ္ဈ
ယမင်းသားဖြစ်သောကာလ၌၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မာတာစ၊ မယံတော်ကို
လည်းကောင်း၊ ဝိတာစ၊ ခမည်းတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသော၊ မချစ်အပ်
သည်၊ နု၊ မဟုတ်၊ မဟာယသံဝိ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကိုလည်း၊ မေမယာ၊ ငါ
သည်၊ ဒေသံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ နုပိ၊ မဟုတ်၊ တတော၊ ထိုမယံတော်ခမည်း
တော်ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ထက်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညုတော်တော်ဟုဆို

၂၁-ယုဂဗ္ဗယစရိယ၊

၄၅

အင်္ဂါသောက္ခရားအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊မဟာ၊ဝါသည၊ဝိသံ၊ချစ်အပ်၏၊တသ္မာ၊
ထိုသို့သဗ္ဗညုကညာဏ်တော်ကိုသာလျှင်ချစ်သောကြောင့်၊ ဇေဇ္ဇံ၊ပြည်ကြီး၊
စည်းစိမ်ကို၊ပရိစဇ္ဇိံ၊စွန့်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အောဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ ၂၁၉၆၊
ရှေးဦးစွာသောယုဂဗ္ဗယစရိယံ၊ယုဂဗ္ဗယမင်းသား၏အကျင့်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂၂-သောမနဿစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ပုန၊တတနံ၊အပနံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ
ကာလေ၊အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ပုရုတ္တမေ၊ပြည်တကာ တို့ထက်
မြတ်သော၊ ဣန္ဒပတ္တေ၊ ဣန္ဒပတနဂိုရ်ပြည်ကြီး၌၊ ကာမိတော၊ မယံတော်
မမည်းတော်တို့သည်တောင့်တ၍ ရအပ်သော၊ ဒပမိတော၊အသက်ကဲ့သို့
ချစ်အပ်သော၊ သောမနဿာတိဗိသုတော၊ သောမနဿမင်းသား ဟူ၍
ထင်ရှားသောအမည်ရှိသော၊ဝီရိယဝါ၊ကုသိုလ်ကမ္မပထဝီလအာစာရ
ဝီရိယရှိသသော၊ဂုဏသမ္ပန္နော၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊
ကဏ္ဍာဏာသမ္ဘိသာနဝါ၊စီမံအပ်သော ပြည်ထဲရေးပြီးခြင်း၏ အကြောင်း
၌လိမ္မာသော ပညာလည်းရှိသော၊ ဂုဏာပစာပမိ၊မယံတော်အစရှိသော
ကြီးသောသူတို့အားအရိုအသေ အထေးအမြတ်ပြုထေ့ရှိသော၊ ဟိရိမာ၊
ရှက်တတ်သော အထေ့ရှိသော၊ သင်္ဂဟေသုစ၊ သင်္ဂဟတရား လေးပါး
တို့၌လည်း၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာစွာသော၊ ပုတ္တော၊ ပြည်ကြီးရှင်မင်း၏
သားတော်သည်၊ ဟောမိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊ ၂၁၉၇၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
တဿရညော၊ထိုမမည်းတော်မင်းကြီး၏၊ ပတိကဓော၊ အကျွမ်းဝင်သော
ဆရာဖြစ်သော၊ ကုဟကတာပသော၊မိမိကိုယ်၌ ဂုဏ်မရှိသည်ကိုဂုဏ်
ရှိသကဲ့သို့ ပတ္တားသတ်သော စည်းလဲသော ရသေ့သည်၊ အဟောသိ၊
ရှိသည်ဖြစ်၏၊ သော၊ထိုမင်းဆရာရသေ့ စည်းလဲသည်၊ အာရာမဉ္ဇ၊ ပန်း
အနံ့သစ်သီးအရံကို ထည်းကောင်း၊မာဇာဝစ္ဆဉ္ဇ၊ပန်းပင်ငယ်ကို ထည်း
ကောင်း၊ ရောပိတ္တာနု၊စိုက်၍၊ တတော၊ထိုသစ်သီးသစ်ပွင့်အရွက်မှ၊ထဉ္ဇ၊
ရအပ်သော၊ ခနံ၊ဥစ္စာကို၊ သံဟရိတ္တာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဇိဝကိ၊ အသက်
မွေး၏၊ ၂၁၉၈၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ငါသည်၊ အတဏှုလံ၊ခပ်မှ
ကင်းသော၊ထူသရာသိဝ၊ ဖွဲ့ရနှင့်တူသော၊ အန္တောစသုသိရံ၊အတွင်း
၌ကျယ်စွာသော အခေါင်းလည်းရှိသော၊ ဒုမံဝ၊သစ်ပင်နှင့်တူသော၊

၄၆

စရိယဝိသုဒ္ဓိကတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

အသာရကံ၊ အနှစ်မရှိသော၊ ကဒလိံ ဝ၊ ငြက်ပျော့ပင်နှင့်လည်းတူလှသော၊
 တံကုဟကံ၊ ထိုအနှစ်မရှိသော ရသေ့စဉ်းလဲကို၊ နိသွာန၊ ဖြစ်၍၊
 မသ္မာ၊ ဤရသေ့စဉ်းလဲအား၊ သတံဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းကို၏ ဥဗ္ဗာဖြစ်
 အောသိသအစရှိသောတရားအနှစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အယံ၊ ဤရသေ့သည်၊
 သာမညာပဂတော၊ သိသတည်းဟူသောရဟန်းကျေးဇူးမှကင်း၍၊ ဟိ၊ ခိုသုက္က
 ဓမ္မဗဟိတော၊ ဖြစ်စင်စွာသော ဟိရိတည်းဟူသောသူတော်ကောင်းတရား
 ကိုစွန့်ပြီးသော သူတည်း၊ ဖိမိတဂုတ္တိကာရဏာ၊ အသက် ပွေးခြင်း၏အ
 ကြောင်းသာလျှင်၊ တာပသလိင်္ဂေန၊ ရသေ့အသွင်ဖြင့်၊ စရတိ၊ ထူည့်လည်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖိန္ဒုယိ၊ ကြံ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အစူဗိဟိ၊ ကောအုပ်ကိုဖြစ်သောခိုးသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရန္တဟိ၊ တိုင်း
 ကြတ်သားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာတု၊ လွန်စွာ၊ ပစ္စန္ဒော၊ ပြည်စွန့်ရွာ
 နားကို၊ ကုပိတော၊ လူယက်ဖျက်ခမ်းအပ်သည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပိတာ၊
 ခမည်းတော် ကုရုရာဇိ မင်းကြီးသည်၊ တံ၊ ထိုသားရန်ကို၊ နိသေဓေတုံ၊
 မြစ်ခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ မမံ၊ ငါကို၊ အနုသာသိ၊ မှာခဲ့၏၊
 ကိံ၊ အနုသာသိ၊ အဘယံသို့မှားကဲ့ သနည်းဟူမူကား၊ တာတ၊ ချစ်သား၊
 ဥဂ္ဂဘာပနံ၊ ငြိုးခြံသောအကျင့်ရှိသော၊ ဇေယျံ၊ ငါဆရာရသေ့ကို၊ ထုဝံ၊ သင်
 သည်၊ မာပမန္တိ၊ မမေ့မတော့လုပ်ကျွေးရစ်လော့၊ ယဒိန္ဒကံ၊ ငါဆရာအလိုရှိ
 တိုင်း၊ ပဝတ္တေဟိ၊ ယူနှင့်လော့၊ ဟိကသ္မာ၊ အဘွဲ့ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊
 သော၊ ထိုငါ့ဆရာရသေ့သည်၊ သဗ္ဗကာမဒဒေါ၊ တောင့်တအပ်သောအလုံး
 စုံသောစည်းစိမ်ကိုပေးတတ်သောဆရာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယဒိန္ဒ
 ကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပဝတ္တေဟိ၊ ယူနှင့်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသာသိ၊ မှာကဲ့၏၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုရသေ့ရှောင်ပြု၍ ဥဗ္ဗာ
 ဆည်းပူးသောရသေ့စဉ်းလဲကို၊ ဥပဗ္ဗာနံ၊ ခမည်းတော်မှာတိုင်း စေးခြင်း
 ငှါ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွား၍၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြုဗိ၊ ဆို၏၊ ဂဟပတိ၊
 သူကြွယ်၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ တေ၊ သင့်အား၊ ကုသလံ၊ အနာမရှိသော၊ တေ၊
 သင့်အား၊ ကိံ၊ ဝါ၊ အဘယံဝတ္ထုကိုလျှင်၊ အဟရိယကု၊ ဆောင်ခဲ့စေလို
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြုဗိ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တေန၊
 ထိုသူကြွယ်ဟုဆိုအပ်သောစကားကြောင့်၊ မာနနိသိတော၊ မာန်ကိုသာဖြီ
 သော၊ သောကုဟကော၊ ထိုဂုဏ်ရှိသကဲ့သို့ဓမ္မာသောရသေ့စဉ်းလဲသည်၊
 ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်၍၊
 ထုဝံ၊ သင့်ကို၊ အဇ္ဈယနေ၊ စာဘာပေမိဝါ၊ သတ်မှုလည်းသတ်စေအံ့၊ ရဌာ

စပါးတိုင်းနိုင်ငံမှမူလည်း၊ ပဗ္ဗာဇယာမိ၊ နှင်ထုတ်မူလည်း၊ နှင် ထုတ်စေအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ရာဇာ၊ ခမည်းတော်
 မင်းကြီးသည်၊ ပစ္စန္တံ၊ ပုန်ကန်သောင်းကြမ်းလော့ခိုးသူ အပေါင်းကို၊ နိဗ္ဗေသ
 ပေတိတွာ၊ အောင်တော်မူပြီး၍၊ အာဂတိံ၊ နေပြည်တော်သို့ရောက်၍၊ ကုဟ
 ကံ၊ ပတ္တာ၊ သေ၊ ဆရာရသေ့ကို၊ အဗြု၊ ဆို၏။ တန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ကမ္ပိ၊
 အသို့နည်းတော်၊ အရှင်တုရားအား၊ ခန္တိယံ၊ ခန့်ပါ၏လော၊ ကုမာရေန၊ သား
 တော်မင်းသားသည်၊ တေ၊ သင်ဆရာအား၊ သမာနေ၊ မြတ်နိုးခြင်းကို၊ မဝတ္ထိ
 တော၊ ဖြစ်စေပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြု၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ဟိ၊ ပေါ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော၊ တာပသော၊ ရသေ့ပေသင်
 သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အာရိက္ခိယမာနေ၊ ကြားအပ်သည်ရှိသော်
 ကုမာရေန၊ မင်းသားကို၊ နာယိယော၊ လတ်အပ်၏။ တထာ၊ ထိုခမည်းတော်
 မင်းကြီးအား၊ အာရိက္ခိယ၊ ကြား၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
 ဌ၊ ပေတိပတိ၊ ရေးမြှုပ်မင်းကြီးသည်၊ တာ၊ ထိုရသေ့စဉ်းလဲ၏၊ တံစေနံ၊
 ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အာဏာ၊ ပေတိ၊ စေ၏။ ကံ၊ အာဏာပေတိ၊
 အာဏာသို့ စေသနည်းဟူမူကား၊ တောန္တေ၊ အချင်းတို့၊ တတ္ထေဝ၊ ထို
 တွေရာ အရပ်၌ပင်လျှင်၊ တံ၊ ထိုသောမနဿ သတို့သား၏၊ ဝိသံ၊
 ဦးခေါင်းကို၊ ဝိန္ဒိတွာ၊ မြတ်၍၊ သရိရဉ္စ၊ ကိုယ်ကိုလည်း၊ စတုစဉ္စိကံ၊ လေး
 ပိုင်းကေတွာန၊ ပြု၍၊ ရထိယာ၊ တရသောခရီးမှ၊ ရထိယံ၊ တရသောခရီးသို့၊
 အာရိတွာန၊ ဆောင်၍၊ ဒသေထ၊ ပြုစေကုန်၊ သာဂတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်း
 သည်၊ ဇန္တိပတိဋ္ဌိတာ၊ ငါဆရာရသေ့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းကြောင့်တည်းဖြစ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေတိ၊ စေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တတ္ထ
 ကိသံ၊ အာဏာသံ၊ ထိုခမည်းတော်မင်းကြီး၏အာဏာတော်၌၊ ဌိတာ၊ တည်
 ကုန်သော၊ စဉ္စာ၊ ကြမ်းတမ်းသော ကိုယ်၌တော်ရှိကုန်သော၊ လုဋ္ဌ၊ ခက်ထန်
 သော နှလုံးရှိကုန်သော၊ အကာရုဏာ၊ သနားခြင်းမရှိကုန်သော၊ ကာရုဏိ
 ကာ၊ သူသတ်ယောကျ်ားတို့သည်၊ ဂတိံ၊ သွားလေကုန်၍၊ မာတုအင်္ဂေ၊
 မတ်တော်သူခန္ဓာဒေဝီ၏ရင်ခွင်၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေစဉ်း၊ ဖ၊ ငါကို၊ အကမ္ပိတွာ၊
 စင်ကုန်၍၊ နယန္တိ၊ ဆောင်ခွဲကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဂါဠ
 ဗန္ဓနံ၊ မြဲမြံစွာသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို၊ ဗန္ဓတံဗန္ဓန္တာနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ကုန်သော၊
 တေသံ၊ ထိုသူသတ်ယောကျ်ားတို့အား၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 သော စကားကို၊ အဝဇံ၊ ဆို၏။ တောန္တေ၊ အချင်းသူသတ်ယောကျ်ား
 တို့၊ မေ၊ ငါအား၊ ရာဇကိရိယာနိ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး၏ အမှုကိုစွဲတို့သည်၊

အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိပ္ပံ၊ လွှင့်စွာ၊ ရုညော၊
 ခမည်းတော်မင်းကြီးအား၊ ဒဿထ၊ ပြကုန်ထော၊ ဣကိ၊ ဤသို့၊ အဝံ၊ ဆို
 ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တေးထိုသူသတ်ယောက်ျားတို့သည်၊
 ပါပဿ၊ မကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊ ပါပသေဝိနော၊ မကောင်းသော
 ရသေ့ကိုအကောင်းထင်၍ဆရာပြုသော၊ ရုညော၊ ငါ့ခမည်းတော်မင်းကြီး
 အား၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဒဿယိံ၊ သု၊ ပြကြကုန်၏၊ ဒိသ္မာန၊ ပြကုန်ပြီး၍၊ တံ၊ ထိုငါ
 ခမည်းတော်မင်းကြီးကို၊ သညာပေထိံ၊ ထိစေ၏၊ မမဉ္ဇဝသံ၊ ငါ့အလိုသို့သာ
 ထွင်၊ အာနယိံ၊ လိုက်စေ၏။ သောရာဇာ၊ ထိုငါ့ခမည်းတော်မင်းကြီး
 သည်၊ ကတ္တဘတ္ထိံ၊ ကာလေးထိုသို့ဥစ္စာပြု၍ရသေ့၊ ယောဂ်အဖြစ်ကိုဆိုသော
 အခါ၌၊ ဗံ၊ ငါ့ကို၊ ခမာပေထိံ၊ ကန်တော့၏၊ ခမပေတွာ၊ ကန်တော့၍၊ မေ၊ ငါ့အား
 မဟာရန္တံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ အဒါထိ၊ ပေး၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တဗံ၊ မောဟနှင့် ထွဉ်သောသောဘကို၊ ဒါထ
 ယေတွာပဒါထေတွာ၊ ဗျက်ခီး၍၊ အနာဂါရိယံ၊ ရသေ့ရဟန်း၊ ဘောင်၌၊
 ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြု၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မဟာရန္တံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ ဒေ
 သံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ကာမဘောဂေါ၊ ကာမဂုဏ်ကိုသုံးသော
 ခြင်းကို၊ ပဒေသိယော၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တတော၊ ထိုပြည်ကြီး
 စည်းစိမ်ထက်၊ မယံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညုဇဏ်တော်ကို သာ
 ထွင်၊ ပိသံ၊ ချစ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့သဗ္ဗညုတညုဇဏ်တော်ကို သာထွင်ချစ်
 အပ်သောကြောင့်၊ ရန္တံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ ပရိဗ္ဗဇိံ၊ စွန့်၏။ ဒုတိယံ၊
 နှစ်ချိန်၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သောမနဿစရိယံ၊ သောမနဿမင်းသား
 ၏အကျင့်သည်မှီ၍၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂၃-အယောစာရစရိယ။



သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန၊ တတန်၊ အလရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယထိံ
 ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာသိကရာဇဿ၊ ကာသိက
 ရာဇမင်းကြီး၏၊ အတြေဇာ၊ သားတော်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အယောစာရမ္ပိ၊ သံဖြင့်ပြီးသောအိပ်၌၊ သံဝဇ္ဇော၊ ကြီး၏၊
 နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ အယောစာရော၊ အယောစာရ မင်းသားမည်
 သညံ၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ပင်ပန်းသဖြင့်၊ ဇိဝိတော၊
 အသက်ကို၊ သန္ဓေ၊ ရအပ်၏၊ သံပိဇ္ဇေ၊ ကြဉ်းမြောင်းသောသံအိပ်၌၊ ပတိ

ပေါသိဘော၊ ပွေးအင်္ဂါ၊ တဒါ၊ ထိခြောက်နှစ်မြောက်သောအခါ၌၊ ရာဇာ၊
 ခမည်းတော်မင်းကြီးသည်၊ ပုတ္တ၊ ငါ့သားတော်၊ ကောဝလံ၊ အလုံးစုံသော၊
 သိရဋ္ဌကံ၊ တဆွဲခြောက်ဆွဲနှင့် တကွဖြစ်ထသော၊ သနိဂမံ၊ နိဂုံးနှင့်
 တကွဖြစ်ထသော၊ သခနံ၊ မရေတွက်နိုင်သော၊ ဖြောရံ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွဖြစ်
 ထသော၊ ဣဓံ၊ သုခံ၊ ဤမြေအပြင်ကို၊ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ပရိပစ္စ၊
 စိုးအုပ်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ ပရိစ္ဆ၊ အေးတံ၊ ဆောက်
 နှင်း၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုသို့ဆောက်နှင်းသောအခါ၌၊
 ခတ္တိ သံ၊ ခမည်းတော်ဖြစ်သောကာသိကရာဇ်မင်းကြီးကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊
 အဇ္ဇလိ၊ သက်အုပ်ကို၊ ပုဂ္ဂဟေတွာနု၊ ချီ၍၊ ဣဒံ၊ စနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊
 အဗြိ၊ ကြားသျှောက်၏၊ ခတ္တိယ၊ ရေမြေကိုအစိုးရတော်မူသော၊ တာတာ၊
 ခမည်းတော်၊ မဟိယာ၊ မြေအပြင်၌ ဟိနုရုတ္တဋ္ဌမဏ္ဍိမာ၊ အယုတ်အလတ်အ
 မြက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 နုရာ၊ နက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သကေဂဟေ၊ မိမိတို့
 တို့အိပ်၌သာသျှင်၊ ဉာတိဘိ၊ အထွေအမျိုးတို့နှင့်၊ သဘာ၊ တကွ၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊
 ကြီးရကုန်၏၊ သမ္ဘိ၊ ထ၊ ကြည်းမြောင်းသောသံအိပ်၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဣဒံ၊ ပေါသနံ
 ဤကြီးရခြင်းသည်၊ ယောကေ၊ ယောကန္တံ၊ ဥတ္တရိယံ၊ အသဒိသံ၊ တစုံတ
 ထောက်နှင့်မတူ၊ စန္ဒ၊ သူရိယေ၊ စန္ဒ၊ သူရိယာနံ၊ ထနေတို့၏၊ အပ္ပဘေ၊ အရှောင်
 မထွန်းဆင်းနိုင်သော၊ အယောစာရေ၊ သံအိပ်၌၊ သံဝဇ္ဇော၊ ကြီးရ၏၊ ဘုမိ
 ပါသ၊ ရေမြေသင်္ခအရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊ တာတာ၊ ခမည်းတော်၊ ပူတိ၊ ကုဏပ
 သမ္ပ၊ ဣာ၊ အထူးထူးသောအဝတ်တို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ မာတုကုတ္တိတော၊
 မဟိတော်ဝမ်းမှ မရိတွာ၊ လွတ်ပြီ၍သည်၊ တတော၊ ထိုအမိဝမ်းတိုက်၌
 နေရသောဆင်းရဲထက်၊ စောရတရေ၊ အလွန်ပြင်းသော၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲရာ
 ထည်းဖြစ်တသော၊ အယောစာရေ၊ သံအိပ်၌၊ ပုန၊ တာတာနံ၊ ပက္ခိတော၊ သိ
 တော၊ နေရပြန်၏၊ တာတာ၊ ခမည်းတော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သ
 တောရှိသော၊ ပရမဒါရုဏံ၊ အလွန်ပြင်းထွဋ္ဌာသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ ပတ္တာ၊
 ရောက်ပြီလျှင်သည်၊ ရဇ္ဇေသု၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်တို့ကို၊ ယဒိ၊ ရဇ္ဇာမိ၊ အ
 ကယ်၍တပ်မက်မောပြန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ပါပါနံ၊ မကောင်းသောသူတို့ထက်၊
 ဥတ္တမေ၊ လွန်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဒိသံ၊ ပတိ၊ အရှင်မျက်နှာတို့၏သခင်
 ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘုမိပါသ၊ ရေမြေရှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာယေန၊
 ဤပုဂံသော ကိုယ်ဖြင့်၊ ဥတ္တန္တိတော၊ ပြီးငွေသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ ရဇ္ဇေနပိ၊
 ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ဖြင့်လည်း၊ နုအတ္ထိကော၊ အလိုမရှိသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတ္ထ

အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ခံ၊ ငါ့ကိုမရွံ့၊ သေးမင်းသည်၊ နမဒိယေ၊ မနှိပ်စင်နိုင်ရာ၊
 တံနိဗ္ဗုတံ၊ ထိုရန်သူနှင့်မဆက်ဆံသောသာယာထွေးသော အမြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊
 ပရိယေသိသံ၊ ရှာပါလေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဝံ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တယိတွာနုဇာနာပေတွာ၊ ထံစေ၍၊
 မဟာဇနံ မဟာဇနဿ၊ မယံတော်ခမည်းတော်မှစ၍များစွာသောလူအ
 ပေါင်း၏၊ ဝိရဝန္တံဝိရဝန္တဿ၊ ပိုမြည်တမ်းစဉ်၊ နာဂေါဝ၊ ထူးကိုဖြတ်၍
 တောသို့ဝင်သောဆင်ကဲ့သို့၊ ဗန္ဓနံ၊ မယံတော်ခမည်းတော်ဆွေးမျိုးညွှတ်
 စသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ကာနနံဝနံ၊ ဟိမဝန္တာတောသို့၊
 ပါဝိသိ၊ ဝင်ဆေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မာတာစ၊
 မယံတော်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိဘာစ၊ ခမည်းတော်ကို လည်းကောင်း၊
 ဒေဿာ၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မဟာယာ၊ မှီ ပြည်
 ကြီးစည်းစိမ်ကိုလည်း၊ ဒေဿံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တတော၊
 ထိုမယံတော်ခမည်းတော်ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ထက်၊ ယေ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညု
 တံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတော်ဟုဆိုအပ်သောဘုရားအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိယံ၊
 ချစ်အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇန္တံ၊ လက်သို့ရောက်ပြီးသောပြည်ကြီးစည်း
 စိမ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဇိ၊ စွန့်ပြီး၊ ဟတံယံ၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အ
 ယောစာရစရိယံ၊ အယောစာရမင်းသား၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂၄-တိသစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တတံ၊ အဟံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယ၊ ထို့ကာ
 လေးအကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာသိနံဝပုရုတ္တမေ၊ ကာသိကရာ စတိုင်း
 ဗာရာဏသီပြည်မြတ်၌၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတသ္မိံကာလေ၊ ထိုကာလ၌၊
 ဘဂိနိ၊ ကဉ္စနာဒေဝီမည်သောနှမလည်းကောင်း၊ သတ္တဘာတရော၊ ငါနှင့်
 တကွချစ်ယောက်သောညီထွေနှောင်တော်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အဋ္ဌဇနာ၊ ရှစ်ယောက်သောငါတို့ သည်၊ သောတ္တိယေကုသေ၊ ကျော်စော
 ထင်ရှားသောပုဂ္ဂိုလ်များ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတေသံ၊ ထိုချစ်ယောက်သောသူတို့၏၊
 ပုဗ္ဗဇော၊ အကြံသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိရိသုတ္တရပါတော၊ ဖြူစင်စွာသော
 ဟိရိတည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊

အဘိ၊ ငါ့သည်၊ ဘဝံ၊ သုမ္ဘာသောဘဝကို၊ ဘယတော၊ ကြောက်အပ်သော
 အားဖြင့်၊ ဗိသ္ဗာန၊ မြင်၍၊ နိက္ခမ္ဘာဘိ၊ ခုတော၊ တောထွက်ခြင်းကိုသာလျှင်အလို
 ရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာတာ
 ဝိတုဟိ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်ကိုသည်၊ ပဟိတာ၊ စေအပ်ကုန်သော၊
 ကေမာနသိ၊ တူသောမိတ်ရှိကုန်သော၊ သဟာယာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊
 ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ကုလဝံသံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို၊ ဓာရေဟိ၊ ဆောင်လေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ နိမန္တေန္တိ၊ ဖိတ်ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ ဘောသံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဝိဟိဓဗ္ဗေ၊ လူအဖြစ်၌တည်သော
 အကျဉ်း၌၊ သုခဝိဟိ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော၊ ယံဝစနံ၊
 အကြွပ်စကားကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊
 ကာသိနံ၊ ကြမ်းသည်ဖြစ်၍၊ အဟောသိ၊ ထင်၏၊ သန္တက္ကဗာဏသမံဝိယ၊ ရဲ
 ခဲပြီးသာသံခရင်းနှင့်တူ၏ ဥဘောဝိကဗ္ဗာနိ၊ နားနှစ်ဘက်တို့ကိုလည်း၊ ဈာ
 ဝေန္တိဝိယ၊ လောင်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ထင်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေသံ၊ ထိုအမိအဘအဆွေအမျိုးတို့၏၊ ဝစနံ၊ ကာမဂုဏ်
 ဖြင့်ဖိတ်သောစကားကို၊ ဥက္ခိပန္တပပ်ပတ်သောငါ့ကို၊ သမ္မ၊ ချစ်သား၊ တံ၊
 သင်သည်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ယနိနုတုဉ္ဇသိ၊ အကပ်၍မသုံးဆောင်
 သည်ဖြစ်အံ့၊ ကိ၊ အဘဟိ၊ ပတ္ထသသိ၊ တောင့်တသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မေ၊ ငါ၏၊ ပတ္တိတံ၊ တောင့်တအပ်သောအကြောင်းကို၊ ဝုန္တိ၊ သု၊ မေးကုန်
 ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အတ္ထကာမော၊ မိမိ၏
 အကျိုးကိုအလိုရှိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟိတေဝိနံ၊ အစီးအပွားကိုအလို
 ရှိကုန်သော၊ ကေသံ၊ ထိုအမိအဘတို့၏၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစကား
 ကို၊ သုဘွာ၊ ကြား၍၊ တေ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊ အဝံ၊ ဆို၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဝိဟိတာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ နပတ္ထေမိ၊ မတောင့်တ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နေက္ခမာ
 ဘိ၊ ခုတော၊ တောထွက်ခြင်းကိုသာအလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝံ၊ ဆို၏၊ တေ၊
 ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ တောထွက်အံ့ဟုဆို အပ်သော
 စကားကို၊ သုဘွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ဝိတုစ၊ ခမည်းတော်အား လည်းကောင်း၊
 မာတုစ၊ မယ်တော်အားလည်းကောင်း၊ သာဝယံ၊ မဟာကဉ္ဇနသတို့သား
 စင်စစ်ရဟန်းပြုသတ္တံ၊ ဟုကြားသိစေကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံသောငါတို့သည်လည်း၊
 ပဗ္ဗန္ဓာမ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာတာဝိတာ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်
 တို့သည်၊ အာဟုကထေသံ၊ ဆိုကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယံ၊

ငါ၏ဥဒော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မဟာစ၊ မဟာတော်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဟာစ၊ မည်သည့်တော်သည်လည်းကောင်း၊ ဘူတိနိဝ၊ ကိစ္ဆာမည်
 သောနှစ်မယ်သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တဘာတရောစ၊ ခုနစ်ယောက်သော
 ညှီးနာဇ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အမိတဇနံ၊ ကုဗေဒှစ်ဆယ်သောဥဒ္ဓာကု၊
 ဆန္ဒသိတ္တာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ မဟာပနံ၊ ဟိမဝန္တာတောကြီးသို့၊ ပရိသေဌ၊ ဝင်၍
 ရဟန်းပြုကုန်၏၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘိသုဇရိ
 ယံ၊ ကြာစွတ်ကိုအစွဲပြု၍ကျိန်ဆိုသောသုရားထောင်း၊ မဟာကဉ္စနုရသေ့၏
 အကျင့်သည် နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၅-သောဏပဏ္ဍိတစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုဓုတဘနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မဝဇနော၊ ဗြဟ္မဝဇနီအမည်တွင်သော
 တတ္ထတသ္မိံ၊ နဂဇေ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်ကြီး၌၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ မဟာသာလေ၊ များသောဥဒ္ဓာနှစ်ရှိသော၊ သေဇေ၊ ငြီးမွမ်းအပ်
 သောမြတ်သောအကျင့်ရှိသော၊ ကုလဝဇေ၊ မြတ်သောအမျိုး၌၊ အဇာယိံ၊
 ဖြစ်တော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါဝိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အဗ္ဗ
 ဘူဘံ၊ အရိက်သဘွယ်ဖြစ်သော၊ တမောတ္ထတံ၊ မောဟအဓိဇ္ဇာဖုံးထွင်း
 အပ်သော၊ ဆောက်သတ္တလောကကု၊ ဒိသ္မာန၊ ပညာစက္ခုဖြင့်ရှု၍၊ တုတ္ထ
 ဝေဂဘတံဝိယ၊ စဉ်သွားတတ်သောခြား၏ အဟုနံ၊ ဖြင့်နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊
 ဘဝတော၊ ဘဝသုံးပါးမှ၊ ဝိတ္တံ၊ ပိတ်သည်၊ ဗရီကုဇုတံ၊ တွန့်၏၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများသော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ဒိသ္မာ
 နံ၊ မြင်၍၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိန္ဓေတိ၊ ကြံ၏၊ ကဒါ၊ အထယ်အခါ၌၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမ္မံ၊ ထွက်၍၊ ကာနနံ၊ တောသို့၊ ပရိသိသော
 မိ၊ ပင်ချအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဓေတိ၊ ကြံ၏၊ တဒါဝိ၊ ထိုသောဏသ
 တို့သားဖြစ်သောကာလ၌လည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဥာတယော၊ မိဘစသောဆွေမျိုး
 တို့သည်၊ ကာမဘောဂေဟိ၊ သုံးဆောင်အပ်သောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ မံ၊ ငါ့
 ကို၊ နိမန္တိံ၊ သုဗိတ်ကုန်၏၊ တေသန္တိ၊ ထိုမိဘစသောဆွေမျိုးတို့အားလည်း၊
 ဆန္ဒံ၊ ရဟန်းပြုလိုသောဆန္ဒကို၊ အာပိက္ခံ၊ ကြား၏၊ အပ္ပတေယ၊ အိုမိခင်ဘ
 ခင်တို့၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ တေဟိ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ မာနိမန္တေ၊ မဖိတ်ကုန်
 လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာပိက္ခံ၊ ကြား၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပဏ္ဍိ

တော၊ ပညာရှိသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ သောကနိဗ္ဗာန်ကောသာတာ၊ အကြင်ညီတော်
 သည်၊ နန္ဒာနာမံးနန္ဒ အမည်ရှိ သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဝိ၊ ထိုနန္ဒမည်သော
 ငါ့ညီ သည်သည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အနုသိက္ခန္တော၊ အတူလိုက်၍ ကျင့်သိုသော
 ကြောင့်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ သမာရာစယိ၊ နှစ်သက်၏၊ သာဓိ၊
 ပုတ္တ၊ သာဓိပုတ္တရာ၊ တဒါပိ၊ ထိုကာလ၌လည်း၊ အဟံသောတောစ၊ သောဏ
 မည်သောငါသည် လည်းကောင်း၊ နန္ဒောစ၊ ငါ့ညီနန္ဒသည်လည်းကောင်း၊
 ဥဒယ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မမေ၊ ငါ့၏မဟာဝိတာစ၊ မယ်တော်ခမည်း
 တော်ဘို့ သည်သည်းကောင်း၊ ဘောဂေ၊ အတိုင်းမသိသောစည်းစိမ်းတို့ကို၊
 စာနုတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ မဟာဝနံ၊ ဟိ၊ ခန္တောတောသမ္ဘိ၊ ပါဝိသိဌာ၊ ပင်လေကုန်
 ၏၊ ပဗ္ဗမံ၊ ငါးခုဘို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သောဏပဏ္ဍိတစရိယံ၊
 သောဏပညာရှိ၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

၂၆-တေမိယစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တသန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယ၊ ထို့ကာ
 လေးအကြိမ်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာသိကရာဇဿ၊ ကာသိကရာဇ်မင်း
 ၏၊ အတြးဇာ၊ သားတော်ဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ခုဂပက္ခာတိ၊
 ခုဂပက္ခ အမည်ရှိသောမင်းသားသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တေမိယောပိ၊ တေမိ
 မင်းသားဟူ၍လည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဇ္ဇ
 သိတ္ထိ သဟဿာနံ၊ တသောင့်ခြောက်ထောင်သောမောင်းမတို့အား၊ ပုမော
 ဝါ၊ သားယောက်ျားသည် လည်းကောင်း၊ မိတာဝါ၊ ထို့ မိန်းမသည်လည်း
 ကောင်း၊ နဝိဇ္ဇာတိ၊ မရှိ၊ အဟောရက္ခာနံ၊ များစွာသောဉာဉ်နဲ့တို့၏၊ အစွယေန၊
 လွန် သဖြင့်၊ အဟမေကကော၊ ငါတသောကံသာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကိန္နာသန္တံ၊ ပြုပြင်စွာဆုတောင်း၍ ရအပ်သော၊
 အဘိဇာတံ၊ မြတ်သော ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဇုတိန္ဒရံ၊ ပညာရောင်
 ကိုယ် ရောင်နှင့်ပြည့်စုံ သော၊ ဝိယပုတ္တံ၊ ချစ်စွာသောသား တော်ကို၊
 သောဓန္တိ၊ ထီးပြွန်ကို ခာရယိတွာန၊ ဆောင်း၍၊ သယနေ၊ အသရေရှိသော
 အိပ်ရာထက်၌၊ သယာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ ဝိတာ၊ ခမည်းတော်သည်၊ မံ၊ ငါ့
 ကို၊ ပေါသေတိ၊ ပွေးတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သယန
 ဝနေ၊ မြတ်သော အသရေရှိသောအိပ်ရာ၌၊ နိဗ္ဗိယမာနေ၊ အိပ်လျက်၊
 ပဗုဇ္ဈိတွာန၊ နိုး၍၊ မဏ္ဍရံသတ္တံ၊ ထီးပြွန်ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ၊ ယေနသက္ခေန၊

အကြင်ထီးမြူးကြာင်းအဟံ၊ ငါသည်၊ ကတိယေဘဝေသုး၊ နှစ်မြောက်သော
 ဘဝထက်၌၊ နိရယံ၊ ခရီး၌၊ ကတော၊ ဖြစ်၏။ တံဆတ္တံ၊ ထိုထီးမြူးကို၊ ဗိဇ္ဇာ၊
 မြင်သော၊ မေ၊ ငါ၊ အား၊ သဟ၊ မြင်သည်နှင့်တကွ၊ ဘေ၊ ခေါ်၊ ငြောက်မက်
 ဆွယ်သော၊ တာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဥပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏။ ကဒါ၊ အတယ်
 အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံ၊ ဤမင်းအိမ်မှ၊ ဣမံ၊ လွတ်ပေရအံ့
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိနိစ္ဆယံ၊ စုစမ်းဆင်မြင်ကြံစည်ခြင်းသို့၊ သမာပန္နော၊
 ရောက်၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မဏ္ဍံ၊ ငါ၏၊ ဝုဗ္ဗသယေတဟိ
 တာ၊ ရှေးဘဝ၌ အမိဖြစ်ခဲ့ဘူးသော၊ အတ္တကာမိနိ၊ ငါ၏အကျိုးစီးပွား
 ကိုအလိုရှိသော၊ သာဓေဝတာ၊ ထိုထီးချက်စောင့် နတ်သွီးသည်၊ ဝံ၊
 ငါ့ကို၊ ဒုက္ခိဘံ၊ နှုတ်ဆင်းရဲသည်ကို၊ ဗိသ္ဗာန၊ မြင်၍၊ တိသုဋ္ဌာနေသု၊ သုံး
 ပါးသောအရပ်ကို၌၊ ယောဇယိ၊ တိုက်တွန်း၏၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ ဣမံ၊
 ဤမင်းအိမ်မှ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လွတ်လိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ပဏ္ဍိတယံ၊ ပညာရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ မာဝိတာယ၊ ထင်ရှားမပြုလင့်၊ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်း
 သောသူကိုသည်၊ ဗာလမတော၊ သူရိက်ဟုသိအပ်သည်၊ တာ၊ ဖြစ်သော၊
 သဗ္ဗာဇနော၊ ခပ်သိမ်းသောလူအပေါင်ကိုလည်း၊ ဩဝိနာယတု၊ မထိမဲ့
 မြင်းအောက်မှောင်းစသော၊ ဝံ၊ ဤသို့အင်္ဂါသုံးပါးဆောက်တည်သည်ရှိသော်၊
 တာ၊ သင်ချစ်သားအား၊ အတ္တော၊ အလိုရှိအပ်အပ်သောအကျိုးသည်၊
 တာဝိယတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇယိ၊ တိုက်တွန်း၏၊ သာရိပုတ္တံ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ ဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တယ၊ တိုက်တွန်းသော၊ တာသော၊ ထိုထီးချက်
 စောင့်နတ်သွီးအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြုဗိ၊
 ဆို၏၊ ဧဝတော၊ နတ်သွီး၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယံ၊ ဝေန်၊ အကြင်စကားကို၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊
 တာဏသိ၊ ဆို၏၊ တော၊ သင်၏၊ တံ၊ ဝေန်၊ ထိုစကားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရော
 မိ၊ လိုက်နာအံ့၊ အဗ္ဗ၊ အမိ၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တကာမာ၊ အကျိုးကို
 အလိုရှိသည်၊ အတိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဧဝတော၊ နတ်သွီး၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ဟိတကာမာ၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိသည်၊ အတိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 တာသာတော၊ ထိုသင်၏၊ ဝေန်၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သာဂရေ၊ သ၊ မိဒ္ဓ
 ရာ၌၊ ထလံ၊ တည်ရာကို၊ ထာဝိ၊ ဣဝံ၊ ရသကဲ့သို့၊ နိက္ခမနောပါယံ၊ မင်းအိမ်မှ
 ထွက်အံ့သောအကြောင်းကို၊ ထာဝိ၊ ရ၏၊ ထာဝိတွာ၊ ရပြီး၍၊ ဟဇ္ဇော၊ နှစ်
 သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ သံဝေဂနှင့်စပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တ
 ယောအင်္ဂေ၊ သုံးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ အဗ္ဗိဋ္ဌဟိ၊ ဆောက်တည်၏၊ မုဋ္ဌေါ၊
 မအသော်လည်းအသကဲ့သို့ပင်ရော၊ နားမပင်းသော်လည်းနားပင်းသကဲ့

သို့၊ ဘိဝံသိတော၊ သွားခြင်း၊ ဣရိယာပုန်မှကင်းသော၊ မက္ခော၊ မဆွံ့သော်
လည်း ဆွံ့သကဲ့သို့၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတေအင်္ဂေ၊ ထိုသုံးပါးသော
အင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သောဠသဝဿာနိ၊ တဆွဲခြောက်
နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ရသီ၊ နေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
မေ၊ ငါ၏၊ ဘတ္တပါဒေစ၊ ထက်ခြေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဖိတ္တ၊ စ၊ သျှာကိုလည်း
ကောင်း၊ သောတဉ္စ၊ နားကိုလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိယ၊ ဆုတ်နုတ်၍၊ မေ၊ ငါ၏၊
အနုနုတံ၊ မချိုတဲ့သော အင်္ဂါ၊ ကြိယေ၊ နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဿိ
တွာ၊ မြင်ကုန်သူ၏လည်း၊ ကာဠကဏ္ဍိတိ၊ အသရေမရှိ သောသူဟူ၍၊
နိန္ဒိ၊ သု၊ ကဲ့ရဲ့ ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဇန
ပဒါစ၊ ဇနပုန်သူအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သေနာပတိစ၊ စစ်သူကြီး
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုရောဟိ၊ ဘာစ၊ ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ ဧကမနာ၊ တသောပိတ်ရှိကုန်သည်၊
ဗုတော၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဆန္ဒနံ၊ သုသာန်စွဲမွန်ခြင်းကို၊ အနုမေဓိ၊ သု၊ ငမ်းမြောက်
ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တေသံ၊ ထိုပြည်
သူတို့၏၊ မတိ၊ အလိုကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဟဋ္ဌော၊ ရွှင်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂမာ
နသော၊ သံဝေဂနှင့်စပ်သောပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟဿ၊ အကြွပ်မင်း၏အဖြစ်
မှလွတ်ခြင်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ တပေါ၊ အကျွန်ဆွံ့၊ ကျွန်နာပင်းကျွန်
မူသောအကျင့်ကို၊ ဝိက္ခော၊ ကျင့်ဆပ်၏၊ မေ၊ ငါအား၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအိမ်
မှလွတ်ရခြင်းအကျိုးသည်၊ သမိဇ္ဈထ၊ ပြည့်စုံ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
ရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို၊ နှာပေတွာ၊ နံသာရေ
ဖြင့်ချိုးစေ၍၊ အနုထိပ္ပိတွာ၊ နံသာပျောင်းလိမ်းကျံစေ၍၊ ရာဇဝေဠနံ၊ ကာ
သိကရာဇ်မင်းတို့၏အစဉ်သောသောမင်္ဂလိုကို၊ ဝေဠေတွာ၊ ဥက္ခောင်း၌စွပ်
၍၊ ဆတ္တေန၊ ရွှေတန်ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်ဆပ်လော့ထီးမြှူအောက်၌၊ အဘိ
သိပ္ပိတွာ၊ အဘိသိက်သွန်း၍၊ ပရံ၊ ဗာမာသာသိပြည်ကို၊ ပဒကိဏံ၊ ယက်ျာ
ရစ်ထည်သည်ကို၊ ကာရေသု၊ ပြုစေကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဓာရပိတွာန၊ ထီဖြူဆောင်းစေကုန်၍၊ သတ္တ
ဇေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဓုပိမဏ္ဍထေ၊ နေအဝန်းသည်၊
ဥပ္ပတေ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ သာရထီ၊ သုနန္ဒာရထားထိန်းသည်၊ ဇံ၊
ငါ့ကို၊ ရထေန၊ ရထားဖြင့်၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဝနံ၊ တောသို့၊ ဥပါဂမိ၊
ကပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဟတ္ထရတ္ထိတော၊ ထက်မှလွတ်ပြီး
သောကြိုးထွ်ကန်ရှိသော၊ သာရထီ၊ ရထားထိန်းသည်၊ သဇ္ဇသံ၊ သိဇ္ဇော

၅၆

စရိယဝိသုကတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

မြင်းတို့ဖြင့်ကောင်းစွာကအပ်သော၊ရဝံ၊ရထားကို၊ ကောသကာသေ၊တရ
သောအရပ်၌၊ ကတွာ၊ထား၍၊ အမိဋ္ဌိတမမိဋ္ဌာနံ၊ ဆောက်တည်အပ်
သောအမိဋ္ဌာနံပါရမီရှိသော၊ မမံ၊ငါကို၊မိမိကောရတာ၊ အထူးထူးသောအ
ကြောင်းဖြင့်၊တစ္ဆန္တော၊မြင်းချောက်ထွက်၊ ပထဝီယံ၊မြေ၌၊နက္ခယေ၊ မြေ
သတ်ခြင်းငှါ၊ ကာသု၊တွင်းကို၊ခဏတိုးထူး၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
ရာ၊ဗောဓိယာယောဂကောရတာ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်သာလျှင်၊ အမိဋ္ဌာနံ၊ဆောက်တည်ပြီးသော အမိဋ္ဌာနံကို၊နဘိန္ဒိတံ၊
မချက်အပ်၊မေမယာ၊ငါသည်၊မာတာပိတာ၊မယ်တော်၊ခမည်းတော်တို့ကို
ဒေသော၊မချစ်အပ်ကုန်သည်၊န၊မဟုတ်ကုန်၊ မေ၊ငါ၏၊အတ္တဝေ၊ကိုယ်ကို
လည်း၊ ဒေသိယော၊မချစ်အပ်သည်၊ န၊မဟုတ်၊ တတော၊ထိုမယ်တော်
ခမည်းတော်မိမိကိုယ်ထက်၊သဗ္ဗညုတံ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုသာလျှင်
မဟံ၊ငါသည်၊ပိယံ၊ချစ်အပ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပတံ၊အကျွန်ုပ်တို့ကျွန်နား
ပင်းကျွန်မူသောအကျင့်ကို၊အမိဋ္ဌဟံ၊ဆောက်တည်၏၊တော၊ထိုဆောက်
တည်ခြင်းတို့ကို၊ အမိဋ္ဌာယ၊ဆောက်တည်၍၊ သောဠသဝဿာနိ၊တဆွဲ
ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝထိ၊နေ၏၊မေ၊ငါ၏၊ အမိဋ္ဌာနေန၊အမိဋ္ဌာနံနှင့်၊သ
မော၊တူသောရုဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊သော၊ဤသည်ကား၊ မေ၊ငါ၏၊အမိဋ္ဌာ
နပါရမီ၊ပရမတ္ထဖြစ်သောအမိဋ္ဌာနံပါရမီတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဟော
တော်မူ၏၊ ဆဋ္ဌံ၊ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ တေမိယစရိယံ၊
တေမိမင်းသား၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၇-ကပိရာစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယထိံ၊ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊အဟံ၊
ငါသည်၊ကပိ၊မျောက်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ နဒီကူလေ၊မြစ်ကမ်းနား၌၊စရိ
သယော၊ချောက်နေရာ၌၊အာသိ၊နေ၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊သုသု
မာရေန၊ မီးကျောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇိတော၊နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂမနံ၊သွား
ခြင်းကို၊ နလဘာမိ၊မနေ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ယောဂောကာသေ၊အကြင်အရပ်၌၊ဠတွာ၊ရပ်၍၊ ဩရာ၊ဤမှဘက်ကမ်းမှ၊
ပါရံ၊ ထိုမှဘက်ကမ်းသို့၊ပတာမိခံ၏၊ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊ သတ္တု၊ငါ၏
ရန်သူဖြစ်ထသော၊ဝေကော၊ညှဉ်းဆဲကတ်ထသော၊လုဒ္ဒဿ၊နေ၊ကြမ်း
ကြိုက်သောအမြင်ရှိထသော၊ကုန္တိယော၊မိကျောင်းသည်၊အတ္ထိ၊နေ၏။ ။

၂၇-ကိပ်ရာစရိယ၊

၅၇

သော၊ ထိုမိကျောင်းသည်၊ ခံ၊ ငါကို၊ ဇေယျိ၊ ထာသောဟု၊ အသံသိအဘာသိ
ဆို၏၊ အဟိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဇေယျိ၊ ထာသောဟု၊ တံ၊ ထိုမိကျောင်းကို၊ ပဒိ၊
ဆို၏၊ ဝတ္ထာနု၊ ဆိုပြီး၍၊ တဿ၊ ထိုမိကျောင်း၏၊ မတ္တကံ၊ တိပ်ကို၊ အတ္တဗ္ဗ၊
နင်း၍၊ ပရကုလေ၊ ထိုဌာဘက်ကင်းနား၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏၊ မယာ၊
ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုမိကျောင်းအား၊ အလိကံ၊ မမှန်သောစကားကို၊ နာဘဏိ၊
တံ၊ မဆိုအပ်၊ ယထာဝါရံ၊ ဟုတ်မှန်စွာဆိုသောအတိုင်း၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ အ
ကာသိ၊ ပြု၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စေန၊ သစ္စာနှင့်၊ သမေ၊ တူသောဂုဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ သော၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စပါရမီသည်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခု မြောက်သော၊ ကိပ်ရာစ
ရိယံ၊ မျောက်မင်း၏ အကျင့်ကို ဆိုသော စကားသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၈-သစ္စသပ္ပယပဏ္ဍိတစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ သစ္စကပ္ပယော၊ သစ္စာဟူသောအမည်
ရှိသော၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
သစ္စေန၊ မချွတ်မယွင်းမပေါက်မပြန်ဟုတ်မှန်စွာဆိုထေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
ထောကံ၊ ဇမ္ဗုဒိပါကျွန်း သူအပေါင်းကို၊ အနတ္ထတော၊ အထူးထူး သော
အကျိုးမဲ့မှ၊ ပါထေသိ၊ စောင့်တော်မူ၏၊ ဇနံ၊ ဇမ္ဗုဒိပါကျွန်းသူ အပေါင်း
ကို၊ သမဂ္ဂံ၊ ခိုက်ရန်မရှိညီညွတ် သင့်တင့်သည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်
မူ၏၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သစ္စသပ္ပယပဏ္ဍိတစရိယံ၊
သစ္စာ အမည်ရှိသောပညာရှိ ရသေ့အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၂၉-ဝဇ္ဇပေါတကစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊
အကြင် အခါ၌၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ မဂဓေမဂဓေသု၊ မဂဓရေဇ် တိုင်းတို့၌၊
ဣလဝဂ္ဂကော၊ အထိုက်၌၊ ဗိသပေသိ၊ သားတစ်သတ္တယံသာဖြစ်သေးသော၊
တရုဏော၊ နုတ္တရာသော၊ အဇာတပက္ခော၊ မပေါက်သေးသော အတောင်ရှိ

၅၀

စရိယဝိသုဒ္ဓိကယပါမ္ပိတော်နိဿယ၊

သော၊ ဝဋ္ဋပေါတကာ၊ ငုံးယော်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါတသ္မိ
 ကာထေ၊ ထိုအခါ၌၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ရုစတုတ္ထကေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်၊ အာ
 ဟရိက္ခာ၊ ဆောင်၍၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ပေါသယတ်၊ ပွေးပေ၏၊ တဿာ၊ ထိုငါ့
 အမိ၏၊ ဖဿန၊ အတွေ့ဖြင့်၊ အကံ၊ ငါသည်၊ ဇိဝံမိ၊ အသက်ရှင်၏၊ မေ၊ ငါ
 အား၊ ကာယိကံဗလံ၊ ကိုယ်အားသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ ကိမ္မသမယော၊ နွေအခါ၌၊ ဘဝန္တရေ၊ တနှစ်တကြိမ်၊ ဝနဒါဟော၊ တောမီး
 သည်၊ ပဒိပ္ပတိ၊ တောက်လောင်လျက်၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗုဒ္ဓိပိတံ၊ အနီးသို့၊ ဥပ
 ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ထုတ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကဏ္ဍဝတ္တနိ၊ မီးသွေးကို
 ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပါဝကော၊ မိမိလောင်ရာအရပ်ကို စင်ကြယ်စေတတ်
 သော၊ မဟာသိဝိ၊ ကြီးစွာသောမီးလျှံရှိသော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ မောမော၊ တဟူး
 ဟူးဟူးထ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓါယန္တော၊ အသံကိုဖြစ်စေလျက်၊ အနုပုဗ္ဗန၊
 အစဉ်သဖြင့်၊ ဈာပေန္တော၊ လောင်လျက်၊ မမံ၊ ငါ၏၊ အနီးသို့၊ ဥပဂမိ၊ ရောက်
 ထာ၏၊ မမံ၊ ငါ၏၊ မာတာပီတာ၊ အမိအဘတို့သည်၊ အဂ္ဂိဝေဂဘယသတိ
 တာ၊ ကြောက်မက်သွယ်သော မီးအဟုန်မှကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တသိ
 တာ၊ ထိတ်လန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကုလဝဂ္ဂော၊ အသိုက်၌၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဆန္ဒေတွာ
 စွန့်ကုန်၍၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပရိမောစယံ၊ အလွတ်ဖျံလေကုန်၏၊ သာ
 ရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါဒေစ၊ ခြေတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ပက္ခေ၊ အတောင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာဟာမိ သွားအုံ
 သောအစီအရင်ကိုပြုလျက်ဆန့်၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကာယိကံဗလံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်
 သောအားသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ တတ္တတသ္မိ၊ ဝဂ္ဂိအ၊ ဂမနေ၊ ထိုသို့သောမီးသာ
 သည်ရှိသော်၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဂတိကော၊ မျှော်သွားနိုင်သည်ဖြစ်
 ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေ၊ ကြွ၏၊ အကံ၊ ငါသည်၊ ဘိတော၊
 ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ တသိတဝေဇ္ဇိတော၊ ထိတ်လန့်သဖြင့်တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ယေသံ၊ အကြင်အမိအဘတို့၏၊ ပက္ခန္တရံ၊ အတောင်ကြားသို့၊ ပရိယံတွာ၊
 ဝင်၍၊ ဥပဒါဝေယျံ၊ လိုက်ချင်ပါ၏၊ တေ၊ ထိုငါ့အမိအဘတို့သည်ကား၊ မံ၊
 ငါ့ကို၊ ဩဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ပတ္တန္တာ၊ ဖျံလေကုန်ပြီ၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်
 မေမယာ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ကာတာဝေကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဗိန္တေ၊ ကြွ၏၊ ဗိန္တေတွာ၊ ကြွပြီ၍၊ လောကော၊ လောက၌၊ သီလ
 ဂုဏာ၊ သီလဂုဏ်ကျေးဇူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောဝေယျံ၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်း
 သော၊ သစ္စံ၊ သစ္စဂုဏာ၊ သစ္စာကျေးဇူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အနုဗ္ဗယာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့၌၊ သနားတော်မူသော ကရုဏာသတ္တဝါတို့၌ အမှုဖြစ်သော မေတ္တာ

၆၁

၂၉-ဝိဇ္ဇာပေါတကစရိယ၊

၅၉

ပွားခြင်းကဏ္ဍးဇူးနှင့် ပြည်စုံတော်မူကုန်သောတရားရှင်တို့၏ ဘိယသမာဓိ
 စညာဓိရသို့ ကျေးဇူးတို့သည်၊ အတ္တိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေနသစ္စေန၊ ထို
 မဖောက်မပြန်သော သဘောဖြင့်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာ
 စကားကိုကာယာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇေထိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ သာရိ
 ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဓမ္မဗလံ၊ မဖောက်မပြန်မှန်သောအစွမ်းကို၊ အာဝဇ္ဇေ
 တွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပုဗ္ဗက၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇိန၊ မြတ်စွာတရားတို့ကို၊
 သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ သစ္စဗလံ၊ မဖောက်မပြန်သောအစွမ်းကို၊ အဝသ၊
 ယ၊ ဖြ်၍၊ သစ္စကရိယံ၊ သစ္စာစကားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာကာသိ၊ ပြုပြီ၊
 ကိ၊ အာကာသိ၊ အာဘဟံသိ၊ ပြုသနည်းဟူမူကား၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပက္ခာ၊ အ
 တောင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အပတ္တနာ၊ ယျံ၊ ခြင်းငှါမတတ်နိုင်ကုန်၊ ပါခါ၊
 ခြေတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အဝဉ္စနာ၊ မသွားတတ်ကုန်၊ မာတာစ၊ အမိ
 သည်ဆည်းကောင်း၊ ဝိဘာစ၊ အဘသည်ဆည်းကောင်း၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးစုံ
 တို့သည်၊ နိက္ခန္တာ၊ ယျံ၊ ကုန်ပြီ၊ ဇာတဝေဒ၊ တောမီး၊ ပရိက္ခမ၊ ဆုတ်ထေထော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုလ္လာဝပွေ၊ အသိုက်၌၊ နိယိန္တေ၊ နေချက်သာလျှင်၊ သစ္စာ
 ကိရိယံ၊ သစ္စာစကားကို၊ အာကာသိ၊ ပြု၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 မဟံ၊ ငါသည်၊ သစ္စေ၊ သစ္စကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သစ္စကိရိယာ
 ယ၊ သစ္စာပြုသည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဟာပစ္ဆလိတော၊ ကြီးစွာသောမိ၊ ယျံ
 ရှိသော၊ သိဝိ၊ တောမီးသည်၊ သောဇ္ဇသကရိသာနိ၊ တဆွဲခြောက်မင်းပယ်
 တိုင်တိုင်၊ ဝဇ္ဇေထိ၊ ကြဉ်ဗယ်ထေ၏၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍ သိဝိ၊
 ဝိ၊ သည်၊ နိဗ္ဗာဏတိယသော၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့တည်း၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စေန၊ သစ္စာနှင့်၊ သမော၊ တူသောဂုဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသော၊
 ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စာပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီတည်း၊ နဝဓံ၊ ကိုးခုတို့၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိဇ္ဇာပေါတကစရိယံ၊ ၎င်းမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးမြင်သို့ရောက်ပြီ၊ ။

၃၀-မစ္ဆရာစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ အပနံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါ၊ ယထိ၊
 ကာသေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟာသရေ၊ အိုင်ကြီး၌၊ မစ္ဆရာဇာ
 ငါးအပေါင်းတို့ကိုပြီးခြေခံဘတ်သောငါးမင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏
 ထဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဗ္ဗေ၊ နွေကာလ၌၊ သူရိယသန္တာပေ၊ နေပူသောကြောင့်၊

၆၀

စရိယဝိဇ္ဇာကတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သရေ၊အိုင်၌၊ ဥဒကံ၊ရေသည်၊ ဝိယုထ၊ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုရေကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ကာကာစ၊ကျီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂိဇ္ဈာစ၊လင်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ကကံာစ၊ဝန်လိုဌာန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုလသေစ၊
 စွန့်ရဲတို့သည် လည်းကောင်း၊ သေနကာစ၊ထိန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊
 ဝိဝါစ၊နေအခါ၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တိံ၊စ၊ည၌အခါ၌လည်းကောင်း၊ဥပနိသိ
 ဝိယ၊ထိုထိုညွှန်ပျောင်း၌နေကုန်၍၊ မေန္တု၊ငါတို့ကို၊တက္ခယန္တိ၊စားကုန်၏
 သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊တတ္ထတသ္မိံ၊ကားထေ၊ထိုအခါ၌၊ဉာတိ၊ဘိ၊အ၊ဆွ
 အမျိုးဖြစ်သောငါးတို့နှင့်၊သဟ၊တကွ၊ ဝိဇ္ဇတော၊ဆင်းရဲ၌ဝံ့စက်အပ်သော
 အဟံ၊ငါသည်၊ကေနနုခေါဉာပါပောန၊အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ဉာတိ
 အဆွအမျိုးတို့ကို၊ နက္ခာ၊ဆင်းရဲမှ၊ ပမောစယေ၊လွတ်စေရန်၊နည်း၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိန္တေ၊ထိ၊ကြံ၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ ဓမ္မတ္တံ၊ဟုတ်
 မှန်သောသဘောဖြစ်၍ဖြစ်သောအနက်ကို၊ဝိဝိန္တယိတော၊ကြံ၍၊အပဿယံ
 ဆွေမျိုးဉာတိတို့၏ မှီရာဖြစ်သော၊ သစ္စံ၊သစ္စာစကားကို၊အဒ္ဓသ၊မြင်၏၊
 သစ္စေ၊သစ္စာ၌၊ဌတွာ၊တည်၍၊ဉာတိနံ၊ဆွေမျိုးတို့၏၊ တံအဘိက္ခယံ၊ ထိုသို့
 သောပျက်စီးခြင်းကို၊ ပမောစေသိ၊လွတ်စေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ သတံ၊သတော်ကောင်းတို့၏၊ အနိဿရိတွာ၊အောက် မှေ့၍၊ပရ
 မတ္တံ၊မဘောက်မပြန်မှန်သောသဘောရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ လောကေ၊
 ထောက၌၊ ယံဓမ္မံ၊အကြင်သတ္တဝါတို့အား မညည်းဆဲသောသဘောသည်၊
 ဂုဏသဿတံ၊မချွတ်မြဲ၏၊တံဓမ္မံ၊ထိုသတ္တဝါအားမညည်းဆဲခြင်းသဘော
 ကို၊ဝိဝိန္တယိဝိဝိန္တယန္တော၊ကြံထွက်၊သစ္စကိရိယံ၊သစ္စာစကားကို၊အကော
 သိ၊ပြုပြီ၊ ယတော၊အကြင်အခါမှစ၍၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊သရာမိ
 အောက်မှေ့၏၊ယတော၊အကြင်အခါမှ၊ပဘုတိ၊စ၍၊ဝိညုတံ၊သိကြားလိမ္မာ
 သောအဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ရောက်သည်၊ အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊တတော၊ထိုအခါမှ၊ပဘု
 တိ၊စ၍၊ သဗ္ဗိစ္စ၊သေစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေပါတံဝိ၊တရ
 သောသတ္တဝါကိုမျှလည်း၊ ဟိံသိတံ၊ညည်းဆဲဘူးသည်ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊
 မသိစဘူး၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သစ္စကိရိယံ၊သစ္စာစကားကို၊ အကောသိ၊ပြု၍၊
 ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့မှန်သောသစ္စာစကားကြောင့်၊ ပဇ္ဇန္တေ၊မိုးနတ်
 သားသည်၊အဟိတ္တနယ၊ထစ်ကျိုး၍၊အဘိဝိဿတု၊ ထန်စွာရွာစေထော၊
 စဇ္ဈန္တေ၊ မိုးနတ်သား၊ ကာကဿ၊ ကျီးအပေါင်း၏၊ နိဝိ၊ အစာဖြစ်သော
 ညွှန်ထဲ၌ရှိသောငါးအပေါင်းကို၊ နာသယ၊မိလ်းရည်ဖြင့်ဖုံးထွင်း၍ပျောက်
 သော၊ကောက်၊ ကျီးအပေါင်းကို၊ သောကာယ၊ မိုးရိပ်ခြင်းဖြင့်၊ ရုန္တေဟိ၊

၃၀-စန္ဒမရာစရိယ။

၆၁

ရိပ်းရည်ဖြင့်ပိတ်ဆီးတားထားသောမန္တ၊ ငါးတို့ကို၊ သောကာ၊ ရိုးရိပ်ခြင်းမှ၊
 ဝေမာစယ၊ လွှတ်စေသော၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သစ္စဝရေ၊ မြတ်
 သောသစ္စာစကားကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သစ္စကိရိယာယ၊
 သစ္စာပြုသည်နှင့်၊ သဘာ၊ တကွ၊ ပစ္စုန္နော၊ ရိပ်းနတ်သားသည်၊ အဘိဂန္ဓိယ၊
 ထပ်ကြိုး၍၊ ထသစ္စ၊ ကုန်းကျည်းကိုလည်းကောင်း၊ နိန္ဒု၊ ရှိုင်းဝှမ်းရာကို
 ထည်းကောင်း၊ ပူရေန္တော၊ ပြည့်စေလျက်၊ ခထေနတသ္မိ၊ ခထေ၊ ထို သစ္စာ
 ပြုသောအခါ၌ပင်လျှင်၊ အဘိဝဿထ၊ ထန်စွာရွာ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ဝေဇ္ဇဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယနှင့်စပ်သော၊ ဥတ္တမံ၊
 ကျော်စောသော၊ သစ္စဝရံ၊ မြတ်သောသစ္စာစကားကို၊ ကတော၊ ပြု၍၊ သစ္စတေ
 ဗေသသိတော၊ သစ္စာ၏ အာနုဘော်တည်းဟူသော အစွမ်းကို၌သည်ဖြစ်
 ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မေဓံ၊ သည်းထံစွာသောရိပ်၊ ကြိုးကို၊ ဝဿပေသိ၊ ရွာ
 စေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စေန၊ သစ္စာနှင့်၊ သမော၊
 တူးသာဂုဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သော၊ ဤသည်လျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စပါရမီ၊
 သစ္စာပါရမီတည်း၊ ဒေသမံ၊ ဆယ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မန္တရာ
 စရိယံ၊ ငါးမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

၃၁-ကဏ္ဍဒိပါယနစရိယ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုနတဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိ၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဏ္ဍဒိပါယနော၊ ကဏ္ဍဒိပါယနမည်သော
 ဣတ္ထိ၊ ရသေ့သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပရောဟညာသ
 ဝဿာနိ၊ ငါဆယ်အလွန်ရှိသောနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အနုဘိရတော၊ မဇ္ဈေလျော်
 သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည် စရိ၊ ကျင့်၏၊ ကောမိ၊ တရံတယောက်သောသူ
 သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဧတံအနုဘိရတိမနံ၊ ထိုရသေ့ သာသနာ၌မဇ္ဈေလျော်သော
 စိတ်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊ မေ၊ ငါ၏မာနသေ၊ စိတ်၌၊
 အရတိ၊ မဇ္ဈေလျော်ခြင်းသည်၊ စရတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏ဣတ္ထိ၊ ဤသို့၊ ကဿမိ၊
 တရံတယောက်သောသူအား၊ နာမိက္ခိံ၊ မကြား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ကောမိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဗြဟ္မာစာရိ၊ သိတင်းသုံးတော်ဖြစ်သော၊ မဏ္ဍုဗျော၊
 မဏ္ဍုဗျအမည်ရှိသော၊ သဟာယော၊ လူ့လက်ထက်ကအဆွေငှော်ပွန်းဖြစ်
 သော၊ မဟာဣတ္ထိ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသောရသေ့သည်၊ ပုဗ္ဗကမ္မာသမာ

၆၂

စရိယဝိရကတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ယုတ္တဿ နှမကောင်းမှုကံနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍၊ သူထမာရေ ပန်၊ တံကံနှင့်
 လျှိုခြင်းကို၊ ထထိ၊ ခု၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊
 ထိုမဏ္ဍဗျရသေ့ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာန၊ ထုတ်ကျွေး၍ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသော
 အဖြစ်သို့၊ အနုပါပယိ၊ ရောက်စေ၏၊ တံ၊ ထိုမဏ္ဍဗျရသေ့ကို၊ အပုစ္ဆိတွာ
 န၊ ပန်ကြား၍၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ယံသကံအဿဓံ၊ အကြင်မိမိဥစ္စာဖြစ်သောသင်
 ခမ်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသင်ခမ်းသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာဂဋ္ဌိ၊ ထာ၏၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ သဟာယော၊ လူကအဆွဲဖြစ်သော၊
 ဗြဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ ပုတ္တကဋ္ဌ၊ သားငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အရိယဉ္စ၊
 မယားကိုလည်းကောင်း၊ အာဒါယ၊ ဟံ့၍၊ တယောဇန၊ သုံးယောက်သော
 သူရှိသည်၊ သမာဂတွာ၊ အညီအညွတ်စီးဝေးကုန်၍၊ ပါဟုန၊ ဂတံ၊ ခရီးသွား
 ဧည့်သည်အဖြစ်ဖြင့်ထွာခြင်းကို၊ အာဂဋ္ဌ၊ လာကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေဟံ၊ ထိုသူတို့နှင့်၊ သဟ၊
 တကွ၊ သမောဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောလျက်၊ သကံ
 အဿမေ၊ မိမိသင်ခမ်း၌၊ နိယိန္ဒော၊ နေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒါရကော၊ သူငယ်
 သည်၊ ဝန္တံ၊ အိပ်ကျင်ကို၊ အနုက္ခိပံအနုက္ခိပဇ္ဇော၊ ကစားသည်ရှိသော်၊ အာ
 သိဝိသံ၊ မြွေဟောက်ကို၊ အကောပယိ၊ ခပ်ပိစေ၏။ တထော၊ ထိုနောင်မှ
 သောကုဗ္ဗာရကော၊ ထိုသတို့သားသည်၊ ဝဋ္ဋပထံ၊ အိပ်ကျင်သွားလေသော၊
 မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ အန္ဓေသန္တာ၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ ဟတ္တေန၊ ထက်ဖြင့်၊ အာသိဝိ
 သဿ၊ တောင်ပို့ထဲ၌ နေသောမြွေဟောက်၏၊ ဥတ္တမဂ္ဂံ၊ ဥက္ကောင်းကို၊
 ပရာမထိ၊ သုံးသပ်မိ၏။ ၉ တဿ၊ ထိုမြွေဟောက်ကို၊ အာမသနေ၊
 သုံးသပ်မိခြင်းကြောင့်၊ ဝိသဗလသဝိတော၊ အဆိပ်တည်းဟူသောအငွယ်
 ကိုဦးသာ၊ သပ္ပေါ၊ မြွေဟောက်သည်၊ ကုဋ္ဌေါ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ပရ
 ကောပေန၊ လွန်စွာသော အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်၊ ကုရိတော၊ အမျက်ထွက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ခဏေ၊ ခဏ၌၊ ခါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ အဝုသိ၊ ကိုက်၏။ သဟ
 ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်မိသည်နှင့်တကွ၊ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ အတ်ဝိသေန၊ ပြင်း
 စွာသောအဆိပ်ဟုန်ဖြင့်၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတတိ၊ ထည်း၏၊ တေန၊ ထိုသူငယ်
 ထည်းခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နုက္ခိတော၊ နှလုံးဆင်းရဲသည်၊ အထိ၊
 ဖြစ်၏၊ တံနုက္ခံ၊ ထိုသူငယ်မိဘ၏ဆင်းရဲကို၊ မမ၊ ငါ၏၊ သရိယောဝိယ၊ ကိုယ်
 ၌ကဲ့သို့၊ ကရုဏာယ၊ သနားခြင်းကရုဏာသည်၊ ဝါဟထိ၊ ရွက်ဆောင်၏။
 သာပုရိတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သောကသလ္လိတေ၊ စိုးရိမ်ခြင်း
 တည်းဟူသောပြောင့်ဖြင့်စူးဝင်ကုန်သော၊ နုက္ခိတေ၊ နှလုံးဆင်းရဲကုန်သော

၃၁-ကဏ္ဍဒိပါယနစရိယ။

၆၃

ဟေ၊ ထိုသူငယ် မိဘတို့ကို၊ အသာသပဏိတွာန၊ သက်သာရာ ရစေ၍၊
 အဂ္ဂံ၊မြတ်သော၊ ဝရံ၊သုတော်ကောင်းတို့သည် တောင်းတအပ်သော၊ဥက္က
 ခံ၊အနုဋ္ဌပသကိုနှုတ်အပ်ထားသော၊ပဋ္ဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ ကိရိယံ၊ပြုအပ်သော၊သစ္စံ၊
 သစ္စာကို၊ အကံ၊သိ၊ပြု၏၊ ကိံအာကာသိံ၊ သစ္စာအတတ်သို့ ပြုသနည်း
 ဟုခူကား၊အဟံ၊ငါသည်၊သံက္ကာဟမေဝ၊ရဟန်းပြုသည် မှုရနစ်ရက်ပတ်
 လုံးသာလျှင်၊ပသန္တိက္ခော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုညတ္ထိကော၊
 ကောင်းမှုဖြင့် အလိုရှိ သည်ဖြစ်၍၊ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သောအကျင့်ကို၊အစရိံ၊
 ကျင့်၏၊ တတောပရံ၊ ထိုရနစ်ရက်မှနောက်၌၊ အဓိကာနိ၊အလွန်နှင့်တကွ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ပညာသဝဿာနိ၊အနှစ်ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ မမ၊ငါသည်၊
 ယံအုဒံ၊ဗြဟ္မစရိယံ၊အကြင်မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိတံ၊ကျင့်အပ်၏၊တံစရိ
 တံ၊ ထိုအနှစ်ငါးဆယ်ပတ်လုံးမြတ်သော အကျင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊အ
 ကာမကောဝ၊အလိုမရှိဘဲပင်လျှင်၊စရာမိ၊ ကျင့်၏၊ ဇေတနသစ္စေန၊ဤသို့
 အနှစ်ငါးဆယ်ပတ်လုံးအလိုမရှိဘဲပင်လျှင်မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်၏ဟု
 သောမှန်သောစကားကြောင့်၊တေ၊ယညဒတံ၊အမည်ရှိသောသင်သူငယ်အား
 သုဝတ္ထိ ချမ်းသာသည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ဝိသံ၊အဆိပ်သည်၊ဟတံ
 ဟနတု၊ ပျောက်စေသတည်း၊ ယညဒတ္တော၊ယညဒတံသည်၊ ဇိဝတု၊အ
 သက်ရှင်စေသတည်း၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊မဟ္တံ၊ငါသည်၊သစ္စေ၊
 သစ္စာကို၊ကတေ၊ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သစ္စကိရိယာယ၊ သစ္စာပြုသည်နှင့်၊
 သဟ၊တကွ၊မာဏဝေါ၊သူငယ်သည်၊ဝိသဝေဂေန၊ ခြေဆိပ်၏အဟုန်ဖြင့်၊
 ဝေမိတော၊ တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဗုတ္တိတွာန၊နိုး၍၊ဝုဠာသိ၊ထ၏၊ အရော
 ဂေါစ၊ အနာမရှိ သည်သည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊မေ၊ငါ၏၊ သစ္စေန၊သစ္စာနှင့်၊သ
 မော၊တူသောဝုဏ်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ သော၊ဤသည်ကား၊ မေ၊ငါ၏၊သစ္စပါ
 ရမိ၊သစ္စာပါရမိဘည်း၊ ကောဒသမံ၊တဆဲ၊တခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ ကဏ္ဍဒိပါယနစရိယံ၊ကဏ္ဍဒိပါယနရသေ့၏အကျင့်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃၂-သုတသောမစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ဝုန၊တဘန်၊အပရံ၊ တပါးတုံ၊ယဒါယသ္မိံ၊ကာ
 လေးအကြင်အခါ၌၊အဟံ၊ ငါသည်၊မဟိဇ္ဇတိ၊ ထုရုတိုင်းအရှင်ဖြစ်ထားသော၊
 သုတသောမော၊ မဟာသုတသောမမင်းသည်၊ဟောမိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊တဒါ

၆၄ စရိယဒိဋ္ဌကတ်ပါဠိကော်နိဿယ

တထိန္ဒကာသေ၊ ထိအခါ၌၊ ပေါရိသာဒေန၊ ပေါရိသာဒသည်၊ ဂဟေတော၊ ခင်း
ယူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏေဗြာဟ္မဏေန၊ နန္ဒဝုဏ္ဏားနှင့်၊ သင်္ကရံ၊ သတာရ၊
ဟဂါထာကိုနာအံဟုချိန်းချက်ဝန်ခံခြင်းကို၊ သရိ၊ အောက်မေ့၏။ သာရိ
ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပေါရိသာဒေါ၊ ပေါရိသာဒသည်၊ ခတ္တိလာနံ၊ မင်းတို့၏၊
ကေသတံ၊ တရာတယောက်ကို၊ ကရုတ္တသေ၊ လက်ဝါးဖြင့်၊ ဆိန္ဒကတွာ၊
ပေါက်၍၊ အာရုဒိတွာ၊ ကြိုးဖြင့်သိ၍၊ သဗ္ဗေ၊ အထုံးရံကုန်သော၊ တေ၊ ထို့
တရာ တယောက်သော မင်းတို့ကို၊ သံပမိယာ၊ လေတွာ၊ ပင်ပန်း စေ၍၊
ယညက္ကေ၊ ယဇ်ပူဇော်အံဟုစီရင်ရာအရပ်သို့၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဥပနယ၊ ဆောင်
၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပေါရိသာဒေါ၊ ပေါရိသာဒမင်းသည်၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ အပုတ္တိ၊ မေး၏၊ သဗ္ဗသုတသောမ၊ အဆွေသုတသောမ၊ တံ၊ သင်
သည်၊ နိဿရံ၊ ငါလက်မှ လွတ်ခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယိကံ၊ အလိုရှိသထော၊ တေ
သင်၏၊ ယထာမတိ၊ အလိုအားလျော်စွာ၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ သန္တိ
ကံ၊ အထံသို့၊ ပုန၊ တတန်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယဒိဟေတိ၊ အကယ်၍လာသည်ဖြစ်
အံ့၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ ဝိသန္ဓါမိ၊ လွှတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပုတ္တိ၊ မေး၏။ သာ
ရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုပေါရိသာဒအား၊ ပဏ္ဍေ၊ ခရီး
၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာဂမနံ၊ သာခြင်းကို၊ ပရိသုတိတွာန၊ ဝန်ခံခဲ့၍၊ ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ
လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပုရံ၊ ဣန္ဒြိယဒိဋ္ဌကတ်ပြည်ကြီးသို့၊ ဥပဂတွာ၊ ရောက်၍၊
တဒ၊ ထိုအခါ၌၊ ရမ္မံ၊ ကုရုတိုင်းဣန္ဒြိယဒိဋ္ဌကတ်ပြည်ကြီးကို၊ နိယျာဒယိ၊ မယ်
ကော်ခမည်းတော်တို့အားအပ်နှင်းပြီ။ နိယျာဒိတွာ၊ အပ်နှင်းခဲ့ပြီး၍၊ ပုဗ္ဗ
ကံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဇိနသေဝိတံ၊ ဘုရားအထောင်းထောင်တို့သည်ရှိစေအပ်သော
သတံ၊ ခမ္မံ၊ ဘုရားထောင်း သူတော်ကောင်းတို့၏ ဝန်ခံတိုင်းပြန်အံ့ဟူသော
သစ္စာစကားကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ နန္ဒဝုဏ္ဏားအား
ခနံ၊ ဥစ္စာကိုးဒတွာ၊ ပေး၍၊ သတာရဟံ၊ သတာရဟဂါထာကို၊ သုတွာ၊ နာခဲ့
ပြီး၍၊ ပေါရိသာဒ၊ ပေါရိသာဒအထံသို့၊ ဥပဂမိ၊ ကပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာ
ရိပုတ္တရာ၊ တတ္ထတထိန္ဒကာသေ၊ ထိအခါ၌၊ ပေါရိသာဒေါ၊ ပေါရိသာဒသည်၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ ဃာကယိ၊ သတိဝါ၊ သတ်လတ္တံ့၊ သော၊ နဝါ၊ မသတ်လတ္တံ့၊ သော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သစ္စဝါစံ၊
ကတန်ထာပြန်အံဟုဝန်ခံအပ်သောမှန်သောစကားကို၊ အနုရက္ခန္တော၊ စောင့်
လျက် ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ စဇိတု၊ စွန့်အံ့သောငှါ၊ ဥပါဂမိ၊ ပေါရိသာဒအ
ထံသို့ကပ်လေ၏။ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စေန၊ သစ္စာနှင့်၊ သမော၊ တူသောရုဏ်သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိသော၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စာပရမတ္ထပါရမီ

၃၂-သုတသောမစရိယံ

၆၅

တည်း။ ခန္ဓာသမံ၊ ဆဲနှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ သုတသောမစရိယံ၊ မဟာသုတသောမမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၃၃-သုဝဏ္ဏသာမစရိယံ

သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန်းတစ်ခု၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာလေး၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝနေ၊ ဟိမဝန္တာတောကြီး၌၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊ အဘိနိဗ္ဗိတော၊ ဥပဇ္ဇေသနည်းပေးသောအားဖြင့် ဖြစ်စေ အပ်သော၊ သာမော၊ သုဝဏ္ဏသျှင်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါတသ္မိံ၊ ကာလေး၊ ထိုအခါ၌၊ ဝနေ၊ တောကြီး၌၊ သိဟဗျဠေစ၊ ချသော် ကျားအစရှိသောသားရဲတို့ကိုလည်း၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာဖြင့်၊ ဥပနာမယိ၊ နှံ့စေ၏။ သိဟဗျဠေဟိစ၊ ချသော် ကျားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဝိဟိစ၊ သစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဇ္ဈဟိစ၊ ဝံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဟိံသေဟိစ၊ တောကျွတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဿဒမိဂဝရာဟေဟိစ၊ ချေစိုက်ဆတ်သမင်တောဝက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံစေ၍၊ ဝနေ၊ ဟိမဝန္တာတောမိဂသမတာမြစ်နား၌၊ ဝသိ၊ နေ၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကောဝိ၊ တရံတယောက်သော သတ္တဝါသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နုဥတ္တသတိ၊ မထိတ်လန့်၊ အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊ ကဿပိ၊ တရံတယောက်သောသတ္တဝါကို၊ နဝိတာယာမိ၊ မကြောက်၊ မေတ္တာဗလေန၊ မေတ္တာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တဇ္ဈေ၊ ခိုင်ခန့်သည်ဖြစ်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝနေ၊ တောကြီး၌၊ ရမာမိ၊ မွေ့လျော်၏။ တေရသမံ၊ တဆဲသုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ သုဝဏ္ဏသာမစရိယံ၊ သုဝဏ္ဏသျှင်၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၃၄-ကောရာဇစရိယံ

သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန်းတစ်ခု၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကောရာဇာတိ၊ ကောရာဇမင်းဟူ၍၊ ဝိသုတော၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၌ကျော်စောထင်ရှားသော၊ ဘုမိပါယော၊ ရေမြေသခင်ဘဝရှင်တရားမင်း ဖြစ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုကောရာဇမင်းဖြစ်တော်မူသော ကာ

၆၆

စရိယဝိသုဒ္ဓိကယပါဠိတော်နိဿယ၊

လန္တု၊ ပရမံ၊ ဖြတ်သော၊ သီလံ၊ သီလကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ မကျိုးမပျက်ကောင်း
 စွာဆောင်တည်၍၊ မဟာမဟိ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသော ကာသိကရာဇ်
 တိုင်းသူအပေါင်းကို၊ ပဿယာမိ၊ တရားနှင့်အညီဆုံးမ၍ မင်းပြုတော်မူ
 ပြီ၊ ဒေသကုသလကမ္မပထေ၊ ဒါနသီလအစရှိသော ဆယ်ပါးသောကု
 သိုလ်ကမ္မပထတရားတို့ကို၊ အနုဝေသသတော၊ အကြွင်းမရှိသော အား
 ဖြင့်၊ ဝတ္ထာမိ၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူ၏၊ မဟာဇနံ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသော ကာသိ
 ကရာဇ်တိုင်းသူအပေါင်းကို၊ စတုဟိသင်္ဂဟဝတ္ထုဟိ၊ လေးပါးသောသင်္ဂ
 ဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟာမိ၊ မြီးမြှောက်တော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ဇော၊ ဤသို့၊ ဣလေသကေစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ထောက၌ လည်းကောင်း၊
 ပရတ္တု၊ တမလွန်ထောက၌ လည်းကောင်း၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့
 သည်၊ သတောသန္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ မေမမာ၊ ငါ၏၊ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီပြည်
 ကြီးသို့၊ ဗုဒ္ဓသေနေ၊ ဗုဒ္ဓသေနေမည်သောမင်းသည်၊ ဥပဂတိံ၊ စစ်အင်္ဂါ၊ လေး
 ပါးနှင့်ကပ်လာ၍၊ မမာ၊ ငါ၏၊ ပုရံ၊ တဆဲနှစ်ယူဇနာရှိသောဗာရာဏသီပြည်
 ကြီးကို၊ အန္တိန္ဒြေ၊ လူ့ယက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧ၊ ရာဇုပဇိဝေ၊ မင်းကိုမှီ
 ၍အသက်မွေးကုန်သော၊ နိဂမေစ၊ အမတ်ပုတ္တားသူကြွယ် အစရှိသော
 နိဂုံးသူတို့ကို လည်းကောင်း၊ သဗလဋ္ဌေ၊ ဆင်စီးအစရှိသော ဗိုလ်ပါနှင့်
 တကွကုန်သော၊ သရဋ္ဌကေ၊ ဇနုပုန်နှင့် တကွကုန်သော၊ မဟာဇနေစ၊ လူ
 အပေါင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးကို၊ ဟတ္ထဂတံ၊
 မိမိထက်သို့ရောက်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မမာ၊ ငါ့ကို၊ ကာသုယာ၊ တွင်း၌၊
 နိဓနံ၊ မြုပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အမတ္တမဏ္ဍလံ၊ အမတ်အပေါင်း
 နှင့်တကွဖြစ်ထသော၊ ဖိတံ၊ ဗိုလ်ပါဆင်မြင်းနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ဓမ္မဉ္စ၊
 တဆဲနှစ်ယူဇနာရှိသောဗာရာဏသီပြည်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ မမာ၊ ငါ၏၊
 အန္တေ၊ ပုရဉ္စ၊ နန်းတော်တွင်း၌ ရှိသမျှသောစည်းစိမ်ဥစ္စာအပေါင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ အန္တိန္ဒြေ၊ လူ့ယက်၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူသောဗုဒ္ဓ သေနေမင်းကို၊
 ဝိယံပုတ္တံ၊ ချစ်စရာသောသားကို၊ ပဿံ၊ ပဿန္တေနုဇ္ဈာ၊ ရှုသောမိခင်ဘ
 ခင်ကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဿိံ၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်ရှု၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ မမာ၊ ငါ၏၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့်၊ သမော၊ တူသောဂုဏ်သည်၊ နုတ္တိ၊
 မရှိသော၊ ဤသည်မျှင်၊ မမာ၊ ငါ၏၊ မေတ္တာပါရမီ၊ မေတ္တာပါရမီတည်း၊
 ပုဒ္ဓသမံ၊ တဆဲလေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဧကရာဇစရိယံ၊ ဧက
 ရာဇမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ မြီးမြှင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၃၅-မဟာသောမဟံသရိယ။

၆၇

၃၅-မဟာသောမဟံသရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယဗ္ဗိကာလေ၊ ကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ သုသာနော၊ သုသာနံ၌။ ဆဝဗ္ဗိကံ၊ လူ၏ဥက္ခေယာဉ်းခွံကို။ ဥပနိဓာ၊ ခေါင်းအုံး၍။ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကဗ္ဗေမိ၊ ပြုတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဂါမဏ္ဍိယာ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်။ ဥပဂစ္ဆိာ၊ ကပ်လာကုန်၍။ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ ရှုပ်၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်ခြင်း၊ တံထွေးထွေးခြင်းအစရှိသောဖောက်ပြန်သောအမူအရာကို၊ ဒသေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အပဓေ၊ အချို့သောသူငယ်တို့သည်၊ ဂန္ဓမာလဉ္စနံ၊ သာပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ ဘောဇနဉ္စ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါယနာနိစ၊ ထိုမှတစ်ပါးများစွာသောထက်ဆောင် တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟဋ္ဌာ၊ ရွက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂမာနသာ၊ သံဝေဂနှင့်စပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပနန္တိ၊ ဆောင်ခဲကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဥပဗဟန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဒေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကိုဖြစ်စေတတ်သောစိတ်သိမ်းသောသူတို့အား၊ သမကော၊ တူမျှသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဒယာစ၊ ချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကောပေစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နဝိဇ္ဇဟိ၊ မရှိ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုမဟာသောမဟံသရိယေ၊ ဖြစ်သောအခါ၌၊ သုခဒုက္ခေစ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ၌လည်းကောင်း၊ ယသေသုစ၊ ခြွေရုံပရိသတ်ရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ အယသေသုစ၊ ခြွေရုံပရိသတ်မရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ တုလောတုတော၊ ချိန်သက္ကသံဖြစ်တော်မူ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သောကဓံတရားတို့၌၊ သမကော၊ တူမျှသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သော၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥပေက္ခာပါရမီ၊ ဥပေက္ခာပါရမီတည်း။ ပန္နုရသမံ၊ တဆွဲငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြွင်းဖြစ်သော၊ မဟာသောမဟံသရိယံ၊ မဟာသောမဟံသရိယေဝု၍အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိကံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဥဒါနကဏ္ဍ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မဟံ၊ ငါသည်၊ ယုဓဉ္စယော၊ ယုဓဉ္စယမင်းသားသည် လည်းကောင်း၊ သောမနသော၊ သောမနဿမင်း သားသည်လည်းကောင်း၊ ကာယောစာရ၊ အယောစာရမင်းသားသည် လည်းကောင်း။

၆၈

စရိယဝိသုဒ္ဓိကတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဘိသေနစ၊မဟာကဉ္စနသတိ သားသည်လည်းကောင်း၊ သောဏနန္ဒောစ၊
 နန္ဒသတိးသား၏ နောင်းတော်ဖြစ်သော သောဏသတိ သား သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဓူဂပက္ခော၊ တေမိမင်းသားသည်လည်းကောင်း၊ ကဗိရာဇာ၊
 မြောက်မင်းသည်လည်းကောင်း၊ သစ္စသဒ္ဓယော၊ သစ္စာအမည်ရှိသောသတိ
 သားသည်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋကောစ၊ ဝုံးမင်းသည်လည်းကောင်း၊ မန္တရာ
 ဇာစ၊ ငါးမင်းသည် လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍဒိပါယနော၊ ကဏ္ဍဒိပါယနမည်
 သော၊ ဣသိ၊ ရသေ့သည်လည်းကောင်း၊ ဝုန၊ တဖန်၊ သုတသောမော၊ မဟာ
 သုကသောမ မင်းသည် လည်းကောင်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ သာမောစ၊
 သုဝဏ္ဏတ္ထာဝသသည်လည်းကောင်း၊ ဧကရာဇာစ၊ ဧကရာဇမင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ အဟု၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဥပေက္ခာပါရမီစ၊ ဥပေက္ခာပါရမီကိုဖြည့်သော
 သောမဟံသရသေ့သည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဣတိဣမိနာဝိဓာနေန၊
 ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောအကတ္တိဓာတ်မှစ၍အစည်အတိုင်းသောအစီအရင်ဖြင့်၊
 မဟေသိနာ၊ ပါရမီသတ်ပါးဟူသောမြတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုရှာတော်မူ
 ထေ့ရှိသောဘုရားထောင်းဖြစ်သောငါသည်၊ ဂတ္တံစရိတံ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီး
 သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဧဝံယထာဂုတ္တနယေ
 န၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ စာဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးလေး၌၊
 ဗဟုဝိဓံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဧကုပ္ပ၊ ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊ ဗဟုဝိ
 ဓံ၊ များသော အပြားရှိသော၊ သမ္ပတ္တိဉ္စ၊ လူနတ်တို့၏ စည်းစိမ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနုဘာဝိတွာ၊ ခံစားပြီး၍၊ ဒါတဗ္ဗကံဒါနံ၊ ယူအပ်သောဒါတဗ္ဗဝတ္ထု
 ကို၊ ဒတွာ၊ ယူ၍၊ သိယံ၊ သိလကို၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအား
 ဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗေမိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်
 ဟုဆိုအပ်သောဘုရား၏အဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ နိက္ခမပါရမီ၊
 နိက္ခမပါရမီကို၊ ဂစ္ဆာပူဇေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို၊
 ပရိပုတ္တိတွာ၊ မေးမြန်း၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဝိရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ ကတွာန၊ ပြု၍၊
 ဥတ္တမံ၊ မောဟကို နှုတ်တတ်ထသော၊ သဗ္ဗေမိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်တော်
 သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ ခန္တိယာပါရမီ၊ ခန္တိပါရမီကို၊ ဂစ္ဆာပူ
 ဇေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကုသိုလ်တရားကိုအားထုတ်အံ့ဟုမိဋ္ဌာန်ခြင်းကို၊
 ဒဉ္စံ၊ ကတွာ၊ မြဲမြံစွာပြု၍၊ သစ္စာဝါစံ၊ သစ္စာစကားကို၊ အနုကိစ္ဆိယ၊ စောင့်၍၊
 ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗေမိံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊
 မေတ္တာယပါရမီ၊ မေတ္တာပါရမီကို၊ ဂစ္ဆာပူဇေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
 သော၊ သဗ္ဗေမိံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ အာဘာဏာတော

ဥဒါနကဏ္ဍ

၆၉

ဇမ္ဗူဇေသိသက္ကာရစသည်ဖြင့်အရိအသေပြုခြင်း တံထွေးထွေးခြင်း စသည်
 ဖြင့်၊မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ထောကဓံ
 တရားအပေါင်း၌၊ သမကော၊ တူမျှသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ဥတ္တ
 ဓံ၊မြတ်သော၊သဗ္ဗမ္မာဓိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဟုဆိုအပ်သောဘုရားအ
 ဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီး၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ တုဌေး
 သင်တို့သည်၊ ကောသန္ဓံ၊ ဖျင်းရိခြင်းကို၊ ဘယတော၊ကြောက်အပ်သော
 အားဖြင့်၊ဝိရိယရေတ္တံ၊ထုံ့ထအားထုတ်ခြင်းကို၊ ခေမတော၊ဘေးမရှိခြင်းကို
 ပြီးစေတတ်သောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ဗညာစက္ခုဖြင့်ရှုကုန်၍၊ အာရဒ္ဓဝိရိယာ၊
 အားထုတ်အပ်သောဝိရိယလုံ့လရှိကုန်သည်၊ဟောထ၊ဖြစ်ကြကုန်၊ သော၊
 ဤသည်ကား၊ဗုဒ္ဓါနုသာသနီ၊ဘုရားသဗ္ဗညုတို့၏အဆုံးအမတော်တည်း။ ၊
 သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ တုဌေးသင်တို့သည်၊ ဝိဝါဒံ၊ဤသည်ကား၊ဓမ္မ-ဤ
 သည်ကား၊အဓမ္မဟုငြင်းခုံခြင်းဝိဝါဒကို၊ဘယတော၊ ဘေးအားဖြင့်၊အဝိဝါ
 ဒဉ္စ၊ဝိဝါဒ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောမေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကိုကား၊ ခေ
 တော၊ ဘေးငြိမ်းခြင်းကိုပြီးစေတတ်သောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ဗညာစက္ခုဖြင့်
 ရှုကုန်၍၊ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်သော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်၊ သဝိယာ၊ ပြေ
 ပြစ်သော စကားရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်၊ သော၊ ဤသည်
 ကား၊ ဗုဒ္ဓါနုသာသနီ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုတို့၏ အဆုံးအမ တော်တည်း။ ၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊တုဌေး သင်တို့သည်၊ ပမာဒံ၊ သတိကင်းခြင်း
 ပမာဒကို၊ဘယတော၊ဘေးအားဖြင့်၊ အပ္ပမာဒဉ္စ၊သတိမကင်းခြင်းအပမာဒ
 ကိုလည်း၊ခေမတော၊ ဘေးငြိမ်းခြင်းကိုပြီးစေတတ်သောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊
 ဗညာစက္ခုဖြင့်ရှုကုန်၍၊အဋ္ဌကံ၊အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊အရိယမဂ်ကို၊
 ဘာဝေထ၊ပွားစေကုန်၊သော၊ ဤသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓနုသာသနီ၊ဘုရားသဗ္ဗညု
 တို့၏အဆုံးအမတော်တည်း။ ၊ဣတ္ထံဣဓိနာ ဝုတ္တပကာရေန၊ဤဆိုအပ်ပြီး
 သောကပ္ပေစသတသဟသောအစရှိသောအပြားဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊ ဝုဗ္ဗစရိယံ၊ ရှေးရှေးဘဝတို့၌ပြည့်ကျင့်
 အပ်သောပါရမီဟူသောအကျင့်ကို၊ သဗ္ဗာဝယမာနော၊ထင်ရှားပြတော်မူ
 လျက်၊ဗုဒ္ဓပဒါနိယံနာမ၊ ဗုဒ္ဓအဖဒါနိအမည်ရှိသော၊ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရား
 ဒေသနာတော်ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဟောတော်မူပြီး၊ စရိယပိဋကံ၊စရိယပိ
 ဋကဟ်ပါဠိတော်၏နိဿယသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊
 စရိယပိဋကတ်ပါဠိတော်နိဿယပြီး၏။